ובראון ט׳ והיה ביום׳ הששי ושפטו את העם שופט יומם׳ והיה ערב יהי אור׳ ויבראו בכורי כל אשר באדם
והשרעים והרוסכן אוכל בלי אחוסמי ובראו לבוש מלכות לי אל הילשכות וכליאו׳ ס׳

ג׳ ומן מיחדי בחדי לשל לאוחיו לשרטי
הלוות וגם כלדים אלקו לפוטם ולכוטם הלהם

אתה מ״ש שבל המראבים
עליהם למעו תנקו ושבעם
משרתנו המים למעו תמעו
והתענתם מיום בכורה
ביום אמר יהוה
הנמנטה אל הכנעני שלום
הכנעי שוטף בכבד גוים
ויקחתם על צרתם שאו על
ברכים תשעשעו כאשר
אשר אמו תנחמנכם אנכי
אנחמכם וביר׳ שלם תנחמו
ורא אתם ושלכם ש״ל
ועל יד קד שו׳ ירושלם אמר
יהוה כאשר ביאו בני ש״
ישראל את המנחה בכלי
טהור בית יהוה ונם מהם
אקח לכהנים ללוים אמר יהוה
כי כאשר השמים החדשים
והארץ החדשה אשר אני עשה
עמדים לפני נאם
יהוה כן יעמד זרעכם ש״
ושם חדש ומדי חדש
בחדשו ומדי שבת בשבתו
יבוא כל בשר להשתחות
לפני אמר יהוה ויצאו
וראו בפגרי האנשים ש״
הפשעים בי פשעו בי תולעתם
לא תמות ואשם לא תכבה

והיו דראון לכל בשר

סיום הפטרות
איה ומאמים
ואחרי והנשרים

דברי ירמיהו בן חלקיהו
מן הכהנים אשר בענתות
בארץ בנימן אשר היה דבר
יהוה אליו בימי יאשיהו בן
אמון מלך יהודה בשלש
עשרה שנה למלכו ויהי
בימי יהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה עד תם עשתי
עשרה שנה לצדקיהו בן
יאשיהו מלך יהודה עד
גלות ירושלם בחדש ש״
החמישי
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בטרם אצרך ב״
בבטן ידעתיך ובטרם תצא
מרחם קדשתיך נביא ל
לגוים נתתיך ואמר אהה
אדני יהוה הנה לא ידעתי
כי נער אנכי
ויאמר יהוה אלי אל תאמר
נער אנכי כי על כל אשר
אשלחך תלך ואת כל אשר

ג׳ ופעמים לשמם אחרי ויעבדו פי עלמן
הראוסכן ושש לשמש ובעמוסכם שחוי לשמש

ביאור ה׳ ונחשבו אות מדין הראוי ויקם ויאסף עמך ויש בבבל תשמיט קשוב קשוב לבמאמרם ותלאך
ראוי כמוהו לי מסדלי ומבנ ואמרתי ואמרו׳ ס׳ באות לא מלרע שלום אריהוה לבעיהו מעשיהם שמו עמו ויקם
מגדל פשעיהם ועמלו הבורר בעיב׳ ס׳
וכל מלם ויחל בחת
בלב

אַחֲרֵי תִּדְבַּר׃ אַל תִּירָא׃ א
מִפְּנֵיהֶם כִּי אִתְּךָ אֲנִי לְהַצִּילֶךָ
נְאֻם יְהוָה׃ וַיִּשְׁלַח יְהוָה
אֶת יָדוֹ וַיַּגַּע עַל פִּי וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי הִנֵּה נָתַתִּי דְבָרַי
בְּפִיךָ׃ רְאֵה הִפְקַדְתִּיךָ הַיּוֹם
הַזֶּה עַל הַגּוֹיִם וְעַל הַמַּמְלָכוֹת
לְנַתֵּשׁ וּלְנָתוֹץ וּלְהַאֲבִיד
וְלַהֲרוֹס לִבְנוֹת וּלְנָטוֹעַ׃
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
מַה אַתָּה רֹאֶה יִרְמְיָהוּ וָאֹמַר
מַקֵּל שָׁקֵד אָנִי רֹאֶה׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת
כִּי שֹׁקֵד אָנִי עַל דְּבָרִי׃ ל
לַעֲשׂוֹתוֹ׃
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי שֵׁנִית
לֵאמֹר מַה אַתָּה רֹאֶה וָאֹמַר
סִיר נֹפֵחַ אָנִי רֹאֶה וּפָנוֹ א
מִפְּנֵי צָפוֹנָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלַי מִצָּפוֹן תִּפָּתַח הָרָעָה
עַל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ ב
כִּי הִנֵּה אָנֹכִי קֹרֵא לְכָל מִשְׁפְּחוֹת
מַמְלְכוֹת צָפוֹן נְאֻם יְהוָה
וָבָאוּ וְנָתְנוּ אִישׁ כִּסְאוֹ פֶּתַח
שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִַם וְעַל כָּל
חוֹמֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל כָּל עָרֵי

וְהוֹרַעְתִּי מִשְׁפָּטַי א
אוֹתָם עַל כָּל רָעָתָם אֲשֶׁר
עָזְבוּנִי וַיְקַטְּרוּ לֵאלֹהִים
אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַעֲשֵׂי
יְדֵיהֶם׃ וְאַתָּה תְּאַזֵּר מָתְנֶיךָ
וְקַמְתָּ וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת
כָּל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ אַל
תֵּחַת מִפְּנֵיהֶם פֶּן אַחִתְּךָ
לִפְנֵיהֶם׃ וְאָנֹכִי הִנֵּה נְתַתִּיךָ
הַיּוֹם לְעִיר מִבְצָר וּלְעַמּוּד
בַּרְזֶל וּלְחֹמֹת נְחֹשֶׁת עַל
כָּל הָאָרֶץ לְמַלְכֵי יְהוּדָה
לְשָׂרֶיהָ לְכֹהֲנֶיהָ וּלְעַם ל
הָאָרֶץ׃ וְנִלְחֲמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא
יוּכְלוּ לְךָ כִּי אִתְּךָ אֲנִי נְאֻם יְהוָה
לְהַצִּילֶךָ׃
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
לֵךְ וְקָרָאתָ בְּאָזְנֵי א
יְרוּשָׁלִַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר
יְהוָה זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ
אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ
אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא
זְרוּעָה׃ קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל ל
לַיהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ
כָּל אֹכְלָיו יֶאְשָׁמוּ רָעָה
תָּבֹא אֲלֵיהֶם נְאֻם יְהוָה׃

שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה בֵּית יַעֲקֹב
וְכָל מִשְׁפְּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל
כֹּה אָמַר יְהוָה מַה מָּצְאוּ
אֲבוֹתֵיכֶם בִּי עָוֶל כִּי הִרְחִיקוּ
מֵעָלַי וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל
וַיֶּהְבָּלוּ׃ וְלֹא אָמְרוּ אַיֵּה
יְהוָה הַמַּעֲלֶה אֹתָנוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם הַמּוֹלִיךְ אֹתָנוּ א
בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ עֲרָבָה
וְשׁוּחָה בְּאֶרֶץ עִיָּה וְצַלְמָוֶת
בְּאֶרֶץ לֹא עָבַר בָּהּ אִישׁ
וְלֹא יָשַׁב אָדָם שָׁם׃ וָאָבִיא
אֶתְכֶם אֶל אֶרֶץ הַכַּרְמֶל
לֶאֱכֹל פִּרְיָהּ וְטוּבָהּ וַתָּבֹאוּ
וַתְּטַמְּאוּ אֶת אַרְצִי ל
וְנַחֲלָתִי שַׂמְתֶּם לְתוֹעֵבָה׃
הַכֹּהֲנִים לֹא אָמְרוּ אַיֵּה
יְהוָה וְתֹפְשֵׂי הַתּוֹרָה לֹא
יְדָעוּנִי וְהָרֹעִים פָּשְׁעוּ בִי
וְהַנְּבִיאִים נִבְּאוּ בַבַּעַל
וְאַחֲרֵי לֹא יוֹעִילוּ הָלָכוּ׃
לָכֵן עוֹד אָרִיב אֶת לֹא
יְהוָה וְאֶת בְּנֵי בְנֵיכֶם אָרִיב׃
כִּי עִבְרוּ אִיֵּי כִתִּיִּים וּרְאוּ
וְקֵדָר שִׁלְחוּ וְהִתְבּוֹנְנוּ מְאֹד
וּרְאוּ הֲיָתָה זֹּאת
הַחֲלִיף גּוֹי אֱלֹהִים וְהֵמָּה

לא אלהים ועמי המיר׃
כבודו בלו׳ ואיל׳ שמו׃
שמים עלו׳ את ושערו׃
חרבו מארנ׳ אם יתוה כי
שתים רעות עשה עמי׃
אתי עזבו מקור מים חיים
לחצב להם בארות בארת
נשברים אשר לא יכלו
חמים העבר ישראל אם
ולד בית הוא מדוע היה
לבז עליו ישאגו כפרים
נתנו קולם נשיתו ארצו
לשמה ערים נצתה מבלי
ושב גם בני נף ותחפנס
ידעוך קרקר חלו אזאת
תעשה לך עזבך אתיתוה
אלהיך בעת מוליכך בדרך
ועתה מה לך לדרך מצרים
לשתות מי שחור ומה לך
לדרך אשור לשתות מי
נהר תיסרך רעתך ומשבותיך
תוכיחך ודע ועור כי רע
ומרעזבך אתיתוה אלהיך
ולא פחדתי אליך נאם אדני
יהוה עבאות כי מעולם
שברתי עלך נתקתי מוסרותיך
ותאמר לא אעבד כי על

כל גבעה גבוהה ותחת כל
עץ רענן את עצבתיך׃
ואנכי נטעתיך שורק כלה
זרע אמת ואיך נהפכת לי
סורי הגפן נכריה׃ כי אם
תכבס בנתר ותרבה לך בורית
נכתם עונך לפני אם אדמה
יהוה איך תאמרי לא
נטמאתי אחרי הבעלים
לא אחלתי ראי דרכך בגיא
דעי מה עשית בכרה קלה
משרכת דרכיה פרחי המדבר
מדבר באות נפשו שאפה
רוחתאותה מי ישיבנה כל
מבקשיה לא ייעפו׃
בחדשה ימצאונה׃ מנעי
רגלך מיחף וגרונך מצמא
ותאמרי נואש לא כי׃
אהבתי זרים ואחריהם
אלך׃ כבשת גנבי כי ימצא
כן הבשו בית ישראל המה
מלכיהם שריהם וכהניהם
ונביאיהם׃ אמרים לעץ אבי
אתה ולאבן את ילדתני כי
פנו אלי ערף ולא פנים
ובעת רעתם יאמרו קומה
והושיענו׃ ואיה אלהיך

אשר עשית לך יקומו אם
יושיעוך בעת רעתך׃ כי
מספר עריך היו אלהיך
יהודה׃ למה תריבו
אלי כלכם פשעתם בי נאם
יהוה׃ לשוא הכיתי את
בניכם מוסר לא לקחו אכלה
חרבכם נביאיכם כאריה
משחית׃ הדור אתם׃ ראו
דבר יהוה המדבר היתי לי
לישראל אם ארץ מאפליה
עדו׳ אמרו עמו׳ רדנו לו׳ לא
נבוא עוד אליך׃ התשכח
בתולה עדיה כלה קשריה
ועמי שכחוני ימים אין מספר׃
מה תיטבי דרכך לבקש׃
אף אם לכן גם את הרעות
למדתי את דרכיך׃ גם בכנפיך
נמצאו דם נפשות אביונים
נקיים לא במחתרת מצאתים
כי על כל אלה׃ ואמרת כי
נקיתי אך שב אפו ממני׃
הנני משפט אתך על אמרך
לא חטאתי׃ מה תזרי מאד
לשנות את דרכך גם מצרים
תבושי כאשר בושת מאשור׃
גם מאת זה תצא ידיך על

ראשך כי מאס יהוה במבטחיך
ולא תצליחי לחס׳ לאמר הן
ישלח איש את אשתו והלכה
מאתו והיתה לאיש אחר
הישוב אליה עוד הלוא חנף
תחנף הארץ ההיא ואת זנית
רעים רבים ושוב אלי נאם
יהוה שא עינך על שפים
וראי איפה לא שכבת על
דרכים ישבת להם כערבי
במדבר ותחנפי ארץ בזנותיך
וברעתך: ומנעו רבבים
ומלקוש לא היה ומצח
אשה זונה היה לך מאנת
הבלם: הלוא מעתה קראת
לי אבי אלוף נעורי אתה
הינטר לעולם אם ישמר
לנצח הנה דברתי ותעשי
הרעות ותוכלי:
ויאמר יהוה אלי בימי אשיהו
המלך הראיתה אשר עשתה
משובת ישראל הלכה היא
על כל הר גבה ואל תחת כל
עץ רענן ותזנה שם: ואמר
אחרי עשותה את כל אלה
אלי תשוב ולא שבה ותראה
בגדה אחותה יהודה: וראה

כי על כל אדות אשר נאפו
משובת ישראל שלחתיה
ואתן את ספר כריתתיה
אליה ולא ירא אחות בגדה יהודה
יהודה אחותה ותלך ותזן
גם היא: והיה מקל זנותה
ותחנף את הארץ ותנאף
את אבן ואת עץ: וגם
בכל זאת לא שבה אלי
בגדה אחותה יהודה בכל
לבה כי אם בשקר נאם
יהוה:
ויאמר יהוה אלי צדקה
נפשה משובת ישראל מבגדה
יהודה: הלך וקראת את
הדברים האלה צפונה
ואמרת שובה משובת
ישראל נאם יהוה לא
אפיל פני בכם כי חסיד אני
נאם יהוה לא אטור לעלם:
אך דעי עונך כי ביהוה
אלהיך פשעת ותפזרי את
דרכיך לזרים תחת כל עץ
רענן ובקולי לא שמעתם
נאם יהוה: שובו בנים
שובבים נאם יהוה כי אני
בעלתי בכם ולקחתי אתכם

אחד מעיר ושנים ממשפחה
והבאתים אתכם ציון: ונתתי
לכם רעים כלבי ורעו אתכם
דעה והשכל: והיה כי תרבו
ופריתם בארץ בימים ההמה
נאם יהוה לא אמרו עוד
ארון ברית יהוה ולא יעלה
על לבו לא יזכרהו ולא
יפקדו ולא יעשה עוד: בעת
ההיא יקראו לירושלם כסא
יהוה ונקוו אליה כל הגוים
לשם יהוה לירושלם ולא
ילכו עוד אחרי שררות לבם
הרע: בימים ההם
ילכו בית יהודה על בית
ישראל ובאו יחדו מארץ
צפון על הארץ אשר הנחלתי
את אבותיכם: ואני אמרתי
איך אשיתך בבנים ואתנלך
ארץ חמדה נחלת צבי
צבאות גוים ואמר אבי
תקרא לי ומאחרי לא
תשובו: אכן בגדה אשה
מרעה כן בגדתם בי בית
ישראל נאם יהוה: קול על
שפים נשמע בכי תחנוני
בני ישראל כי העוו את

דרכם שכחו את יהוה׃
אלהיהם שונבעם שובבים
ארפה משובתיכם חנו אתנו
לך כי אתה יהוה אלהינו׃
אבן לשקר מגבעות המון
הרים אבן יהוה אלהינו׃
תשועת ישראל והבשת
אבדה אתינעו אבותינו
מנעורינו את צאנם ואת
בקרם את בניהם ואת
בנותיהם נשבה בבשתנו
ותכסנו כלמתנו כי ליהוה׃
אלהינו חטאנו אנחנו׃
ואבותינו מנעורינו ועד
היום הזה ולא שמענו בקול
יהוה אלהינו׃
אם תשוב ישראל
נאם יהוה אלי תשוב ואם
תסיר שקוציך מפני ולא
תנוד׳ ונשבעת חי יהוה
באמת במשפט ובצדקה
והתברכו בו ויתהללו׃
כי כה אמר יהוה
לאיש יהודה ולירושלם
נירו לכם ניר ואל תזרעו על
קוצים המולו ליהוה והסירו
ערלות לבבכם אישי יהודה

וישבי ירושלם פן תצא
כאש חמתי ובערה ואין
מכבה מפני רע מעלליכם׃
הגידו ביהודה והשמיעו בירושלם
השמיעו ואמרו ותקעו
שופר בארץ קראו מלא
ואמרו האספו ונבואה
אל ערי המבצר שאונה
ציונה הנסו אל תעמדו
כי רעה אני מביא מצפון
ושבר גדול׳ עלה אריה
מסבכו ומשחית גוים נסע
יצא ממקומו לשום ארצך
לשמה עריך תצינה מאין
יושב׃ על זאת חגרו שקים
ספדו והילילו כי לא שב
חרון אף יהוה ממנו׃

והיה ביום ההוא נאם יהוה
יאבד לב המלך ולב השרים
ונשמו הכהנים והנביאים
יתמהו׃ ואמר אהה אדני יהוה
אכן השא השאת לעם הזה
וירושלם לאמר שלום
והיה לכם נגעה חרב עד
הנפש׃ בעת ההיא יאמר
לעם הזה וליר׳ ירושלם רוח

צח שפיים במדבר דרך בת
עמי לא לזרות ולא
לחבר׃ רוח מלא מאלה
ובואלי עתה גם אני אדבר
משפטים אותם׃ הנה
כעננים יעלה וכסופה
מרכבותיו קלו מנשרים
סוסיו אי לנו כי שדדנו׃
כבסי מרעה לבך ירושלם
למען תושעי עד מתי תלין
בקרבך מחשבות אונך׃ כי
קול מגיד מדן ומשמיע און
מהר אפרים׃ הזכירו לגוים
הנה השמיעו על ירושלם
נצרים באים מארץ המרחק
ויתנו על ערי יהודה קולם׃
כשמרי שדי היו עליה׃
מסביב כי אתי מרתה נאם
יהוה׃ דרכך ומעלליך עשו
אלה לך זאת רעתך כי מר
כי נגע עד לבך׃ מעי
מעי אוחילה קירותי לבי המה
לי לבי לא אחרישה כי קול
שופר שמעת נפשי תרועת
מלחמה׃ שבר על שבר
נקרא כי שדדה כל הארץ
פתאם שדדו אהלי רגע

ב כמו״ק דמלכים ד׳ ק׳ אחרון ומר אחרי ומרה שיבה
והגשו״ר׳ א׳ על עמיר ב׳ ר״ש מ״ע בבן חדיל דמלכ׳ חזבחד לבמ״ה׳ אנכי מביא ד׳ ראומנ ציהוה שמע״ה ארץ
כאשר חטאומ׳ כלה ישקרע׃

מרבמחיו ב׳ מל׳ מרוע אשרו ומעמ״ה מרבמחיו
ובסדרה מרשיה׳ מרוסר ב׳ בחל לש׳ ויבאו מרות
כי אחר מרוסר

ניר ח׳ ומשמרון בלמעדרו לבנו אתן ולא אבחרו׳ ומבלי מרלבנו ירש לבנו ובאבלמרי רוח עינינו בחלי חמ״ה׳
מנשרינו ג׳ ומשמ׳ ואמרוהם אנשי מקדר יגיעאבחמינו נבואה ג׳ ב׳ מל׳ וחדי חמ׳ ומימנ ועמה
לבו ונבואה חנמרו ביהודה ובירושלם נבואה למשכבותיו קדמ׳ חמ׳

ירדתי ערמתן ארא׳ נס אי שלעדקוק שופר׳ מיאויל עמי אותי לא ורעבנים סכלים המה ולא נבונים המה חכמים חמה לדרע להיטיב לאיבעו׳ ראיתי את הארץ והנה תהו׳ ובהו׳ אל השמים ואין אורם׳ ראיתי ההרים והנה רעשים וכל הגבעות התקללו׳ ראיתי והנה אין אדם וכל עוף השמים נדדו׳ ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל עריו נתצו׳ מפני יהוה מפני חרון אפו׳ כי כה אמר׳ יהוה שממה תהיה כל הארץ וכלה לא אעשה׳ על זאת תאבל הארץ וקדרו השמים ממעל על כי דברתי זמותי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה׳ מקול פרש ורמה קשת׳ ברחו כל העיר באו בעבים ובכפים עלו כל העיר עזובה׳ ואין איש שב בהן׳ ואתה׳ שדוד מה תעשי כי תלבשי׳ שני כי תעדי עדיך׳ כי תקרעי בפוך עינך לשוא׳ תתיפי מאסו בך עגבים׳ נפשך יבקשו׳ כי קול כחולה׳ שמעתי צרה כמבכירה׳ קול בת ציון׳ תתפח׳ תפרש׳ כפיה׳ אוי נא לי כי עיפה׳ נפשי להרגים׳ שוטטו בחוצות ירושלים׳ וראו נא ודעו׳ ובקשו׳ ברחובותיה׳ אם תמצאו׳ איש אם יש עשה משפט׳ מבקש אמונה׳ ואסלח לה׳ ואם חי יהוה׳ אמרו לכן׳ לשקר׳ ישבעו׳ יהוה עיניך׳ הלוא לאמונה׳ הכיתה׳ אותם׳ ולא חלו׳ כלתם׳ מאנו קחת׳ מוסר׳ חזקו פניהם׳ מסלע׳ מאנו לשוב׳ ואני אמרתי׳ אך דלים׳ הם׳ נואלו׳ כי לא׳ ידעו דרך׳ יהוה׳ משפט׳ אלהיהם׳ אלכה לי׳ אל׳ הגדלים׳ ואדברה׳ אותם׳ כי המה ידעו דרך׳ יהוה׳ משפט אלהיהם׳ אך המה׳ יחדו שברו עול׳ נתקו מוסרות׳ על כן הכם׳ ארי מיער׳ זאב ערבות׳ ישדדם׳ נמר שקד על עריהם׳ כל

היוצא׳ מהנה׳ יטרף׳ כי רבו׳ פשעיהם׳ עצמו׳ משובותיהם׳ איך אסלח לך׳ בניך׳ עזבוני׳ ישבעו׳ ובל׳ אל׳ ואשבע׳ אותם׳ ויאפו׳ בית׳ זונה׳ יתגודדו׳ סוסים׳ מיזנים׳ משכים׳ היו׳ איש׳ אל אשת׳ רעהו׳ יצהלו׳ על׳ אלה׳ לוא אפקד׳ נאם׳ יהוה׳ ואם׳ בגוי׳ אשר כזה׳ לא תתנקם׳ נפשי׳ על׳ בשרותיה׳ ושחתו׳ וכלה׳ אל׳ תעשו׳ הסירו נטיו׳ שותיה׳ כי׳ לוא׳ ליהוה׳ המה׳ כי בגדו בו׳ בי׳ בית׳ ישראל׳ ובית׳ יהודה׳ נאם׳ יהוה׳ כחשו׳ ביהוה׳ ויאמרו׳ לא הוא׳ ולא תבוא׳ עלינו רעה׳ וחרב׳ ורעב׳ לא׳ נראה׳ והנביאים׳ יהיו׳ לרוח׳ והדבר׳ אין בהם׳ כה יעשה׳ להם׳ לכן׳ כה אמר׳ יהוה׳ צבאות׳ יען׳ דברכם׳ את הדבר׳ הזה׳ הנני׳ נתן׳ דברי׳ בפיך׳ לאש׳ והעם׳ הזה׳ עצים׳ ואכלתם׳ הנני׳ מביא׳ עליכם׳ גוי׳ ממרחק׳ בית׳ ישראל׳ נאם׳ יהוה׳ גוי׳

ירמיה ב׳ חדרכת דומו וחדרכת רומיה מיקר פרש ורמיה׳ ק שהם בני אפרים נושקי רמי׳

אויב ב׳ ואל השקר ראין אויב ויפגע פרש׳ ים אויב בי מוכבי ה שמים וכמר לחם׳ ס׳ לחדע׳ ו׳ לחדיעאו׳ לחשיב ולרמנו אל חיים׳ לחדע׳ עמדו׳ בארשי ומנמדי חבמ׳ ירחמוה לחדע אבכי ממחזל לחדע נשבע ולא׳

לזאת׳ ג׳ וקימכחין אי לזאת אשלח לך׳ בניך׳ עזבוני׳ על כן קראתי לזאת ולא שרת עם׳

פסוק ה׳ וכל כל אשפוט בקרבי קבר פסוק שרשי
פסוק ו׳ ביאור ג׳ לחטא בחנו הבטיחנום ואבל ל׳
ק׳ ניך׳

חק עולם ה׳ וריחצו ויחדם ויבליחם כלומר בבני אחרין והבורן המשיח ושחוקיו ויחיקו לאחרין
ראחרי לאוחיראו באמיל׳ ט׳ ומה תעשו ב׳ ומה תעשו לאחריתו ומה תעשו ליום פקודה׳ ט׳

אתה הוא גוים מעולם הוא
גוים אתה על שנו ולא ע״
תשמע מחרו דבר אשפטו
בקרב פתוח כל גבורים
ואבל קיר ורחמך ״
יאכלו בנך ובנותיך נאכל
צאנך ובקרך יאכל גפנך
ותאנתך ירש ערי ״
מבצרך אשר אתה בוטח
בחנה בחרב וגם בימים
החמה נאסיתוה לא אעשה
אתכם כלה והיה בי אמרו
תחת מה עשה יהוה אלהינו
לנו את כל אלה ואמרת
אליהם כאשר עזבתם
אותי ותעבדו אלהי נכר
בארצכם כן תעבדו זרים
בארץ לא לכם
הגידו זאת בבית
יעקב והשמיעו ביהודה
לאמר: שמעו זאת עם
סכל ואין לב עינים להם
ולא יראו אזנים להם ולא
ישמעו: הלא אותי לא תיראו
נאם יהוה אם מפני לא
תחילו אשר שמתי חול
גבול לים חק עולם ולא

ויעברו נחו ויתן בעשו ולא
יוכלו וחמו גליו ולא יעברוהו:
ולעם הזה היה לב סורר
ומורה סרו וילכו ולא אמרו
בלבבם נירא נא את יהוה
אלהינו הנתן גשם יורה
ומלקוש בעתו שבעות
חקות קציר ישמר לנו:
עונותיכם הטו אלה ״
וחטאותיכם מנעו הטוב ״
מכם כי ימצאו בעמי רשעים
ישור כיקשי רקים שומה ציבו
משחית אנשים ולכדו:
כלוב מלא עוף כן בתיהם
מלאים מרמה על כן גדלו
וגעשורו שמנו עשתו גם
עברו דברי רע דין לא דנו
דין יתום ויצליחו ומשפט
אביונים לא שפטו: הלעל
אלה לא אפקד נאם יהוה
אם בגוי אשר הכה לא
תתנקם נפשי:
שמה ושערורה
נהיתה בארץ הנביאים
נבאו בשקר והכהנים ירדו
על ידיהם ועמי אהבו כן
ומה תעשו לאחריתה הלעו

בעבר נמן מלוב ורושלם
ובתקעו תקעו שופר ועל
בית הכרם שאו משא אתם
רעה נשקפה מצפון ושבר
גדול: הנוה והמעוגנה דמיתי
בת ציון: אליה נבאו ראשם
ועדיהם תקעו עליה
אהלים סביבעיו איש
אחריו: קדשו עליה ״
מלחמה קומו ונעלה בצהרים
אוי לנו כי פנה היום כי ינטו
צלל ערב: קומו ונעלה
בלילה ונשחיתה ארמנותיה:
כי כה אמר יהוה
צבאות כרתו עצו ושפכו
על ירושלם סלה היא
העיר הפקד כל עשק
בקרבה: כהקיר בור מימיה
כן הקרה רעתה חמס ושד
ישמע עבה על פני תמיד חלי
ומכה: הוסרי ירושלם פן
תקע נפשי ממך פן אשימך
שממה ארץ לא נושבה
כה אמר יהוה צבאות עולל
יעולל בגפן שארית ״
ישראל השב ידך כבוצר

ולא אשוב ה׳ עד כלותם וחבלי ולא נחמתי
בטרם אלך ולא אשוב ט׳:

שבעות ה׳ חקות קציר ויריחו לבם בקרבו חג שבעות המוסר מוסרך: הישמר ב׳ חד חלו וחדי מלו הישון
אל הכעסיהו הישמר בני בטמון: ט׳ ולא ישמע ה׳ ואם יסגר לבקר ולא ראתאבדי חבני מבטיא עליכם עד אמרים:

על סלסלות על מיאבדרך
ואעדרה ושמעו חנה עדה
אונס ולא יוכל לחזק שיב
הנה רוח יהוה חיה לחס לי
לחרפה לאיחפצום ואת
חמתיהוה מלאתי נלאיתי
חכיל שפך על עלל בחוץ
ועל סודבחורים יחדו כי גם
איש עם אשה ילכדו זקן
עם מלא ימים ונסבו בתיהם
לאחרים שדותינו שיסו חדו
כי אטה אתיו עלי שבי
הארץ נאסיתוה ממקטנם
ועד גדולם כל איש בצע בצע
ומנבאן עד כהן כל עשה
שקר וירפאו את שבר עמי
על נקלה לאמר שלום
שלום ואין שלום הכל שו
כי תו עבה עשו גם כי שלא
ובשו גם הכלם לא אבשו
לכן יפלו בנפלים בעת
פקדתים יכשלו אמר יהוה
כה אמר יהוה
עמדו על דרכים וראו ושאלו
לנתבות עולם איזה דרך
הטוב ולכו בה ומצאו
מרגע לנפשכם ואמרו

לא נלך ואקים עליכם
צפים הקשיבו לקול שופר
ואמרו לא נקשיב לכן
שמעו הגוים ודע עדה
את אשר בם שמע
הארץ הנה אנכי מביא
רעה אל העם הזה פרי
מחשבותם כי על דברי לא
הקשיבו ותורתי ומאסו
בה למה זה לי לבונה
משבא תבוא וקנה הטוב
מארץ מרחק עלותיכם
לא לרצון וזבחיכם לא
ערבו לי לכן כה
אמר יהוה הנני נתן אל העם
הזה מכשלים וכשלו בם
אבות ובנים יחדו שכן ורע
ואבדו
כה אמר יהוה הנה עם בא
מארץ צפון וגוי גדול יעור
מירכתי ארץ קשת וכידון
יחזיקו אכזר הוא ולא
ירחמו קולם כים יהמה על
סוסים ירכבו ערוך כאיש
למלחמה עליך בת ציון
שמענו את שמעו ידיו
ידינו צרה החזיקתנו חיל

כיולדה אל תצאי השדה
ובדרך אל תלכי כי חרב
לאויב מגור מסביב בתעמד
חגרי שק וחפדי שי באפר
אבל יחיד עשי לך מספד
תמרורים כי פתאם יבא
השודד עלינו בחוץ נתעדנו
בעמים מבערותינו ובחנתי
אותך בחן סרי סורים
הלכי רכיל נחשת וברזל
כלם משחיתים המה נחת
מפח מאשתם עפרת לשוא
צרף מדיב לא נתקו כסף
נמאס קראו להם כי מאס
יהוה בהם
הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר עמד
בשער בית יהוה וקראת
שם את הדבר הזה ואמרת
שמעו דבר יהוה כל יהודה
הבאים בשערים האלה
להשתחות ליהוה
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל היטיבו
דרכיכם ומעלליכם ואשכנה
אתכם במקום הזה אל
תבטחו לכם אל דברי

פרשה ב׳ חדש ל׳ וחד חס׳ חמשית פרשת קדשים פרשה שבע בטרם שלמה ס׳ למען שלם ועבד־
עולם ב׳ ושכנתי אותכם ושבתי ס׳ סמלי לאמרו ב׳ ושכנתי אתכם ושבתם בארץ ס׳

עשתיכם ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ ראוני עוד ואוני עוד ויהוה
בעת ההיא ועשה ענן עשותכם ס׳

חשקך לא מר חובל יחנך
היבל יתוח היבל יחוחמה
ביאמה יטיב ביטיבו את
הרכבם ארמ על לבם
אם ישוב עשומ יפט
ביזאר שוב יזרעהו גר
יתום ואלמנה לא עשקו
וריקנקי אל תשפכו מקום
הזה ואחרי אלהים אחרים
לא תלכו לרע לכם ושבתי
אתכם במקום הזה בארץ
אשר נתתי לאבותיכם
למן עולם ועד עולם הנה
אתם בטחים לכם אל
דבריה שקר לבלתי הועיל:
הן גנב רצח ונאף ושבע
לשקר וקטר לבעל והלך
אחרי אלהים אחרים אשר
לא ידעתם ויבאתם
ועמדתם לפני בבית הזה
אשר נקרא שמי עליו
ואמרתם נצלנו למען עשות את
כל התועבות האלה
המערת פרצים בית
הזה אשר נקרא שמי עליו
בעיניכם גם אנכי הנה
ראיתי נאם יהוה

כי לכנעאל
מקומי אשר בשילו אשר
שכנתי שמי שם בראשונה
וראו את אשר עשיתי
לו מפני רעת עמי ישראל
ועתה יען עשותכם את
כל המעשים האלה נאם
יתוה וארבר אליכם
השכם ודבר ולא שמעתם
ואקרא אותכם ולא עניתם
ועשיתי לבית אשר נקרא
שמי עליו אשר אתם
בטחים בו ולמקום אשר
נתתי לכם ולאבותיכם
כאשר עשיתי לשלו
והשלכתי אתכם מעל
פני כאשר השלכתי את
כל אחיכם את כל זרע
אפרים ואתה אל
תתפלל בעד העם הזה
ואל תשא בעדם רנה
ותפלה ואל תפגע בי כי
אינני שמע אתך האינך
ראה מה הם עשים
בערי יהודה וברחבות
ירושלם יבצבצו בנים
עצים והאבות בערים

את האש והנשים לשות
בצק לעשות כונים
למלכת השמים והסך
נסכים לאלהים אחרים
למען הכעסני האותם
מכעסים נאם יתוה הלוא
אותם למען בשת פניהם
לכן כה אמר
אדני יהוה הנה אפי וחמתי
נתכת אל המקום הזה על
האדם ועל הבהמה ועל
עץ השדה ועל פרי האדמה
ובערה ולא תכבה
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עלותיכם
ספו על זבחיכם ואכלו
בשר כי לא דברתי את
אבותיכם ולא צויתים ביום
הוציאי אותם מארץ מצרים
על דברי עלה וזבח כי אם
את הדבר הזה צויתי אותם
לאמר שמעו בקולי והייתי
לכם לאלהים ואתם תהיו
לי לעם והלכתם בדרך
אשר אצוה אתכם למען
ייטב לכם ולא שמעו ולא
הטו את אזנם וילכו

נשלו ב׳ סמ כן וראיתי וחדרי יצאו ב׳ בו כי לטנא אל מקומי: ס׳ ויעשילם ב׳ ומשעקיון
למרבה ומישון לאמר ושכנתי אתכם ושמחתי ומיכיך ראשומי וחד שמי ויחד וחסדי ל׳ וחליל
ירושלם ושמרי: ס׳

ואמרתי אליהם כה אמר יהוה ה׳ במושבי הים לו ולא יקומו וחיה כי יאמרו אליך אנא נא חנני מעט לא אחל כל
מישבי אדם לא ולשמיעם: ס: ולא יקומו ב׳ והשכבתים באש מדינה: ס: ומחרון ב׳ ס: וסר ואמרו חכמים אמרום מיזופוחה
בחכמה: ס:

במעעות בשרות לבם
הרעו מחיו לאחור ולא לי
לפנים למוסרים אשר יצאו
אל תיכם מארץ מצרים
ערחוסמזה ואשלח
אליכם את כל עבדי
הנביאים ושכם ושלח
ולא שמעו אליו ולא הטו
אזנם וקשו את ערפם
הרעו מאבותם ורדתי
אליהם את כל הדברים
האלה ולא שמעו אליך
וקראת אליהם ולא
יענוכה ואמרת אליהם
זה הגוי אשר לא שמעו
בקול יהוה אלהיו ולא
לקחו מוסר אבדה האמונה
ונכרתה מפיהם
גזי נזרך והשליכי
ושא על שפי סיקים כי
מאס יהוה ונטש את דור
עברתו כי עשו בני יהודה
הרע בעיני נאם יהוה שמו
שקוציהם בבית אשר
נקרא שמי עליו לטמאו
ובנו במות התפת אשר בגיא
בן הנם לשרף את בניהם

ואת בנותיהם באש אשר
לא צויתי ולא עלתה על
לבי לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ולא יאמר
עוד התפת ובגיא בן הנם כי
אם גיא החרגה וקברו
בתפת מאין מקום והיתה
נבלת העם הזה למאכל
לעוף השמים ולבהמת
הארץ ואין מחריד והשבתי
מערי יהודה ומחוצות
ירושלם קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול
כלה כי לחרבה תהיה
הארץ בעת ההיא נאם
יהוה והוציאו את עצמות
מלכי יהודה ואת עצמות
שריו ואת עצמות הכהנים
ואת עצמות הנביאים ואת
עצמות יושבי ירושלם
מקבריהם ושטחום לשמש
ולירח ולכל צבא השמים
אשר אהבום ואשר עבדום
ואשר הלכו אחריהם ואשר
דרשום ואשרה שתחוו
להם לא יאספו ולא יקברו
לדמן על פני האדמה יהיו

ונבחר מות מחיים לכל
השארית הנשארים מן
המשפחה הרעה הזאת
בכל המקומות הנשארים
אשר הדחתים שם נאם
יהוה צבאות
ואמרת אליהם כה
אמר יהוה הנפל ולא יקומו
אם ישוב ולא ישוב מדוע
שובבה העם הזה ירושלם
משובה נצחת החזיקו
בתרמית מאנו לשוב
הקשבתי ואשמע לוא כן
דברו אין איש נחם על
רעתו לאמר מה עשיתי
כלה שב במרוצתם כסוס
שוטף במלחמה גם
חסידה בשמים ידעה
מועדיה ותור וסוס וענור
שמרו את עת בואנה ועמי
לא ידעו את משפט יהוה
איכה תאמרו חכמים
אנחנו ותורת יהוה אתנו
אכן הנה לשקר עשה עט
שקרסופרים הבישו
חכמים חתו וילכדו הנה
בדבר יהוה מאסו וחכמת

ולא ישוב ו׳ תחזיר אשתבע ונפל אריות
אדיר ובחרך: ס:

ב׳ מ׳ ל׳ ב׳ ל׳ ל׳ ל

מה לחם: לכו אתו
את נשיהם לאחריהם
שרותיהם לזר שיש: כי
מקטנו ועד גדולו כל חבצע
בצע מנבא ועד כהן כל
עשה שקר: ורפו את
שבר בת עמי על נקלה
לאמר שלום שלום ואין
שלום: הבישו כי תועבה
עשו גם בוש לא בשו
והכלם לא ידעו לכן יפלו
בנפלים בעת פקדתם
יכשלו אמר יהוה:
אסף אסיפם נאם
יהוה אין ענבים בגפן ואין
תאנים בתאנה והעלה
נבלו אתן להם יעברום:
על מה אנחנו ישבים
האספו ונבא אל ערי
המבצר ונדמה שם כי יהוה
אלהינו הדמנו והשקנו מי
ראש כי חטאנו ליהוה:
קוה לשלום ואין טוב לעת
מרפא והנה בעתה: מדן
נשמע נחרת סוסיו מקול
מצהלות אבירו רעשה
כל הארץ ובאו ואכלו

ארץ ומלואה עיר ושבי
בה: כי הנני
משלח בכם נחשים
צפענים אשר אין להם
לחש ונשכו אתכם נאם
יהוה:
מבליגיתי על
יגון עלי לבי דוי: הנה קול
שועת בת עמי מארץ
מרחקים היהוה אין בציון
אם מלכה אין בה מרוע
חר עסוני בפסלים בהבלי
נכר: עבר קציר כלה קיץ
ואנחנו לא נושענו על
שבר בת עמי חשברתי
קדרתי שמה החזקתני:
הצרי אין בגלעד אם רפא
אין שם כי מדוע לא
עלתה ארכת בת עמי מי
יתן ראשי מים ועיני מקור
דמעה ואבכה יומם ולילה
את חללי בת עמי מי יתן לי
במדבר מלון ארחים
ואעזבה את עמי ואלכה
מאתם כי כלם מנאפים
עצרת בגדים ומדרכואת
לשונם קשתם שקר ולא

לאמונה גברו בארץ כי
מרעה אל רעהו עברו ואתי
לא ידעו נאם יהוה:
איש מרעהו
השמרו ועל כל אח אל
תבטחו כי כל אח עקוב
יעקב וכל רע ירכיל: ואיש
רעהו יהתלו ואמת
לא ידברו למדו לשונם
דבר שקר העוה נלאו:
שבתך בתוך מרמה
מאנו דעת אותי נאם יהוה:
לכן כה אמר
יהוה צבאות הנני צורפם
ובחנתים כי איך אעשה
מפני בת עמי: חץ שוחט
לשונם מרמה דבר בפיו
שלום את רעהו ידבר
ובקרבו ישים ארבו: הלא
אלה לא אפקד בם נאם
יהוה אם בגוי אשר כזה
לא תתנקם נפשי:
על ההרים אשא
בכי ונהי ועל נאות מדבר
קינה כי נצתו מבלי איש
עבר ולא שמעו קול מקנה
מעוף השמים ועד בהמה

ונרדוחלבו ונתתי את
ירושלם לציים מעון תנים
וארצות יהודה אתן שממה
מבלי יושב
מי חכם ויבן
את זאת אשר דבר פי יהוה
אליו ויגדה על מה אבדה
הארץ נצתה כמדבר מבלי
עבר ויאמר
יהוה על עזבם את תורתי
אשר נתתי לפניהם ולא שמעו
בקולו ולא הלכו בה׳ לם
אחרי שרירות לבם ואחרי
הבעלים אשר למדום
אבותם לכן כה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני מאכיל את
העם הזה לענה והשקיתים
מים ראש והפצותים בגוים
אשר לא ידעום המה ואבותם
ושלחתי אחריהם את החרב
עד כלותי אותם
כה אמר יהוה צבאות
התבונו וקראו למקוננות
ותבואנה ואל החכמות
שלחו ותבואנה ותבהרנה
ותשנה עלינו נהי ותרדנה
עינינו דמעה ועפעפינו
יזלו מים כי קול נהי נשמע
מציון איך שודדנו בשנו
מאד כי עזבנו ארץ כי
השליכו משכנותינו
כי שמעה נשים
דבר יהוה ותקח אזנכם
דבר פיו ולמדנה בנותיכם
נהי ואשה רעותה קינה
עלה מות בחלונינו בא
בארמנותינו להכרית עולל
מחוץ בחורים מרחבות
דברה נאם יהוה ונפלה נבלת
האדם כדמן על פני השדה
וכעמיר מאחרי הקצר ואין
מאסף כה אמר
יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו
ואל יתהלל הגבור בגבורתו
אל יתהלל עשיר בעשרו כי
אם בזאת יתהלל המתהלל
השכל וידע אותי כי אני יהוה
עשה חסד משפט וצדקה
בארץ כי באלה חפצתי נאם
יהוה הנה ימים באים
נאם יהוה ופקדתי על כל מול
בערלה על מצרים ועל
יהודה ועל אדום ועל בני עמון
ועל מואב ועל כל קצוצי פאה
היושבים במדבר כי כל
הגוים ערלים וכל בית ישראל
ערלי לב
שמעו את הדבר אשר
דבר יהוה עליכם בית ישראל
כה אמר יהוה אל דרך הגוים
אל תלמדו ומאותות השמים
אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה
כי חקות העמים הבל הוא כי
עץ מיער כרתו מעשה ידי
חרש במעצד בכסף ובזהב
יפהו במסמרות ובמקבות
יחזקום ולא יפיק כמתמר
מקשה המה ולא ידברו נשוא
ינשוא כי לא יצעדו אל
תיראו מהם כי לא ירעו ואף
היטיב אין אותם
מאין כמוך יהוה גדול
אתה וגדול שמך בגבורה מי
לא יראך מלך הגוים כי לך
יאתה כי בכל חכמי הגוים
ובכל מלכותם מאין כמוך
ובאחת יבערו ויכסלו מוסר
הבלים עץ הוא כסף מרקע
מתרשיש יובא והזהב מאופז
מעשה חרשים ומעשי צורפים תכלת

ב׳ מדרי הר המאחר וכעדי מראוהביך והחבריהם בהיפחתם כל מדרי הרשל שמרע הקרשיהם ובעבר אל מושבי אויל ולריבאץ
עמהם ומל הרשעים לאויבי ישראל ׃ והשמדתי והרשתי והרשתי קדרים ומכבישתי ׃ ס׃

והשקדים ב׳ חדי חל הנני מאכילם אתם
הענב אתם המביאים קדרים מל בל והשקדים כתי ׃

ואר גמון לבו ישם מעשה חכמים
כלם ויהוה אלהים אמת הוא
אלהים חיים ומלך עולם
מקצף ותרעש הארץ ולא
יכלו גוים זעמו:
ברגה תאמרון להם
אלהים אשר שמים וארץ לא
עבדו יאבדו מארץ ומן
תחות שמים אלה:
עשה ארץ בכחו
מכין תבל בחכמתו ובתבונתו
נטה שמים לקול תתו המון
מים בשמים ויעל נשאים
מקצה ארץ ברקים למטר
עשה ויוצא רוח מאצרותיו
נבער כל אדם מדעת יבש
כל צורף מפסל בפסיל כי שקר
נסכו ולא רוח בם הבל המה
מעשה תעתעים בעת
פקדתם יאבדו הלא אבאלה
חלק יעקב כיוצר הכל הוא
וישראל שבט נחלתו יהוה
צבאות שמו:
אספי מארץ
כנעתך ישבת במצור:
כי כה אמר יהוה הנני
קולע את יושבי הארץ בפעם

חזאתו ערותו לחם למען
ימצאו אוי לי על
שברי נחלה מכתי ואני אמרתי
אך זה חלי ואשאנו אחלי
שדי וכלמיתי ובנים
יצאנו ואינם אין נטה עוד
אהלי ומקימה יריעותי כי נבערו
הרעים ולא דרשו את יהוה לכן לא השכילו וכל
מרעיתם נפוצה:
קול שמע הנה
באה ורעש גדול מארץ צפון
לשים את ערי יהודה שממה
מעון תנים:
ידעתי יהוה כי לא
לאדם דרכו לא איש הלך
והכין את צעדו: יסרני יהוה
אך במשפט אל באפך פן
תמעטני: שפך חמתך על
הגוים אשר לא ידעוך ועל
משפחות אשר בשמך לא
קראו כי אכלו את יעקב
ואכלהו וכלהו וארמנהו
השמו:
הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר: שמעו את
דברי הברית הזאת ודברתם

אל איש יהודה ועל יושבי
ירושלם ואמרת אליהם כה
אמר יהוה אלהי ישראל
ארור האיש אשר לא ישמע
את דברי הברית הזאת
אשר צויתי את אבותיכם
ביום הוצי אותם מארץ
מצרים מכור הברזל לאמר
שמעו בקולי ועשיתם אותם
ככל אשר אצוה אתכם
והייתם לי לעם ואנכי אהיה
לכם לאלהים למען הקים
את השבועה אשר נשבעתי
לאבותיכם לתת להם ארץ
זבת חלב ודבש כיום הזה
ואענו ואמר אמן יהוה:
ויאמר יהוה אלי
קרא את כל הדברים האלה
בערי יהודה ובחוצות ירושלם
לאמר שמעו את דברי הברית הזאת
ועשיתם אותם כי העד העדתי
באבותיכם ביום העלותי אותם
מארץ מצרים עד היום הזה
השכם והעד לאמר שמעו
בקולי ולא שמעו ולא הטו
את אזנם איש בשרירות
לבם הרע ואביא עליהם את

כל דבר היה בריתתו את אשר
צויתיו לעשות ולא עשו׃
ואמרתיו אלי
נגיעו איש יהודה
וביושבי ירושלם שבו׃ על
עונת אבותם הראשנים אשר
מאנו לשמע את דברי ויוה
הלכו אחרי אלהים אחרים
לעבדם הפר בית ישראל
ובית יהודה את בריתי אשר
כרתי את אבותם
לכן כה אמר יהוה
הנני מביא אליהם רעה אשר
לא יוכלו לצאת ממנה ועקו
אלי ולא אשמע אליהם׃
והלכו ערי יהודה וישבי
ירושלם ועקו אל האלהים
אשר הם מקטרים להם
והושע לא יושיעו להם בעת
רעתם׃ כי מספר ערך היו
אלהיך יהודה ומספר חצות
ירושלם שמתם מזבחות
לבשת מזבחות לקטר לבעל׃
ואתה אל תתפלל
בעד העם הזה ואל תשא
בעדם רנה ותפלה כי איננו
שמע בעת קראם אלי בעד

רעתם׃ מה לידידי׃
בביתי עשותה חמתי המרבה
הרבים וכשר קדש יעברו
מעליך כי רעתך אז תעלזי
אז תרענן ופה פרי תארך קרא
יהוה שמך לקול המולה׃
גדלה הרעה אשר עליה דברו
דליותיו ויהוה צבאות הנטע
אותך דבר עליך הרעה בגלל
רעת בית ישראל ובית
יהודה אשר עשו להם לי׃
להכעסני לקטר לבעל׃
ויהוה הודיעני
ואדעה אז הראיתני מעלליהם׃
ואני כבש אלוף יובל לטבוח
ולא ידעתי עליהם חשבו׃
מה שבותה נשחתה עץ
בלחמו ונכרתהו מארץ חיים
ושמו לא יזכר עוד׃ ויהוה
צבאות שפט צדק בחן
כליות ולב אראה נקמתך
מהם כי אליך גליתי את ריבי׃
לכן כה אמר יהוה
על אנשי ענתות המבקשים את
נפשך לאמר לא תנבא
בשם יהוה ולא תמות בידינו
לכן כה אמר יהוה

צבאות הנני פקד עליהם
הבחורים ימותו בחרב בניהם
ובנותיהם ימותו ברעב׃
ושארית לא תהיה להם כי
אביא רעה אל אנשי ענתות
שנת פקדתם׃
צדיק אתה יהוה כי אריב
אליך אך משפטים
אדבר אותך מדוע דרך
רשעים צלחה שלו בגדי
בגד נטעתם גם שרשו ילכו
גם עשו פרי קרוב אתה
בפיהם ורחוק מכליותיהם׃
ואתה יהוה ידעתני תראני
ובחנת לבי אתך התקם כצאן
לטבחה והקדישם ליום חרגה׃
עד מתי תאבל
הארץ ועשב כל השדה
יבש מרעת שוכני בה ספתה
בהמות ועוף כי אמרו לא
יראה את אחריתנו׃ כי את
רגלים רצתה ויגעוך ואיך
תתחרה את הסוסים וכארץ
שלום אתה בוטח ואיך תעשה
בגאון הירדן׃ כי גם אחיך ובית
אביך גם המה בגדו בך גם המה
קראו אחריך מלא אל תאמן

ואשר. ה חס׳ ואשר חנוס עליאטר חלחוק שם פיקוס קמילכים ואשרט ראמי בפיק׳ שלמנס׳ ס׳ חיוחר ה׳ ראש פסוק
לי מחלומי על ריחוחד חיוחר לי דמיעתל לחם חחדיחד לק׳ ראשו מאמחל׳ ס׳

פוחות ב׳ מל׳ ומחמחוון אל ומאמן בם מיוחסל
מ׳ מעריות ראשוני׳ שמחל׳ ב׳ אוחיחוחל שלוחי׳ ס׳

בַּסֵּפֶר דִּבְרֵי אֱלוֹהַּ טוֹבוֹת׃
עֲבֹתַי אֶת־בִּירִנִי
נָטַשׁוּתִי אֶת־נַחֲלָתִי נָתַתִּי אֶת
יְדִידוּת נַפְשִׁי בְּכַף אֹיְבֶיהָ׃
הָיְתָה לִי נַחֲלָתִי כַּאֲרִי בַּיָּעַר
נָתְנָה עָלַי בְּקוֹלָהּ עַל־כֵּן שָׂנֵאתִיהָ׃
שְׁטוּתָהּ הָעִיט עָבוּ עָנַחְתִּי
לִיהָ עָיִט סָבִיב עָלֶיהָ לֶכוּ
אִסְפוּ כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה הַתִּיכוּ׃
לֶאֱכֹלָהּ רֹעִים רַבִּים שִׁחֲתוּ
כַּרְמִי בּוֹסְסוּ אֶת־חֶלְקָתִי נָעֲמָה
אֶת־חֶלְקַת חֲמוּדָתִי לְמִדְבָּר שָׁמָמָה׃
שָׂמָהּ לְשַׁמָּמָה אֲבֵלָה עָלַי
שָׁמֵמָה נִשַּׁמָּה כָּל־הָאָרֶץ כִּי
אֵין אִישׁ שָׂם עַל־לֵב עַל־כֵּן
שָׁפִים בַּמִּדְבָּר בָּאוּ שׁדֵדִים
כִּי חֶרֶב לַיהוָה אֹכֵלָה מִקְּצֵה
אֶרֶץ וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ אֵין
שָׁלוֹם לְכָל־בָּשָׂר׃
זָרְעוּ חִטִּים וְקוֹצִים
קָצִירוּ נָחֳלוּ לֹא יוֹעִילוּ וּבֹשׁוּ
מִתְּבוּאֹתֵיכֶם מִחֲרוֹן אַף יְהוָה׃
כֹּה אָמַר יְהוָה עַל
כָּל־שְׁכֵנַי הָרָעִים הַפֹּגְעִים
בַּנַּחֲלָה אֲשֶׁר הִנְחַלְתִּי אֶת
עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל הִנְנִי נֹתְשָׁם
מֵעַל אַדְמָתָם וְאֶת־בֵּית

יְהוּדָה אֶתּוֹשׁ מִתּוֹכָם׃ וְהָיָה
אַחֲרֵי נָתְשִׁי אוֹתָם אָשׁוּב
וְרִחַמְתִּים וְהֲשִׁבֹתִים אִישׁ
לְנַחֲלָתוֹ וְאִישׁ לְאַרְצוֹ׃ וְהָיָה
אִם־לָמוֹד יִלְמְדוּ אֶת־דַּרְכֵי
עַמִּי לְהִשָּׁבֵעַ בִּשְׁמִי חַי
יְהוָה כַּאֲשֶׁר לִמְּדוּ אֶת־עַמִּי
לְהִשָּׁבֵעַ בַּבָּעַל וְנִבְנוּ בְּתוֹךְ
עַמִּי׃ וְאִם לֹא יִשְׁמָעוּ׃
וְנָתַשְׁתִּי אֶת־הַגּוֹי הַהוּא אָנֹתוֹשׁ
וְאָבֹד נְאֻם־יְהוָה׃
כֹּה אָמַר יְהוָה אֵלַי
הָלוֹךְ וְקָנִיתָ לְךָ אֵזוֹר פְּשָׁתִּים
וְשַׂמְתּוֹ עַל־מָתְנֶיךָ וּכְמַיִם
לֹא תְבִיאֵהוּ׃ וָאֶקְנֶה אֶת־
הָאֵזוֹר כִּדְבַר יְהוָה וָאָשִׂם
עַל־מָתְנָי׃
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי
שֵׁנִית לֵאמֹר׃ קַח אֶת־הָאֵזוֹר
אֲשֶׁר קָנִיתָ אֲשֶׁר עַל־מָתְנֶיךָ
וְקוּם לֵךְ פְּרָתָה וְטָמַנְתָּ שָׁם
בְּנִקְיִק הַסָּלַע׃ וָאֵלֶךְ וָאֶטְמֹנוּ
בִּפְרָת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אוֹתִי׃
וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים רַבִּים וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי קוּם לֵךְ פְּרָתָה וְקַח
מִשָּׁם אֶת־הָאֵזוֹר אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
לְטָמְנוֹ שָׁם׃ וָאֵלֶךְ פְּרָתָה

וָאֶחְפֹּר וָאֶקַּח אֶת־הָאֵזוֹר
מִן־הַמָّקוֹם אֲשֶׁר טְמַנְתִּיו שָׁם
וְהִנֵּה נִשְׁחַת הָאֵזוֹר לֹא
יָצְלַח לַכֹּל׃
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אָנֹכִי מְמַלֵּא
אֶת־כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶת־הַמְּלָכִים
הַיֹּשְׁבִים לְדָוִד עַל־כִּסְאוֹ וְאֶת־הַכֹּהֲנִים
וְאֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת כָּל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם׃
וְנִפַּצְתִּים אִישׁ אֶל־אָחִיו וְהָאָבוֹת
וְהַבָּנִים יַחְדָּו נְאֻם־יְהוָה לֹא אֶחְמֹל
וְלֹא אָחוּס וְלֹא אֲרַחֵם מִשַّחִתָם׃
שִׁמְעוּ וְהַאֲזִינוּ אַל־תִּגְבָּהוּ
כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ תְּנוּ כָבוֹד לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
בְּטֶרֶם יַחְשִׁיךְ וּבְטֶרֶם יִתְּנַגְּפוּ רַגְלֵיכֶם
עַל הָרֵי נָשֶׁף וְקִוִּיתֶם לָאוֹר
יָשִׂים לְצַלְמָוֶת לְעֵיפָה׃
וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּהוּ בַּסְּתָרִים תִּבְכֶּה
נַפְשִׁי מִפְּנֵי גֵוָה וְדָמוֹעַ תִּדְמַע עַיִן
כִּי נִשְׁבָּה עֵדֶר יְהוָה׃
אֱמוֹר לַמֶּלֶךְ וְלַגְּבִירָה שְׁבוּ
הַשְׁפִּילוּ כִּי יָרַד מֵרֹאשׁוֹתֵיכֶם
עֲטֶרֶת תִּפְאַרְתְּכֶם׃
עָרֵי הַנֶּגֶב סֻגָּרוּ וְאֵין פּוֹתֵחַ
גָּלָה יְהוּדָה כֻּלָּהּ גָּלָה שָׁלוֹם׃
שְׂאוּ עֵינֵיכֶם וּרְאוּ הַבָּאִים מִצָּפוֹן
אֵי־זֶה הַצֹּאן נִתַּן לָךְ עֵדֶר תִּפְאַרְתֶּךָ׃
מַה־תֹּאמְרִי כִּי־יִפְקֹד עָלָיִךְ
וְאַתְּ לִמַּדְתָּ אוֹתָם אֵלֶּה אֵלוּף
לְרֹאשׁ הֲלוֹא חֲבָלִים אָחָזוּךְ כַּיּוֹלֵדָה׃
וְכִי תֹאמְרִי בְּלִבָּבֵךְ מַדּוּעַ
קָרְאוּנִי אֵלֶּה עֲוֹן רָבָּה נִגְלוּ שׁוּלַיִךְ
נֶחְפְּרוּ עֲקֵבַיִךְ׃
הֲיַהֲפֹךְ כוּשִׁי עֹרוֹ וְנָמֵר חֲבֻרָּתוֹ
גַּם־אַתֶּן תּוּכְלוּ הֵיטִיב לִמְדֵי הָרַע׃
וְאַף אֲפִיצֵם כְּקַשׁ עוֹבֵר לְרוּחַ מִדְבָּר׃
זֶה גּוֹרָלֵךְ מָנָת מִדָּתֵךְ מֵאִתִּי נְאֻם־יְהוָה
אֲשֶׁר שָׁכַחְתְּנִי וַתִּבְטְחִי בַּשָּׁקֶר׃
וְגַם־אָנִי חָשַׂפְתִּי שׁוּלַיִךְ עַל־פָּנַיִךְ
וְנִרְאָה קְלוֹנֵךְ׃
נִאֻפַיִךְ וְמִצְהֲלֹתַיִךְ זִמַּת זְנוּתֵךְ
עַל־גְּבָעוֹת בַּשָּׂדֶה רָאִיתִי׃
אוֹי לָךְ יְרוּשָׁלִָם לֹא תִטְהָרִי
אַחֲרֵי מָתַי עוֹד׃

לשמי ב׳ בסי׳ לשנ׳ וחיו אם לסר לשרו אנכי ידשלר׳ ס׳ פיקשר הארץ ב׳ עלבל לשמיש בחמשי לקול ושם חמוז מרע ושמיב׳ ס׳
ולשם ד׳ ולשם מלי ולסק עלון מ׳ כאשר חבקן כרעבן׳ ס׳ פרוזה ג׳ וקמיל ולשמחו ומדיקיוסים ואלי מריסרי׳ ס׳

לחור על כסאו ואת הנביאים
ואת הנביאים ואת כל הישבי
ירושלם שבורן ונפעתים
איש אל אחיו ותאבות וחכמים
יחבו יאמר יהוה לא אל אחר ול
ולא אל אחרים לא ארחם
מחשוחיהם
שמעו הזאינו אל
תגבהו כי יהוה דבר תנו
ליהוה אלהיכם כבוד בטרם
יחשך ובטרם יתנגפו רגליכם
על הרי נשף וקויתם לאור ין
ישמה לצלמות ישיתו ערפל
ואם לא תשמעו הנה במסתרים
תבכה נפשו מפני גאה ודמע
תדמע עינך עינו דמעה כי
נשבה עדר יהוה
אמר למלך ולגבירה
השפלו שבו כי ירד מראשותיכם
עטרת תפארתכם עריהנגב
סגרו ואין פותח הגלת יהודה
כלה הגלת שלמים
שאו עיניכם וראו
הבאים מצפון איה העדר נתן
לך צאן תפארתך מה
תאמרי כי יפקדן עליך אתה
למדת אתם עליך אלפים

לראשך הלא חבלים יאחזוך
כמו אשת לדה כי תאמרי
בלבבך מדוע עקבו אלה
ברב עונך נגלו שוליך נחמסו
עקביך חיל פרוש עודך
וגם חבר ברחוב גם אתם תוכלו
להיטיב למדי חדע ואפיעם
כקש עובר לרוח מדבר זה
גורלך מנת מדיך מאתי נאם
יהוה אשר שכחת אותי
ותבטחי בשקר גם אני
חשפתי שוליך על פניך
וראה קלונך נאפיך
ומעוה לתן זמתך זנותך על
גבעות בשדה ראיתי שקוציך
אוי לך ירושלם לא תטהרי
אחרי מתי עוד
אשר תחרב יהוה אל ירמיהו
על דברי הבצרות אבלה
יהודה ושערה אמללו קדרו
לארץ ועוחת ירושלם עלתה
ואדיריהם שלחו צעיריהם ל
למים באו על גבים לא מצאו
מים שבו כליהם ריקם בשו
וחכל למו וחפו ראשם בעבור
האדמה חתה כי לא היה גשם
בארץ בשו אכרים חפו

ראשם כי גם אילת בשדה
ילדה עזבה כי לא היה דשא
ופראים עמדו על שפים
שאפו רוח בתנים כלו עיניהם
כי אין עשב אם עונינו ענו
בנו יהוה עשה למען שמך
כי רבו משובתינו לך חטאנו
מקוה ישראל מושיעו בעת
צרה למה תהיה כגר בארץ
וכארח נטה ללון למה תהיה
כאיש נדהם כגבור לא יוכל
להושיע ואתה בקרבנו יהוה
ושמך עלינו נקרא אל תנחנו
כה אמר יהוה ל
לעם הזה כן אהבו לנוע
רגליהם לא חשכו ויהוה לא
רצם עתה יזכר עונם ויפקד
חטאתם
ויאמר
יהוה אלי אל תתפלל בעד
העם הזה לטובה כי יצמו
אנכי שמע אל רנתם וכי
יעלו עלה ומנחה אנכי רצם
כי בחרב ובר ובכפר אנכי
מכלה אותם
ואמר אהה אדני
יהוה הנה הנבאים אמרים
להם לא תראו חרב ורעב

לא תחנם כסף ירושלים ואת
אתו לבסף לא תקוסחו׃
ויאמר יהוה אל
שקר הנבאים נבאים בשמי
לא שלחתים ולא צויתים
ולא דברתי אליהם חזון שקר
וקסם ואלול ותרמות לבם
חמס מתנבאים לכם
לכן כה אמר יהוה
על הנבאים הנבאים בשמי
ואני לא שלחתים והמה
אמרים חרב ורעב לא יהיה
בארץ הזאת בחרב וברעב
יתמו הנבאים ההמה ועם
אשר הם נבאים להם יהיו
משלכים בחוצות ירושלם
מפני הרעב והחרב ואין מקבר
להמה הם ונשיהם ובניהם
ובנתיהם ושפכתי עליהם את
רעתם ואמרת אליהם את
תדבר הורדו עינ
ודמעה לילה ויומם ואל
תדמנה כי שבר גדול נשברה
בתולת בת עמי מכה נחלה
מאד אנשי נאתיה שדה
והנה חלל חרב ואם באתי
העיר והנה תחלואי רעב כי
גם נביא גם כהן סחרו אל
ארץ ולא ידעו
המאס מאסת את
יהודה אם בציון געלה נפשך
מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא
קוה לשלום ואין טוב ולעת
מרפא והנה בעתה רעה
יתחר שונינו ענון אבותינו כי
חטאנו לך אל תנאץ למען
שמך אל תנבל כסא כבודך
זכר אל תפר בריתך אתנו
היש בהבלי הגוים מגשמים
ואם השמים יתנו רבבים
הלא אתה יהוה אלהינו
ונקוה לך כי אתה עשית את
כל אלה
ויאמר יהוה אלי אם יעמד
משה ושמואל לפני אין נפשי
אל העם הזה שלח מעל פני
וצאו והיה כי יאמרו אליך
אנה נצא ואמרת אליהם כה
אמר יהוה אשר למות למות
ואשר לחרב לחרב ואשר
לרעב לרעב ואשר לשבי
לשבי ופקדתי עליהם ארבע
משפחות נאם יהוה את החרב
להרגו ואת הכלבים לסחב
ואת עוף השמים ואת בהמת
הארץ לאכל ולהשחית
ונתתים לזועה לכל ממלכות
הארץ בגלל מנשה בן יחזקיהו
מלך יהודה על אשר עשה
בירושלם מי יחמל עליך
ירושלם ומי ינוד לך ומי יסור
לשאל לשלום לך אתה נטשת
אתי נאם יהוה אחור תלכי
ואט אשיר עליך ואשחיתך
נלאיתי הנחם ואורם במזרה
בשערי הארץ שכלתי
אבדתי את עמי מדרכיהם
לא שבו עצמו אלמנתו
מרו לי מים הכיתי לחם
על אם בחור שודד בצהרים
הפלתי עליה פתאם עיר
נבהלת אמללה ילדת
חשבעה נפחה נפשה באה
שמשה בעוד יומם בושה
והפרה ושאריתם לחרב
אתן לפני איביהם נאם יהוה
אויל אמי כי
ילדתני איש ריב ואיש מדון
לכל הארץ לא נשיתי ולא
נשו בי כל המקלל
אמר יהוה אם

לא שרותך לטוב אסלוא
חפצתי לך בעתרעה
ובעת ערה אתה אב ותדע
ברזל ברזל מצפון ונחשת
חיל בוראיו ותיך לבו אתו
לא במחיר ובכל חטאותיך
ובכל גבוליך חרעברתי את
איבך בארץ לא ארעתך כי
אש קדרחה באפי עליכם
תוקד אתה ידעת
יהוה זכרני ופקדני והנקם
לרדפי אל ארך אפך
תשחני עשאתי עליך
חרפה נמצאו בריך ואכלם
והיו בריך לי לשון
ולשמחות לבבי כי נקרא
שמך עלי יהוה אלהי צבאות
לא שבתי
בסוד משחקים ואעל מפני
ידך בדד ישבתי כי עס
מלאתני לבח תיה
כאבי נצח ומכתי אנושה
מאן הרפא אמנה תהיה לי
כמו אכזב מים לא נאמנו
לכן כה אמר יהוה
אם תשוב ואשיבך לפני
תעמד ואם תוציא יקר

מזקל כפי תהיה ישבו המה
אלך ואתה לא תשוב
אליהם ונתתיך לעם הזה
לחומת נחשת בצורה
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך
כי אתך אני להושיעך
ולהצילך נאם יהוה
והצלתיך מיד רעים
ופדיתיך מכף עריצים
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
לא תקח לך אשה ולא
יהיו לך בנים ובנות במקום
הזה כי כה אמר יהוה על
הבנים ועל הבנות הילדים
במקום הזה ועל אמותם
הילדות אותם ועל אבותם
המולדים אותם בארץ
הזאת ממותי חלאים
ולא יספדו ולא יקברו
לדמן על פני האדמה יהיו
ובחרב וברעב יכלו והיתה
נבלתם למאכל לעוף
השמים ולבהמת הארץ
כי כה אמר יהוה
אל תבא בית מרזח ואל
תלך לספד ואל תנד להם
כי אספתי את שלומי מאת

העם הזה נאם יהוה את
החסד ואת הרחמים ומלתי
גלים וקשתים בארץ
הזאת לא יקברו ולא
יספדו להם ולא יתגדדו ולא
יקרחו להם ולא יפרסו לחם
לחם על אבל לנחמו על
מתו ולא ישקו אותם כוס
תנחומים על אביו ועל
אמו ובית משתה לא
תבוא אל שבת אותם לא
לאכל ולשתות
כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
הנני משבית מזה המקום
הזה לעיניכם ובימיכם קול
ששון וקול שמחה קול
חתן וקול כלה ותהי כי
תגיד לעם הזה את כל
הדבר הזה ואמרו
אליך על מה דבר יהוה
עלינו את כל הרעה הזאת
הגדולה הזאת ומה עונינו
ומה חטאתנו אשר חטאנו
ליהוה אלהינו ואמרת
אליהם על אשר עזבו
אבותיכם אותי נאם יהוה

ויילכו אחרי אלהים אחרים
ויעבדום וישתחוו להם ואותי
עזבו וארתם ודתי לא שמרו
ואתם הרעתם לעשות
מאבותיכם והנכם הלכים
איש אחרי שררות לבם הרע
לבלתי שמע אלי והטלתי
אתכם מעל הארץ הזאת
על הארץ אשר לא ידעתם
אתם ואבותיכם ועבדתם
שם את אלהים אחרים יומם
ולילה אשר לא אתן לכם
חנינה לכן הנה
ימים באים נאם יהוה ולא
יאמר עוד חי יהוה אשר
העלה את בני ישראל
מארץ מצרים כי אם חי
יהוה אשר העלה את בני
ישראל מארץ צפון ומכל
הארצות אשר הדיחם שמה
והשבתים על אדמתם
אשר נתתי לאבותם
הנני שלח לדגים
רבים נאם יהוה וידגום
ואחריכן אשלח לרבים
צדים וצדום מעל כל הר
ומעל כל גבעה ומנקיקי

חסל עיס כי עינם על כל
דרכיהם לא נסתרו מלפני
ולא נצפן עונם מנגד עיני
ושלמתי ראשונה משנה
עונם וחטאתם על חללם את
ארצי בנבלת שקוציהם
ותועבותיהם מלאו את
נחלתי יהוה עזי
ומעוזי ומנוסי ביום צרה אליך
גוים יבאו מאפסי ארץ
ואמרו אך שקר נחלו
אבותינו הבל ואין בם מועיל
היעשה לו אדם אלהים והמה
לא אלהים לכן הנני מודיעם
בפעם הזאת אודיעם את
ידי ואת גבורתי וידעו כי שמי
יהוה חטאת
יהודה כתובה בעט ברזל
בצפרן שמיר חרושה על לוח
לבם ולקרנות מזבחותיכם
בזכר בניהם מזבחותם ואשריהם
על עץ רענן על גבעות
הגבעות בשדה אמיר
כל אוצרותיך לבז אתן במתיך
בחטאתך בכל גבולך
ובך מנחלתך אשר נתתי לך
והעבדתיך את אויביך בארץ

אשר לא ידעת כי אש
קדחתם באפי עד עולם
תעקור פה אמר יהוה
ארור הגבר אשר יבטח
באדם ושם בשר זרעו ומן
יהוה יסור לבו והיה כערער
בערבה ולא יראה כי יבוא
טוב ושכן חררים במדבר
ארץ מלחה ולא תשב
ברוך הגבר אשר
יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו
והיה כעץ שתול על מים ועל
יובל ישלח שרשיו ולא יראה
כי יבוא חם והיה עלהו רענן
ובשנת בצרת לא ידאג ולא
ימיש מעשות פרי עקב הלב
מכל ואנש הוא מי ידענו
אני יהוה חוקר לב בחון כליות
ולתת לאיש כדרכו כפרי
מעלליו קרא דגר
ולא ילד עשה עשר ולא
במשפט ימיו יעזבנו
ובאחריתו יהיה נבל כסא
כבוד מרום מראשון מקום
מקדשנו מקוה ישראל
יהוה כל עוביך יבשו וסוריך
בארץ יכתבו כי עזבו מקור

ולא מגיש ב ומשמרון ולא מגישי מנשות
ולא ומגישי מקבר וקי ומחשבי : ס :

שמע לא ואם בחר שמע. חטא שמע. בזיון כחשיב וחמצנו וחנצנו ויקן שו ס ויקשו ונחקיהו ראש אמריה
חשק ס דשלו ל ואלו אשרי אך שקר במוח מבשר מדלטיים : משנה ל ומחסה ומכוסה ושלמה אלקנה : ס :

בנפשותיכם ב׳ מל׳ השמרו בנפשותיכם פי׳ המעניש בנפשותיכם וסיימן חל׳ אינו מזהיר החטאים הראלו וה׳ ר׳
לאשר יאיר׳ • לחר אותו עבירה בנפשותיכם חל׳ ושואר בנפשותיכם׃ •

וכל מלאכה ג׳ ומילמדין ומזה לכם ו׳ אחרי ומזה
שמוזר כפרש׳ ולא ומרמאו משא׃ •

מְסַחֲיֵם אֹתִיחוָה׃
רַפָּאנִי יחוה וְאֵרָפֵא
הוֹשִׁיעֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתִי
אַתָּה הִנֵּה הָאֹמְרִים אֵלַי •
אַיֵּה דְבַר יחוה יָבוֹא נָא׃
לֹא אָאַצְתִּי מֵרֹעֶה אַחֲרֶיךָ וְיוֹם
אָנוֹשׁ לֹא הִתְאַוִּיתִי אַתָּה •
יָדַעְתָּ מוֹצָא שְׂפָתַי נֹכַח פָּנֶיךָ
הָיָה׃ אַל תְּהִי לִי לְמַחְתָּה •
מַחְסִי אַתָּה בְּיוֹם רָעָה׃ יַבְשׁוּ
רֹדְפַי וְאַל אֵבֹשָׁה אֲנִי יַחְתּוּ
וְמַחוּ אַל אַחְתָּה אֲנִי הֲבִיאָ •
עֲלֵיהֶם יוֹם רָעָה מִשְׁנֶה שִׁבָּרוֹן
שָׁבְרֵם׃ פה אָמַר יחוה
אֵלַי הָלוֹךְ וְעָמַדְתָּ בְּשַׁעַר בְּנֵי
עָם אֲשֶׁר יָבֹאוּ בוֹ מַלְכֵי יְהוּדָה
וַאֲשֶׁר יֵצְאוּ בוֹ וּבְכָל שַׁעֲרֵי
יְרוּשָׁלִָם׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם שִׁמְעוּ דְבַר יחוה מַלְכֵי יְהוּדָה
וְכָל יְהוּדָה וְכָל יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם
הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה׃
כֹּה אָמַר יחוה
הִשָּׁמְרוּ בְנַפְשׁוֹתֵיכֶם׃ וְאַל
תִּשְׂאוּ מַשָּׂא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת •
וְהֲבֵאתֶם בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִָם׃
וְלֹא תוֹצִיאוּ מַשָּׂא מִבָּתֵּיכֶם
בְּיוֹם הַשַّבָּת וְכָל מְלָאכָה לֹ

לֹא תַעֲשׂוּ וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת־
יוֹם הַשַּׁבָּת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־
אֲבוֹתֵיכֶם׃ וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא
הִטּוּ אֶת אָזְנָם וַיַּקְשׁוּ אֶת־צַ
וָרָפֶס לְבִלְתִּי שְׁוֹמֵעַ וּלְבִלְתִּי
קַחַת מוּסָר׃ וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ
תִּשְׁמְעוּ אֵלַי נְאֻם יחוה׃
לְבִלְתִּי הָבִיא מַשָּׂא בְּשַׁעֲרֵי
הָעִיר הַזֹּאת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ ל
וְלִקְדֹּשׁ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְבִלְתִּי
עֲשׂוֹת בוֹ כָּל מְלָאכָה׃ וּבָאוּ
בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת מְלָכִים
וְשָׂרִים יֹשְׁבִים עַל כִּסֵּא דָוִד
רֹכְבִים בָּרֶכֶב וּבַסּוּסִים הֵמָּה
וְשָׂרֵיהֶם אִישׁ יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִָם׃ וְנִשְׁבָּתָה עִיר הַזֹּאת
לְעוֹלָם׃ וּבָאוּ מֵעָרֵי יְהוּדָה
וּמִסְּבִיבוֹת יְרוּשָׁלִָם וּמֵאֶרֶץ
בִּנְיָמִן׃ וּמִן הַשְּׁפֵלָה וּמִן הָהָר
וּמִן הַנֶּגֶב מְבִאִים עֹלָה וָזֶבַח׃
וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה וּמְבִאִי תוֹדָה
בֵּית יחוה׃ וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ
אֵלַי לְקַדֵּשׁ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת׃
וּלְבִלְתִּי שְׂאֵת מַשָּׂא וּבָא׃
בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִָם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּשַׁעֲרֶיהָ וְאָכְלָה
אַרְמְנוֹת יְרוּשָׁלִָם׃ וְלֹא תִכְבֶּה

פ

הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ
מֵאֵת יחוה לֵאמֹר׃ קוּם •
וְיָרַדְתָּ בֵּית הַיּוֹצֵר׃ וְשָׁמָּה
אַשְׁמִיעֲךָ אֶת דְּבָרָי׃ וָאֵרֵד
בֵּית הַיּוֹצֵר׃ וְהִנֵּהוּ עֹשֶׂה
מְלָאכָה עַל הָאֲבָנִים׃ וְנִשְׁחַת
הַכְּלִי אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה בַּחֹמֶר
בְּיַד הַיּוֹצֵר׃ וְשָׁב וְעָשָׂהוּ כְּלִי
אַחֵר כַּאֲשֶׁר יָשַׁר בְּעֵינָיו •
הַיּוֹצֵר לַעֲשׂוֹת׃
וַיְהִי דְבַר יחוה אֵלַי לֵאמֹר׃
הֲכַיּוֹצֵר הַזֶּה לֹא אוּכַל לַעֲשׂוֹת
לָכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם יחוה
הִנֵּה כַחֹמֶר בְּיַד הַיּוֹצֵר כֵּן אַתֶּם בְּיָדִי בֵּית יִשְׂרָאֵל
רֶגַע אֲדַבֵּר עַל גּוֹי
וְעַל מַמְלָכָה לִנְתֹּשׁ וּלְנַתֵּץ
וּלְהַאֲבִיד׃ וְשָׁב הַגּוֹי הַהוּא
מֵרָעָתוֹ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עָלָיו •
וְנִחַמְתִּי עַל הָרָעָה אֲשֶׁר
חָשַׁבְתִּי לַעֲשׂוֹת לוֹ׃
וְרֶגַע אֲדַבֵּר עַל גּוֹי
וְעַל מַמְלָכָה לִבְנוֹת וְלִנְטֹעַ׃
וְעָשָׂה הָרָעָה בְּעֵינַי לִבְלְתִּי
שְׁמֹעַ בְּקוֹלִי וְנִחַמְתִּי עַל־
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְהֵיטִיב

ס

ראש פסוק

פסוק

פסוק

אמון ד׳ ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאול ואני מאסתיו מלמלך על ישראל מלא שמנך ולך אל ישי בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך׃ ב׳ ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה בא׃ ג׳ וקראת לישי בזבח והודעתי אתה אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך׃ ד׳ ויעש שמואל אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלום בואך׃ ה׳ ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם בזבח ויקדש את ישי ובניו ויקרא לזבח׃ ו׳ ויהי בבואם ויראה את אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו׃ ז׳ ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים והיהוה יראה לבב׃ ח׳ ויקרא ישי אל אבינדב ויעבר לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה׃ ט׳ ויעבר ישי את שמה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה׃ י׳ ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יהוה אלה׃ יא׳ ויאמר שמואל אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד נותר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלח ולקחנו כי לא נסב עד בואו פה׃ יב׳ וישלח ויבאהו והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב רואי ויאמר יהוה קום משחהו כי זה׃ יג׳ ויקח שמואל את קרן השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח יהוה אל דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך הרמתה׃ יד׳ ורוח יהוה סרה מעם שאול ותבעתהו רוח רעה מאת יהוה׃ טו׳ ויאמרו עבדיו אליו הנה נא רוח אלהים רעה מבעתך׃ טז׳ יאמר נא אדוננו עבדיך לפניך יבקשו איש יודע נגן בכנור והיה בהיות רוח אלהים רעה עליך ונגן בידו וטוב לך׃ יז׳ ויאמר שאול אל עבדיו ראו נא לי איש מיטיב נגן והביאו אלי׃ יח׳ ויען אחד מהנערים ויאמר הנה רא׳תי בן לישי בית הלחמי יודע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו׃ יט׳ וישלח שאול מלאכים אל ישי ויאמר שלח אלי את דוד בנך אשר בצאן׃ כ׳ ויקח ישי חמור לחם ונבל יין ושלח ביד דוד בנו אל שאול׃ כא׳ ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי לו לנשא כלים׃ כב׳ ושלח שאול אל ישי לאמר יעמד דוד לפני כי מצא חן בעיני׃ כג׳ והיה בהיות רוח אלהים אל שאול ולקח דוד הכנור ונגן בידו ורוח לשאול ורעננ׳ה וסר מעליו רוח הרעה׃ כד׳ ויהי פלשתים לקבצו למלחמה ויקבצו אל שוכה אשר ליהודה ויחנו בין שוכה ובין עזקה באפס דמים׃ כה׳ ושאול ואיש ישראל נקבצו ויחנו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראת פלשתים׃ כו׳ ויעמדו פלשתים על הר מזה וישראל עמדים על הר מזה והעמק ביניהם׃ כז׳ ויצא איש הבינים מן המחנה פלשתים שמו גלית מעזה גבהו שש אמות ושלש זרתות׃ כח׳ ולו כובע נחשת על ראשו ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון חמשת אלפים שקלים נחשת׃ כט׳ ושוקי נחשת על רגליו וכידון נחשת בין כתפיו׃ ל׳ וחנית עצים כמנור ארגים ולהבת ברזל שש מאות שקלים ברזל ונשא כלי לפניו׃ לא׳ ויעמד ויקרא אל מערכות ישראל ויאמר אליהם למה תצאו לערך מלחמה הלוא אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול בחרו לכם איש וירד אלי׃ לב׳ אם יוכל להלחם אתי והכני והיינו לכם לעבדים ואם אני אוכל לו והכיתיו והיתם לנו לעבדים׃ לג׳ ויאמר הפלשתי אני חרפתי את מערכות ישראל היום הזה תנו לי איש ונלחמה יחדו׃ לד׳ ויאמר שאול ואל כל אנשי ישראל בשמעם את הדברים האלה האלה׃ לה׳ ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם בפלשתי הזה׃ לו׳ ויאמר שאול אל דוד לך ויהי יהוה עמך׃ לז׳ ויאמר דוד אל שאול עבדך היה רעה לאבי בצאן ובא הדב והאריה ונשא שה מן העדר׃ לח׳ ואנכי יצאתי אחריו והכיתיו והצלתי מפיו והקם עלי והחזקתי בזקנו והכיתיו והמיתיו׃ לט׳ גם את הדב גם את הארי היה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף מערכות אלהים חיים׃ מ׳ ויאמר דוד יהוה אשר הצילני מיד הדב ומיד הארי הוא יצילני מיד הפלשתי הזה׃ מא׳ ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבנים מן הנחל ויתן אל כלי הרעים אשר לו׃ מב׳ ויגש הפלשתי הלוך וקרב אל דוד ואנשי המלחמה׃ מג׳ ויראה הפלשתי את דוד ויבזהו כי היה נער אדמוני עם יפה עינים׃ מד׳ ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אנכי כי אתה בא אלי במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו׃ מה׳ ויאמר הפלשתי אל דוד לך אלי ואתנה בשרך לעוף השמים ולבהמת הארץ׃ מו׳ ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת׃ מז׳ היום הזה יסגרך יהוה בידי והכיתיך והסרתי ראשך מעליך ונתתי פגרי מחנה פלשתים היום הזה לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי יש אלהים לישראל׃ מח׳ ויהי כי קם הפלשתי ויבא ויגש לקראת דוד ויחש דוד מהר ורץ המערכה לקראת הפלשתי׃ מט׳ ויד דוד אל כליו ויקח משם אבן אחת ויקלע ויך את הפלשתי אל מצחו ותקע האבן במצחו ויפל על פניו׃ נ׳ ויתחזק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן והכה את הפלשתי ויהרגהו ואין חרב ביד דוד׃ נא׳ וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו ויתלהו בתרמה ויכרת בה את ראשו ויראו פלשתים את אשר מת גבורם ויברחו׃ נב׳ ויקומו אנשי ישראל ויהודה וירעו ויגרשו את פלשתים עד בואך גת ועד שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד גת ועד עקרון׃ נג׳ ויסבו בני ישראל מרדף פלשתים ויבזו את מחנותם׃ נד׳ ויקח דוד את ראש הפלשתי ויביאהו ירושלם׃ נה׳ וכראות שאול את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר הצבא אבנר בן מי הנער הזה ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם אדעה׃ נו׳ ויאמר המלך שאל אתה בן מי הנער׃ נז׳ וכשוב דוד מהכות את הפלשתי ויקחהו אבנר ויביאהו לפני שאול׃ נח׳ ראש הפלשתי בידו׃ נט׳ ויאמר אליו שאול בן מי אתה הנער ויען דוד בן לישי בית הלחמי׃ ס׳

ואמרתיך אלהים סד אמרי יהוה שבאות ג׳ ככה
אשרי שוש שבו אלי: ס׳:

אוזקי ט׳ מ״ל בלשון זכר ויאמר מעה ראובן ושמעון לו ובשם מקיחו ושטיתו בלבנון לעמי ואזור בן אשים ושרו
עליו שם ידי ביזוזלו שוא ועלוז כשראה וידבר אלי: ס׳ גמומות ב׳ חדחוס וחד מ״ל אשר קטרין על וחבדין: ס׳
קדמי חסדי: ס׳:

לשמה ולשרקה כל עבר
עליה ישם ושרק על כל
מכותה וחזאבלתים את בשר
בניהם ואת בשר בנותיהם ש
ואשבשרו עזהו יאכלו מ
במצור ובמצוק אשר יציקו
להם אויביהם ומבקשי נפשם
ושברתה בקבק לעינו מ
האנשים החללים אותן:
ואמרתא אליהם כה אמר יהוה
עבאות בכה אשר אתה עש
חזו אתה עוד חזאת כאשר
ישפר אתכל חיי ער אשר
לא יובל לתרפה עון ובתפת
יקברו כאין מקום לקבור
כו אעשה למקום הזה נאם
יהוה ולא ישבו לתת את
הערים ואת בתפת והיו פגרי
ורשלים ובתי מלכי יהודה
במקום הזה תפת הטמאים לכל
הבתים אשר קטרו על
גגותיהם לכל צבא השמים
וחסך נסכים לאלהים אחרים

ויבא ירמיהו מהתפת אשר
שלחו יהוה שם לנבא מ
ויעמד בחצר בית יהוה ואמר

אלכל העם
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מביא אל
הערים הזאת ועל כל עריה
את כל הרעה אשר דברתי
עליה כי הקשו את ערפם
לבלתי שמע את דברי ש
וישמע פשחור בן אמר הכהן
והוא פקיד נגיד בבית יהוה
את ירמיהו נבא את הדברים
האלה ויכה פשחור את
ירמיהו הנביא ויתן אתו על
המהפכת אשר בשער בנימן
העליון אשר בבית יהוה
ויהי ממחרת ויצא פשחור
את ירמיהו מן המהפכת מ
ויאמר אליו ירמיהו לא
פשחור קרא יהוה שמך כי
אם מגור מסביב
כי כה אמר יהוה הנני נתנך
למגור לך ולכל אהביך ונפלו
בחרב איביהם ועיניך ראות
ואת כל יהודה אתן ביד מלך
בבל והגלם בבלה והכם בחרב
ונתתי את כל חסנה העיר הזאת
ואת כל יגיעה ואת כל יקרה
ואת כל אוצרות המלכי מ

יהודה אתן ביד אויביהם מ
וכזזום ולקחום והביאום
בבלה ואתה פשחור וכל
ישבי ביתך תלכו בשבי ובבל
תבוא ושם תמות ושם תקבר
אתה וכל אהביך אשר
נבאת להם בשקר
פתיתני יהוה ואפת
חזקתני הוית לשחוק
כל היום הלה לעגו לי כי מדי
אדבר אזעק חמס ושד
אקרא כי היה דבר יהוה לי
לחרפה ולקלס כל היום
ואמרתי לא אזכרנו ולא
אדבר עוד בשמו והיה בלבי
כאש בערת עצר בעצמתי
ונלאיתי כלכל ולא אוכל
כי שמעתי דבת רבים מגור
מסביב הגידו ונגידנו כל
אנשי שלומי שמרי צלעי
אולי יפתה ונוכלה לו ונקחה
נקמתנו ממנו ויהוה אתי
כגבור עריץ על כן רדפו
ויכשלו ולא יכלו בשו מאד
כי לא השכילו כלמת עולם
לא תשכח ויהוה צבאות בחן
צדיק ראה כליות ולב אראה

ואת כל אוצרות ב׳ את כל חסן הדעת
ותאוה ויעא מעשי: ס׳:

ולקחום ב׳ ומ״ל ובזום ולקחום והביאום
ולקחום עמיו והביאום אל מקומם: ס׳:

והביאום ב׳ ומימרון למען אשר מיאוד מה
ולקחום עמיו והשאום והזלום ולקחום: ס׳:

בינשבעמי נאום יהוה ב׳ קמיפשמון וראמר בי
נשבעמי נאום יהוה ואמ״לא ושמיעמי׳ ס׳ :

ומי יבוא במי עמיתמו מי ישוחו בעשמות שלמ״ ד׳ ישרל׳ ס׳ ומיעמי כרפר חס׳ ויחוס׳ ואל מרעמטמ׳ וחבמן מל׳ ויחוס׳
הישכון מעומיר טהב ושראמי קדיש מעמחת סלס׳ ל׳ פסוק מן ומלן ומלן ויעשו מחוז כרמי מישחל פ׳ יקריב מכמ
המשיר מיר בני ישראל ואחריכן באמ״ל ו׳ :

נקמתך מהס כי אליך גליתי
אתריבי שירי ליהוה
חלו את יהוה כיה ציל את
נפש אביון מיד מרעים
ארור חיים אשר
ילדתי בו יום אשר ילדתני
אמי אל יהי ברוך ארור
האיש אשר בשר את אבי
לאמר ילד לך בן זכר שמח
שמחו והיה האיש ההוא
כערים אשר הפך יהוה ולא
נחם ושמע זעקה בבקר
ותרועה בעת צהרים אשר
לא מותתני מרחם והיה לי
אמי קברי ורחמה הרת עולם
לריב ומרחם יצאתי לראות
עמל ויגון ויכלו בבשת ימי

הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה בשלח אליו
המלך צדקיהו את פשחור
בן מלכיה ואת צפניה בן
מעשיה הכהן לאמר דרש
נא בעדנו את יהוה כי
נבוכדראצר מלך בבל
נלחם עלינו אולי יעשה
יהוה אותנו ככל נפלאותיו

ויעלה מעלינו:
ויאמר ירמיהו
אליהם כה תאמרון אל
צדקיהו כה אמר יהוה אלהי
ישראל הנני מסב את כלי
המלחמה אשר בידכם אשר
אתם נלחמים בם את מלך
בבל ואת הכשדים הצרים
עליכם מחוץ לחומה ואספתי
אותם אל תוך העיר הזאת
ונלחמתי אני אתכם ביד
נטויה وبזרוע חזקה وبאף
وبחמה וקצף גדול והכיתי
את יושבי העיר הזאת גם
האדם גם בהמה בדבר
גדול ימותו
ואחרי כן נאם
יהוה אתן את צדקיהו מלך
יהודה ואת עבדיו ואת העם
ואת הנשארים בעיר הזאת
מן הדבר מן החרב ומן הרעב
ביד נבוכדראצר מלך בבל
וביד אויביהם וביד מבקשי
נפשם והכם לפי חרב לא
יחוס עליהם ולא אחמלו ולא
ירחם ואל העם הזה תאמר
כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם
את דרך החיים ואת

דרך המות חי ישב בעיר
הזאת ומות בחרב וברעב
ובדבר והיו נאלנים על
הכשדים הצרים עליכם
יחיה והיתה לו נפשו לשלל
כי שמתי פני בעיר הזאת ל
לרעה ולא לטובה נאם יהוה
ביד מלך בבל תנתן ושרפה
באש
ולבית מלך
יהודה שמעו דבר יהוה
בית דוד כה אמר יהוה היו
לבקר משפט והצילו גזול
מיד עושק פן תצא כאש
חמתי ובערה ואין מכבה
מפני רע מעלליכם הנני
אליך יושבת העמק עור
הסלע נאם יהוה האמרים
מי ירד אל מעונותינו ומי יבוא
במערותינו ופקדתי עליכם
כפרי מעלליכם נאם יהוה
והצתי אש בערתו ואכלה
כל סביביה
כה אמר יהוה רדו בית
מלך יהודה ודברת שם את
הדבר הזה ואמרת שמע
דבר יהוה מלך יהודה הישב
על כסא דוד אתה ועבדיך

ראת ה׳ עם יב׳ ומרמטמן חדטרש ודעמדר חדשב עד יהוה ש׳ע ראבמילך ומפשמו ד״ע תיאמקו ד״ז במגריו בחמ״ה
עבדיך ומחוחש׳ ומאמרין ט׳ ד״ט לפ׳ לאנים בטחנו ד״ע ושיאדן ושיאדן קשראדיכם עמיקו ומדי אומיכם ס׳ :

ואוכ עבמיכו ל׳ ומדי לכשובות ומ״ע וישקף
אויוסד ואחריכן אוכ פריעה׳ ס׳ :

ועמו ו׳ פי׳ עשוהו עשו עשוהו ואל יקיקוהו מלך חדודה ושמה שם עמון כי אמר חדוד הבטח תרא ועמו
איש עדיני בית ושם בית אפתי ועמו ויבא ויתרשפט ועמו : ס׳

ועבדיו ב׳ חס׳ ויגד שאול אוד עבדיו כי אם
עשוהו עשה : ס׳

ועמון חכאים בשש עריס ״
תאלה בחאמר
יתוה עשום שפטו עבדה
והצילו גולמיך עשו קוגר
ועוס ואלמנה אלתנו אל
תחמסו ורס נקי אל תשפכו
במקום הזה כי אם עשו ״
תעשו אתה הדברה הזה ובאו
בשערי הבירה הזה מלכים
ושבים לדוד על כסאו ״
רכבים ברכב ובסוסים הוא
ועבדיו עמו ואם לא ״
תשמעו אתה הדבר הזה אלה
כמנשבעתי נאם יהוה כי
לחרבה יהיה הבית הזה
כיה אמר יהוה
על בית מלך יהודה גלעד ״
אתה לי ראש הלבנון אם
לא אשיתך מדבר ערים לא
נשבה וקדשתי עליך מ
משחתים איש וכליו ברתי
מבחר ארזיך והפילו על
האש ועברו גוים רבים ״
על העיר הזאת ואמרו
איש אל רעהו על מה ״
עשה יהוה ככה לעיר הגדולה
הזאת ואמרו על אשר ״

עזבו את ברית יהוה אלהיהם
וישתחוו לאלהים אחרים
ויעבדום אל תבכו
למת ואל תנדו לו בכו בכו
להולך כי לא ישוב עוד ראה
את ארץ מולדתו
כיה אמר יהוה אל
שלם בן אשיה מלך יהודה
המלך תחת אשיהו אביו ״
אשר יצא מהמקום הזה לא
ישוב שם עוד כי במקום ״
אשר הגלו אתו שם ימות ״
ואת הארץ הזאת לא יראה
עוד חוי בנחביתו
כי לא ארקן עליותיו בלא
משפט ברעהו ועבדו חנם
ופעלו לא יתן לו האמר ״
אבנה לו בית מדות ועליות
מרוחים וקדר עלו חלונים ״
וסדן בארז ומשוחב בשש
התמלך כי אתה מתחרה
בארז אביך הלוא אכל ״
ושתה ועשה משפט וצדקה
אז טוב לו בן דין ענו ואביון
אז טוב הלוא הוא הדעת ״
אם לא כי אם עינך ולבך
כי אם על בצעך ועל

דם הנקי לשפוך ועל ״
העשק ועל הרמה עד לעשות
לכן כה אמר יהוה
אל יהויקים בן יאשיה מלך
יהודה לא יספדו לו הוי אחי
והוי אחות לא יספדו לו הוי
אדון והוי הדר קבורת חמור
יקבר סחוב והשלך מחל אה
לשערי ירושלם
עליתי לבנון ותצעקי
ובבשן תתני קולך ותצעקי
מעברים כי נשברו כל מ
מאהביך דברתי אליך ש
בשלותיך אמרת לא אשמע
זה דרכך מנעוריך כי לא
שמעת בקולי כל רעיך
תרעה רוח ואהביך בשבי
ולכן כי אז תבשי ונכלמת
מכל רעתך ישבתי בלבנון
מקננתי באלוים מחנתי מ
בחבלים חבלים חיל כיולדה
חי אמן נאם יהוה כי אם יהויה
בן יהויקים מלך
יהודה חותם על יד ימיני
משם אתקנך ותתיך כיד
מבקש נפשך ובכיד אשר
אתה יגור מפניהם ובכיד

ושם הארץ ז׳ שחיה אשר בטבי לאריחים ויריא בטחה בי טוב ושם הארץ
ושחרן ויהוה ישבי לא ידעה עדי : ס׳ הל אנה ירשתי הארץ לאחריה : ס׳

אחות ב׳ מלל ולא בשלום אל יהויקים מלך יהודה אשר : ס׳ דן ג׳ בלשון
ישוב ומה אנה הנה אשר דן דין עני ואביון אין דן דיקי לפחוד : ס׳

ולא יאמרו ב׳ וסיסרון כ׳ שי׳ הוא לכן חטר
ומוס ב׳ איס נאס ומחוד ד׳ ראשרי אעלה׳ : ס׳ :

ובנביא ב׳ חמורין וסמרמנחון ומבטאו וחיו שרלי הראוי וסמרטקנים בטבריאון ומצא לבב חכמה ואם בלשון : ס׳
ולא יאמרו ב׳ בכיסס מחד לכן חטר ושיש באיש : ומלך ב׳ ומלך מלך ומלך ומלך עליהם : ס׳

נבוכדרא׳ מלך בבל ׃
ובדרחבשורים וחטלתי אר
ואת אמר אשר ולדרנע
חארץ אחרת אשר׳ לא
ולדתם שם ושם תמותו ׃
ועלחארץ אשרהסמעשאס
אתנפשם לשוב שם שמה
לאנשוכו׳ העעב
נבוחנפון הארשחזחבעחו
אסכלי אין חפקבו מדוע
חוטלוחוא וזרעוחשלכו
עלחארץ אשר לאדעו׳
ארץ ארץ ארץ שמעו׳ ר
יתוה׳ כה אמר
יתוחסתבו אתהאישחזוח
ערורו גבר לא עלח בימיו
כי לא יעלח מוריעו׳ איש
ישב ערבס ארוד ומשל ׃
עוד ביחונה חזור עוס ׃
מאבדים ומפעים אתצאן
מרעיתו נאס יתוה׳ לכן
כה אמר יתוה אלהיו ישראל
עלחרעים חדעוס אתעמי
אתסחפעתם אתצאני ׃
ותרחום לא אפקדתס אתס
חנני מפקד עליכס אתרע׳
מעליכס נאס יתוה׳ ואני

אקבץ אתשארית צאני
מכל חארצות אשרהנחתי
אתם שם והשבתי אתחזן
עלנוחן ופרו ורבו׳ והקמתי
עליחסרעס ורעס ולא
ירא׳ עוד ולא אחתו׳ ולא
יפקדו נאס יתוה׳
חנה ימים באים ׃
נאס יתוה׳ והקמתי לדוד
צמח צדיק ומלך מלך ׃
והשכיל ועשה משפט ׃
ויעדקה בארץ׳ בימותשע
יחודה וישראל ישכן לבטח
וזה שמו אשר יקראו יתוה׳
ערקנו׳ לכן הנה
ימים באים נאס יתוה׳ ולא
יאמרו עוד חי יתוה׳ אשר
העלה אתבני ישראל ׃
מארץ מצרים כי אם חי
יתוה׳ אשר העלה ואשר
הביא אתזרע בית ישראל
מארץ צפונה ומכל הארצות
אשר הדחתים שם וישבו
על אדמתם׃
לנביאים נשבר לבי
בקרבי׳ רחפו כל עצמותי
היותי כאיש שכור וכגבר

עברו יין מפני יתוה ומפני
דברי קדשו כי מנאפים
מלא חארץ כי מפני אלה
אבלה הארץ ובשו נאות
מדבר ותהי מרוצתם רעה
וגבורתם לא כן כי גם נביא
גם כהן חנפו גם בביתי ׃
מצאתי רעתם נאס יתוה׳
לכן יהי דרכם להם ׃
בחלקלקות באפלה ידחו
ונפלו בה כי אביא עליהם
רעה שנת פקדתם נאס׳
יתוה׳ וכנביא שמרון ראיתי
תפלה הנבא בבעל ויתעו
את עמי ישראל׃
וכנבאי ירושלם
ראיתי שערורה נאוף ׃
והלך בשקר וחזקו׳ ידי
מרעים לבלתי שבו איש
מרעתו היו לי כלם כסדם
ויושביה כעמרה׃
לכן כה אמר יתוה׳
צבאות על הנביאים׳ הנני
מאכיל אותם לענה ׃
והשקתים מי ראש כי מאת
נביאי ירושלם יצאה חנפה
לכל הארץ׃

כה אמר יהוה צבאות אל
תשמעו אל דברי הנביאים
הנבאים לכם מחבלים המה
אתכם חזון לבם ודברו לא
מפי יהוה אמרים אמור
למנאצי דבר יהוה שלום
יהיה לכם וכל הלך בשרירות
לבו אמרו לא תבוא עליכם
רעה הנני עמד בסוד יהוה
וירא ושמע את דברו מי
הקשיב דברו ושמע
הנה סערת יהוה
חמה יצאה וסער מתחולל
על ראש רשעים יחול לא
ישוב אף יהוה עד עשותו
ועד הקימו מזמות לבו
באחרית הימים תתבוננו בה
בתי לא שלחתי את
הנבאים רצו לא דברתי
אליהם והם נבאו ואם עמדו
בסודי ישמעו דברי את
עמי ושבום מדרכם הרע
ומרע מעלליהם
האל מקרב אני
נאם יהוה ולא אלהי מרחק
אם יסתר איש במסתרים
ואני לא אראנו נאם יהוה
הלוא את השמים ואת
הארץ אני מלא נאם יהוה
שמעתי את אשר אמרו
הנבאים הנבאים בשמי
שקר לאמר חלמתי חלמתי
עד מתי היש בלב הנבאים
נבאי השקר ונבאי תרמת
לבם החשבים להשכיח
את עמי שמי בחלומתם
אשר יספרו איש לרעהו
כאשר שכחו אבותם את
שמי בבעל הנבא אשר
אתו חלום יספר חלום
ואשר דבר אתי דבר דברי
אמת מה לתבן את הבר
נאם יהוה הלוא כה דברי
כאש נאם יהוה וכפטיש
יפצץ סלע
לכן הנני על
הנבאים נאם יהוה מגנבי
דברי איש מעם רעהו
הנני על הנבאים נאם
יהוה הלקחים לשונם
וינאמו נאם הנני על
נבאי חלמות שקר נאם
יהוה וספרום ותעו את
עמי בשקריהם ובפחזותם
ואנכי לא שלחתים ולא
צויתים והועיל לא יועילו
לעם הזה נאם יהוה וכי
ישאלך העם הזה או
הנביא או כהן לאמר מה
משא יהוה ואמרת אליהם
את מה משא ונטשתי
אתכם נאם יהוה והנביא
והכהן והעם אשר יאמר
משא יהוה ופקדתי על
האיש ההוא ועל ביתו
כה תאמרו איש לרעהו
ואיש אל אחיו מה ענה
יהוה ומה דבר יהוה
ומשא יהוה לא תזכרו
עוד כי המשא יהיה
לאיש דברו וחפכתם את
דברי אלהים חיים יהוה
צבאות אלהינו כה
תאמר אל הנביא מה
ענך יהוה ומה דבר יהוה
ואם משא יהוה תאמרו
לכן כה אמר יהוה יען
אמרכם את הדבר הזה
משא יהוה ואשלח
אליכם לאמר לא תאמרו
משא יהוה לכן הנני

ונשיתי אתכם נשא ונטיתי
אתכם ואתן עיר אשר
נתתי לכם ולאבותיכם מעל
פני ונתתי עליכם חרפת
עולם וכלמות עולם אשר
לא תשכח

הן אנו היום הנה
שמנו היום אתנו מעריס
לפני היכל יהוה אחרי הגלות
נבוכדראצר מלך בבל את
יכניהו בן יהויקים מלך
יהודה ואת שרי יהודה
ואת החרש ואת המסגר
מירושלם ויבאם בבל
הדיר אחד תאנים טובות
מאד כתאנים הבכרות והדיר
אחד תאנים רעות מאד
אשר לא תאכלנה מרע
ויאמר יהוה אלי
מה אתה ראה ירמיהו
ואמר תאנים התאנים
הטובות טובות מאד והרעות
רעות מאד אשר לא
תאכלנה מרע
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
כה אמר יהוה אלהי ישראל
כתאנים הטובות האלה כן

אמר ארגיל את יהודה אשר
שלחתי מן המקום הזה
ארץ כשדים לטובה ושמתי
עיני עליהם לטובה והשבתים
על הארץ הזאת ובניתים
ולא אהרסם ונטעתים ולא
אתוש ונתתי להם לב
לדעת אותי כי אני יהוה
והיו לי לעם ואנכי אהיה
להם לאלהים כי ישבו אלי
בכל לבם

וכתאנים הרעות
אשר לא תאכלנה מרע
כי כה אמר יהוה כן אתן
את צדקיהו מלך יהודה
ואת שריו ואת שארית
ירושלם הנשארים בארץ
הזאת והיושבים בארץ
מצרים ונתתים לזועה
לרעה לכל ממלכות הארץ
לחרפה ולמשל לשנינה
ולקללה בכל המקומות
אשר אדיחם שם ושלחתי
בם את החרב את הרעב
ואת הדבר עד תמם מעל
האדמה אשר נתתי להם
ולאבותיהם

הדבר אשר היה על ירמיהו
על כל העם יהודה בשנה
הרבעית ליהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה היא
השנה הראשנית לנבוכדראצר
מלך בבל אשר דבר ירמיהו
הנביא על כל העם יהודה
ואל כל שבי ירושלם
לאמר מן השלש עשרה
שנה ליאשיהו בן אמון
מלך יהודה ועד היום הזה
זה שלש ועשרים שנה
היה דבר יהוה אלי ואדבר
אליכם אשכים ודבר ולא
שמעתם ושלח יהוה
אליכם את כל עבדיו
הנביאים השכם ושלח ולא
שמעתם ולא הטיתם את
אזנכם לשמע לאמר שובו
נא איש מדרכו הרעה
ומרע מעליליכם ושבתם על
האדמה אשר נתן יהוה לכם
ולאבותיכם למן העלם ועד
העולם
ואל תלכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם ולהשתחות
להם ולא תכעיסו אותי
במעשה ידיכם ולא ארע

לכם ולא שמעתם אלי
נאם יהוה למען הכעיסני
במעשה ידיכם לרעתכם
לכן כה אמר
יהוה צבאות יען אשר לא
שמעתם את דברי הנני שלח
ולקחתי את כל משפחות
צפון נאם יהוה ואל
נבוכדראצר מלך בבל
עבדי והבאתים על הארץ
הזאת ועל יושביה ועל
כל הגוים האלה סביב
והחרמתים ושמתים
לשמה ולשרקה ולחרבות
עולם והאבדתי מהם
קול ששון וקול שמחה
קול חתן וקול כלה קול
רחים וארור והיתה כל
הארץ הזאת לחרבה
לשמה ועבדו הגוים
האלה את מלך בבל
שבעים שנה והיה
כמלאת שבעים שנה
אפקד על מלך בבל ועל
הגוי ההוא נאם יהוה את
עונם ועל ארץ כשדים
ושמתי אותו לשממות

עולם והבאתי על
הארץ ההיא את כל דברי
אשר דברתי עליה את
כל הכתוב בספר הזה
אשר נבא ירמיהו על כל
הגוים כי עבדו בם גם המה
גוים רבים ומלכים גדולים
ושלמתי להם כפעלם
וכמעשה ידיהם
כי כה אמר יהוה
אלהי ישראל אלי קח
את כוס היין החמה הזאת
מידי והשקית את כל
הגוים אשר אנכי
שלח אותך אליהם
ושתו והתגעשו והתהללו
מפני החרב אשר אנכי
שלח בתוכם ואקח את
הכוס מיד יהוה ואשקה
את כל הגוים אשר שלחני
יהוה אליהם את ירושלם
ואת ערי יהודה ואת
מלכיה את שריה לתת
אתם לחרבה לשמה ל
לשרקה ולקללה כיום
הזה את פרעה מלך

ושבאמי
מצרים ואת עבדיו ואת

שריו ואת כל עמו ואת
כל הערב ואת כל מלכי
ארץ העוץ ואת כל מלכי
ארץ פלשתים ואת
אשקלון ואת עזה ואת
עקרון ואת שארית
אשדוד את ארים ואת
מואב ואת בני עמון ואת
כל מלכי צור ואת כל מלכי
צידון ואת מלכים אשר
בעבר הים ואת דדן ואת
תימא ואת בוז ואת כל
קצוצי פאה ואת כל מלכי
ערב ואת כל מלכי הערב
השכנים במדבר ואת כל
מלכי זמרי ואת כל מלכי
עילם ואת כל מלכי מדי
ואת כל מלכי צפון
הקרובים והרחוקים איש
אל אחיו ואת כל ממלכות
הארץ אשר על פני
האדמה והמלך ששך
ישתה אחריהם ואמרת
אליהם כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
שתו ושכרו וקיאו ונפלו
ולא תקומו מפני החרב

אשר אנכי שלח בינכם׃
והיה כי יאמנו לקחת חכים
מידך לשתות ואמרת׃
אליהם כה אמר יהוה צבאות
שתות תשתו כי הנה בעיר׃
אשר נקרא שמי עליה׃
אנכי מחל להרע׃ ואתם
הנקה תנקו לא תנקו כי חרב
אני קרא על כל יושבי הארץ
נאם יהוה צבאות׃ ואתה
תנבא אליהם את כל הדברים
האלה ואמרת אליהם יהוה
ממרום ישאג ומן מעון קדשו
יתן קולו שאג ישאג על
נוהו היללו כורכים יעתוראל
כל יושבי הארץ׃ כי בא שאון
עד קצה הארץ כי ריב
ליהוה בגוים נשפט הוא לכל
בשר הרשעים נתנם לחרב
נאם יהוה׃ כה אמר
יהוה צבאות הנה רעה יצאת
מגוי אל גוי וסערה גדולה עורה
מירכתי ארץ׃ והיו חללי
יהוה ביום ההוא מקצה
הארץ ועד קצה הארץ
לא יספדו ולא
יאספו ולא
יקברו לדמן על פני האדמה

יהיו הלילו חרעים ועקו
והתפלשו אדירים באפר כי
מלאו ימיכם לטבוח׃
ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה׃
ואבד מנוס מן הרעים׃
ופליטה מן אדירים לא
קול צעקת הרעים וילל
אדירים לא כי שדד יהוה
את מרעיתם ונדמו נאות
השלום מפני חרון אף יהוה׃
עזב כסכיר מעונו כי היתה
ארצם לשמה מפני חרון
היונה ומפני חרון אפו׃

ברא שית מלכות יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה היה
הדבר הזה מאת יהוה׃ אמר
כה אמר יהוה עמד בחצר
בית יהוה והדברת על כל ערי
יהודה הבאים להשתחות
בית יהוה את כל הדברים
אשר צויתיך לדבר אליהם
אל תגרע דבר׃ אולי ישמעו
ושבו איש מדרכו הרעה
ונחמתי אל הרעה אשר אנכי
חשב לעשות להם מפני רע
מעלליהם׃ ואמרת אליהם

כה אמר יהוה אם לא
תשמעו אל לכת בתורתי
אשר נתתי לפניכם׃ לשמע
על דברי עבדי הנביאים
אשר אנכי שלח אליכם
והשכם ושלוח ולא שמעתם
ונתתי את הבית הזה כשלה
ואת העיר הזאת אתן
לקללה לכל גוי הארץ׃
וישמעו הכהנים
והנביאים וכל העם את דברי
מדבר את הדברים האלה
בבית יהוה׃ והי כלות יהוה
לדבר את כל אשר צוה יהוה
לדבר אל כל העם ותפשו
אתו הכהנים והנביאים וכל
העם לאמר מות תמות׃
מדוע נבאת בשם יהוה לאמר
כשלו היה הזה כשלה ונהיה
יושב׃ ויקהל כל העם אל יהוה
בבית יהוה׃ וישמעו שרי
יהודה את הדברים האלה
ויעלו מבית המלך בית יהוה
וישבו בפתח שער יהוה
החדש׃ ויאמרו
הכהנים והנבאים אל השרים

בשם יהוה אלהינו׃ ארן לאיש הזה משפט
כי כל הנעשים אלהינו מכזיר׃ ס׃

כשלו׃ ב הד סל כשלו הך כל כשלו ונטמו את הבית הזה כשלה מדוע נביא בשם יהוה כשלו חס׃ ס׃
ממיטה׃ ב הד חס׃ וחד מל וישלון שבי אות דאריות אן ודיע ודיעו וחיוס למטיטים׃ ס׃

ואל כל העם לאמר משפט
מות לאיש אשר יבא אל
העיר הזאת באשר שמעתם
באזניכם ואמרו יהוה אל
כל השרים ואל כל העם לי
לאמר יהוה שלחני לנבא
אל הבית הזה ואל העיר
את כל הדברים אשר
שמעתם ועתה היטיבו
דרכיכם ומעלליכם ושמעו
בקול יהוה אלהיכם וינחם
יהוה אל הרעה אשר דבר
עליכם ואני הנה בידכם עשו
לכם טוב וכישר בעיניכם
אך דעו דעו כי אם ממיתים
אתם אתי כי דם נקי אתם
נתנים עליכם ואל העיר הזאת
ואל שכניה כי באמת שלחני
יהוה עליכם לדבר באזניכם
את כל הדברים האלה
ויאמרו השרים וכל
העם אל הכהנים ואל הנביאים
אין לאיש הזה משפט מות
כי בשם יהוה אלהינו דבר
אלינו וקמו אנשים מזקני
הארץ ויאמרו אל כל קהל
העם לאמר איש הנביא
חזקיה מורשתי
היה נבא בימי חזקיה מלך
יהודה ויאמר אל כל עם
יהודה לאמר כה אמר יהוה
צבאות ציון שדה תחרש
וירושלם עיים תהיה והר
הבית לבמות יער
חמת
חמתה חזקיה יהודה
וכל יהודה הלא יראת
יהוה ויחל את פני יהוה וינחם
יהוה אל הרעה אשר דבר
עליהם ואנחנו עשים רעה
גדולה על נפשותינו גם אש
היה מתעבא כשם יהוה
אוריה בן שמעיה מקירית
הישרים נבא על העיר
הזאת ועל הארץ הזאת
כדברים ירמיהו שמע
המלך יהויקים וכל גבוריו כל
השרים את דבריו ויבקש
המלך המיתו ושמע אוריה
וירא ויברח ויבא מצרים
וישלח המלך יהויקים אנשים
מצרים את אלנתן בן עכבור
ואנשים אתו אל מצרים
ויוציאו את אוריה ממצרים
ויבאהו אל המלך יהויקים
ויכהו בחרב וישלך את נבלתו
אל קברי בני העם
אך יד
אחיקם בן שפן היתה את
ירמיהו לבלתי תת אתו ביד
העם להמיתו
בראשית מלכות יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה היה הדבר
הזה אל ירמיהו מאת יהוה לי
לאמר כה אמר יהוה אלי
עשה לך מוסרות
ומטות
ונתת על צוארך ושלחת
אלמלך אדום ואל מלך מואב
ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך
צידון בידי מלאכים
הבאים
ירושלם אל ידי קשרו מלך
יהודה ועצית אתם אל אדוניהם
לאמר כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל כה תאמרו אל
אדניכם אני עשיתי את
הארץ את האדם ואת הבהמה
אשר על פני הארץ בכחי
הגדול ובזרועי הנטויה ונתתי
לאשר נשר בעיני ועתה אני
נתתי את כל הארצות האלה
ביד נבוכדנאצר מלך בבל
עבדי גם את חית השדה נתתי
לו לעבדו ועבדו אתו כל הגוים
ואת בנו ואת בן בנו עד בא עת

ארצנו הוא ועבדיו ונגיש
רבים ומלכים גדולים והיה
הגוי והממלכה אשר לא ישעבו
אתו את צוארו במלך בבל
ואת אשר לא יתן את צוארו
בעול מלך בבל בחרב וברעב
ובדבר אפקד על הגוי ההוא
נאם יהוה עד תמי אתם בידו
ואתם אל תשמעו אל נביאיכם
ואל קסמיכם ואל חלמותיכם
ואל ענניכם ואל כשפיכם אשר
הם אמרים אלכם לאמר לא
תעבדו את מלך בבל כי שקר
הם נבאים לכם למען הרחיק
אתכם מעל אדמתכם והדחתי
אתכם ואבדתם: והגוי אשר
יביא את צוארו בעול מלך בבל
ועבדו נאם יהוה
מלך יהודה דברתי ככל הדברים
האלה לאמר תביאו את
צוארכם בעול מלך בבל
ועבדו אתו ועמו וחיו: למה
תמותו אתה ועמך בחרב
וברעב כאשר דבר יהוה אל הגוי
אשר לא יעבד את מלך בבל:
ואל תשמעו אל דברי הנביאים

הנבאים אלכם לאמר לא
תעבדו את מלך בבל כי שקר
הם נבאים לכם: כי לא שלחתים
נאם יהוה והם נבאים בשמי
לשקר למען הדיחי אותכם
ואתם הנבאים הנבאים לכם:
ואל הסתם ואל כלכם עם הזה
דברתי לאמר כה אמר יהוה
אל תשמעו אל דברי נביאיכם
הנבאים לכם לאמר הנה כלי
בית יהוה מושבים מבבל
עתה מהרה כי שקר הם
נבאים לכם: אל תשמעו
אליהם עבדו את מלך בבל
וחיו למה תהיה העיר הזאת
חרבה: ואם נביאים הם ואם
ישר דבר יהוה אתם ופגעו נא
ביהוה צבאות לבלתי באו
הכלים הנותרים בבית יהוה
ובית מלך יהודה וירושלם
בבלה:
כי כה אמר יהוה צבאות אל
העמודים ועל הים ועל
המכונות ועל יתר הכלים
הנותרים בעיר הזאת אשר
לא לקחם נבוכדנאצר מלך
בבל בגלותו את יכניה בן

יהויקים מלך יהודה ומידי שלם
בבלה ואת כל חרי יהודה
וירושלם: כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
על הכלים הנותרים בבית יהוה
ובית מלך יהודה וירושלם:
בבלה יובאו ושמה יהיו עד יום
פקדי אתם נאם יהוה והעלתים
והשיבתים אל המקום הזה:

ויהי בשנה החיא בראשית
ממלכת צדקיהו מלך יהודה
חרבעית בחדש החמישי אמר
אלי חנניה בן עזור הנביא אשר
מגבעון בבית יהוה לעיני
הכהנים וכל העם לאמר: כה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל לאמר שברתי את
עול מלך בבל: בעוד שנתים
ימים אני משיב אל המקום
הזה את כל כלי בית יהוה אשר
לקח נבוכדנאצר מלך בבל
מן המקום הזה והביאם בבל:
ואת יכניה בן יהויקים מלך
יהודה ואת כל גלות יהודה
הבאים בבלה אני משיב אל
המקום הזה נאם יהוה כי אשבר

בשקר ב׳ וחמל על ירושלים אין שערב נאמי׳ :
ולשפך ב׳ ושבאו למני ובזיה דאר׳ : ס׳

לאנשים ה׳ מרמזיקון ומיד לשבאים שמקן בספריה ולקחתם שרלאמי ואוכלמיה עדו כמים ומולמיו בטמי ויכקן
לאמרים בפרט ומיד לסר מיומיל ואף כי וכמרלאמר : ס׳ : ומי לכן לאנשים ראל : ס׳

אתיאל מלך בבל ויאמר
ירמיה הנביא אל חנניה
הנביא לעינ׳ המחנים לשונ
מלחם שמר עמרים בבית יהוה
ואמר ירמיה הנביא אמן כן
יעשה יהוה יקים יהוה את
דבריך אשר נבאת להשיב
כלי בית יהוה וכל הגולה
מבבל אל המקום הזה אך
שמע נא את הדבר הזה אשר
אני דבר באזנך ובאזנ
כל העם הנבאים אשר היו
לפני ולפנ׳ מזה עולם
ונבאו אל ארצות רבות
ואל ממלכות גדולות
למלחמה ורעה ולדבר
הנביא אשר ינבא לשלום
בבא דבר הנביא ידע הנביא
אשר שלחו יהוה באמת
ויקח חנניה הנביא את
המוטה מעל צואר ירמיה
הנביא וישברהו ויאמר
חנניה לעינ׳ כל העם לאמר
כה אמר יהוה בכה אשבר
את עול נבוכדנאצר מלך בבל
בעוד שנתים ימים מעל
צואר כל הגוים וילך ירמיה

הנביא לדרכו
ויהי דבר יהוה אל ירמיה
אחרי שבר חנניה הנביא
את המוטה מעל צואר ירמיה
הנביא לאמר
ואמרת אל חנניה לאמר
כה אמר יהוה מוטות עץ
שברת ועשית תחתיהן
מטות ברזל כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
עול ברזל נתתי על צואר
כל הגוים האלה לעבד
את נבוכדנאצר מלך בבל
ועבדוהו וגם את חית
השדה נתתי לו ויאמר
ירמיה הנביא אל חנניה
הנביא שמע נא חנניה
לא שלחך יהוה ואתה
הבטחת את העם הזה על
שקר לכן כה אמר יהוה
הנני משלחך מעל פני
האדמה המת שנה אתה מת
כי סרה דבר על יהוה
ומת חנניה הנביא בשנה
החיא בחדש השביעי

ואלה דברי הספר אשר

שלח ירמיה הנביא מירושלים
אל יתר זקני הגולה ואל
הכהנים ואל הנביאים ואל
כל העם אשר הגלה
נבוכדנאצר מירושלים בבלה
אחרי צאת יכניה המלך
והגבירה והסרסים שרי
יהודה וירושלים והחרש
והמסגר מירושלים׳ כיד
אלעשה בן שפן וגמריה בן
חלקיה אשר שלח צדקיה
מלך יהודה אל נבוכדנאצר
מלך בבל בבלה לאמר
כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל לכל
הגולה אשר הגליתי מירושלים
בבלה בנו בתים ושבתו
גנות ואכלו את פרים
והולידו בנים ובנות וקחו נשים
לבניכם ואת בנותיכם
תנו לאנשים ותלדו בנים
ובנות ורבו שם ואל תמעטו
ודרשו את שלום העיר
אשר הגליתי אתכם שמה
והתפללו בעדה אל יהוה
כי בשלומה יהיה לכם שלום

בשקר ב׳ בארמון ומשמרה ו׳ ומשמרה ו׳ וגם בבל ואמר לא
שב אמר כי בשקר ומה : ס׳

פקוד אמר יהוה צבאות
אל חיי ישראל אל שיאר
לכם נביאיכם אשר בקרבכם
וקסמיכם ואל תשמעו אל
חלמותיכם אשר אתם
מחלמים: כי בשקר הם
נבאים לכם בשמי לא
שלחתים נאם יהוה
כי כה אמר יהוה מי
לנו מלא תלבל שבעים
שנה אפקד אתכם והקמתי
עליכם את דברי הטוב ל
להשיב אתכם אל המקום
הזה: כי אני ידעתי את
המחשבת אשר אני חשב
עליכם נאם יהוה מחשבת
שלום ולא לרעה לתת
לכם אחרית ותקוה: וקראתם
אתי והלכתם והתפללתם
אלי ושמעתי אליכם:
ובקשתם אתי ומצאתם כי
תדרשו בכל לבבכם
ונמצאתי לכם נאם יהוה
ושבתי את שבותכם וקבצתי
אתכם מכל הגוים ומכל
המקומות אשר הדחתי
אתכם שם נאם יהוה והשבתי

אתכם אל המקום אשר
הגליתי אתכם משם: כי מ
אמרתם חקים לנו יהוה
נביאים בבבל:
כי כה אמר יהוה אל
המלך היושב אל כסא דוד
ואל כל העם הישב בעיר
הזאת אחיכם אשר לא
יצאו אתכם בגולה: כה
אמר יהוה צבאות הנני
משלח בהם את החרב את
הרעב ואת הדבר ונתתי
אותם כתאנים הפשרים
אשר לא תאכלנה מרע:
ורדפתי אחריהם בחרב
ברעב ובדבר ונתתים לזועה
לכל ממלכות הארץ לאלה
ולשמה ולשרקה ולחרפה
בכל הגוים אשר הדחתים
שם: תחת אשר לא שמעו
אל דברי נאם יהוה אשר
שלחתי אליהם: ארך עבדי
הנביאים אליהם שכם ושכם לא
שמעתם נאם יהוה: ואתם
שומעו נא דבר יהוה כל הגלה
אשר שלחתי מירושלם
בבלה: כה אמר

יהוה צבאות אלהי ישראל
אל אחאב בן קוליה ואל
צדקיה בן מעשיה הנבאים
לכם בשמי בשקר הנני נתן
אתם ביד נבוכדראצר מלך
בבל והכם לעיניכם: ולקח
מהם קללה לכל גלות יהודה
אשר בבבל לאמר ישמך
יהוה כצדקיה וכאחאב
אשר קלם מלך בבבל באש:
יען אשר עשו נבלה בישראל
וינאפו את נשי רעיהם
ודברו דבר בשמי שקר
אשר לא צויתים ואנכי
הוא יודע ועד נאם יהוה:
ואל שמעיהו
הנחלמי תאמר לאמר: כה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל לאמר לאמר
שלחת בשמך ספרים אל
כל העם אשר בירושלם ואל
צפניה בן מעשיה הכהן ואל
כל הכהנים לאמר: יהוה נתן
כהן תחת יהוידע הכהן להיות
פקיד בית יהוה לכל איש
משגע ומתנבא ונתתה אתו
אל הסהר והצינק

ואין שלום ה׳ ורשעים ורדפו אוב וחטא עם אוב
עמי קדשי ודיו נמצאי ישראל: ס׳

ארמון ב׳ וחסדי חשלחמל מדי מגנוחו ומפקדי חשלך: ס׳ בטרב ט׳ ארשי עשר בטרים ויאכל חטלמי וכלו
ומחלמי וכלו ומטרך ומטרך חשלשיע: ס׳ ולד ב׳ חפ׳ שאלונו ויאמר אם ולדי לדי סמל למטרו לך: ס׳

ועתה למה לא נערת
בירמיהו ה׳ ענתות חשרעבא
לכם כי עלכן שלח אלינו
בכל לאמר ארבה חיאבט
בתים ושמונטעונות
ואכלו אתפריחן ויקרא
עפנה חכחן אתחספר חזה
באזני ירמחוחנביא
ויחלרסר יחוה אל ירמחוחלאמר
שלח על כל חגולה לאמרכה
אמר יחוה אל שמעיחחלמי
יען אשר נבא לכם שמעיה
ואנלא שלחתיו וכטח
אתכם על שקר לכוחי
אמר יחוה הנני פקד על
שמעיחחלמי ועל זרעו לא
יחיה לו איש ישב בתוך חעם
חזחו ולא יראה בטוב אשר אני
עשה לעמי נאם יחוה כי סרה
דבר על יחוה
חדבר אשר חיה אל
ירמיחו מאת יחוה לאמר כה
אמר יחוה אלהי ישראל
לאמר כתב לך אתכל חדברים
אשר דברתי אליך אל ספר כי
הנה ימים באים נאם יחוה
ושבתי את שבות עמי ישראל

ויחנה אמר יחוה והשבתים
אל חארץ אשר נתתי לאבותם
וירשוה
ואלה חדברים אשר דבר
יחוה אל ישראל ואל יחודה
כי כה אמר יחוה קול חרדה
שמענו פחד ואין שלום שאלו נא
וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי
כל גבר ידיו על חלציו כיולדה
ונהפכו כל פנים לירקון חויכי
גדול חיום חהוא אם אין כמהו
ועת צרה חיא ליעקב וממנה
ישע יחיה כי יום חהוא נאם
יחוה צבאות אשבר עלו מעל
צוארך ומוסרותיך אנתק
ולא יעבדו עוד זרים ועבדו
את יחוה אלהיהם ואת דוד
מלכם אשר אקים להם
ואתה אל תירא
עבדי יעקב נאם יחוה ואל
תחתת ישראל כי הנני מושיעך
מרחוק ואת זרעך מארץ
שבים ושב יעקב ושקט ש
ושאנן ואין מחריד כי אתה
אנכי נאם יחוה להושיעך כי
אעשה כל הגוים אשר
חפצתי שם אך אתך לא

אעשה כלה ויסרתיך למשפט
ונקה לא אנקך
כי כה אמר יחוה אנוש שברך
נחלה מכתך אין דין לרפאתך
לתזור רפאות תעלה אין לך
כל מאהביך שכחוך אותך
לא יורשוך כי מכת אויב
הכיתיך מוסר אכזרי על רב
עונך עצמו חטאתיך מה
תזעק על שברך אנוש
מרב עונך עצמו
חטאתיך עשיתי אלה לך
לכן כל אכליך יאכלו וכל
צריך כלם בשבי ילכו והיו
שאסיך למשסה וכל בזזיך
אתן לבז כי אעלה ארכה
לך וממכותיך ארפאך נאם
יחוה כי נדחה קרא לך עיון
חיא דרש שאון לה
כה אמר יחוה הנני שב
שבות אהלי יעקב ומשכנתיו
ארחם ונבנתה עיר על תלה
וארמון על משפטו ישב
ויצא מהם תודה וקול משחקים
והרבתים ולא ימעטו והכבדתים
ולא יצערו יהיו בני כקדם
ועדתו לפני תכון ופקדתי על

ראפריים ה׳ ראפריים לגו חזרישו כי חזרשו לישראל ע״לך מלשיר להו״מיא אל״חדיב וכשלו בשמע ״וכל
מכשול ראפריים ד״כחיסון ס״. ותחריים ב״ חדר חפ״ וחדי מיל אז וכשמו ויי עפ״ומ״יר ויקבע ״ס:

מקבי ב״ ומל אנו אומרי כל מקבי ועמי אחת
כמבי״ ס״ ומקמחיים ב״ מחרי ומלילי מעטים״ס:

כלל חצ״ו: והיה אריר ממנו׃
ומשלו מקרבו יצא ודקרבתו
ונגש אליו מיהו אזה ערבת
לבו לגשת אל נאם יהוה׃
והיית לו לפה ואנכי אהיה
לכם לאלהים׃
הנה סער יהוה חמה
יצאה סער מתגורר על ראש
רשעים יחול׃ לא ישוב חרון
אף יהוה עד עשותו ועד׃
הקימו מזמות לבו באחרית
הימים תתבונן בה׃ בעתה הוא
נאם יהוה אתיה לאלהים לכל
משפחות ישראל והמה יהיו
לי לעם׃ כה אמר יהוה
מצא חן במדבר עם שרידי
חרב הלוך להרגיע ישראל׃
מרחוק יהוה נראה לו ואהבת
עולם אהבתיך על כן משכתיך
חסד׃ עוד אבנך ונבנית׃ ל
בתולת ישראל עוד תעדי
תפיך ויצאת במחול משחקים׃
עוד תטעי כרמים בהרי שמרון
נטעו נטעים וחללו׃
כי יש קראו נצרים בהר
אפרים קומו ונעלה ציון אל
יהוה אלהינו׃

כי כה אמר יהוה רנו לי עקב
שמחה וצהלו בראש הגוים
השמיעו הללו ואמרו הושע
יהוה את עמך את שארית׃
ישראל הנני מביא אותם
מארץ צפון וקבצתים מיכתי
ארץ בם עור ופסח הרה׃
ולדת יחדו קהל גדול ישובו
הנה בבכי יבאו ובתחנונים׃
אובילם אולכם אל נחלי׃
מים בדרך ישר לא יכשלו בה
כי היתי לישראל לאב׃
ואפרים בכרי הוא׃
שמעו דבר יהוה גוים
והגידו באיים ממרחק ואמרו
מזרה ישראל יקבצנו ושמרו
כרעה עדרו׃ כי פדה יהוה׃
את יעקב וגאלו מיד חזק׃
ממנו׃ ובאו ורנו במרום ציון
ונהרו אל טוב יהוה על דגן׃
ועל תירש ושמן ועל בני
צאן ובקר והיתה נפשם כגן
רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד׃
אז תשמח בתולה במחול׃
ובחורים וזקנים יחדו והפכתי
אבלם לששון ונחמתים׃
ושמחתים מיגונם׃ ורויתי׃

נפש הכהנים בדשן ועמי את
טובי ישבע׳ נאם יהוה׃
כה אמר יהוה קול
ברמה נשמע נהי בכי׃
תמרורים רחל מבכה על
בניה מאנה להנחם על בניה
כי אינם׃ כה אמר
יהוה מנעי קולך מבכי׃
ועינך מדמעה כי יש שכר
לפעלתך נאם יהוה ושבו׃
מארץ אויב׃ ויש תקוה׃
לאחריתך נאם יהוה ושבו׃
בנים לגבולם׃
שמוע שמעתי
אפרים מתנודד׃ יסרתני ואיסר
כעגל לא למד׃ השיבני
ואשובה כי אתה יהוה אלהי׃
כי אחרי שובי נחמתי ואחרי
הודע׳ סופקתי על ירך בשתי
וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת
נעורי׃ הבן יקיר לי אפרים
אם ילד שעשועים כי מדי׃
דברי בו זכר אזכרנו עוד על
כן המו מעי לו רחם ארחמנו
נאם יהוה׃
הציבי לך ציונים שמי
לך תמרורים שתי לבך למסלה

מי הזא זה ב״ עיב אוב לכן פלך מצבור קישי
אשרי מלאך לכי ס״ הרישע ב״ לי אמר עבדי שבזיך׃ ס

ושיבו ב״ מל בני עולה לבלתי לראמר עוד כי אחרי ושיבו ושנחל חשקם וסדשו ב״ חפ״ ויזכן לך הגלהים ויגן
וחפרשו סמכיטו על ונגן ועל הפרשו ס״ : ותיכן ותוחן לי מיחדי אפסי כי לא מרחם ושמלכן מאד שיקן חדי ד״קדשו
ותשבו בעגבא מלכים וכל ומלכים ומחמ״ס:

ברוך הבטחו לישראל שבים מלחמות
ישראל אל עריו לאמר
שרטו תורפקין חבית
ישובו מבאיזוחו חדשה
בארץ נקם ונסובבם
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עוד יאמרו
את הדבר הזה בארץ ויחדה
ובעריו בשובי את שבותם
ברכך יהוה נוה צדק הר
הקדש ישבו בה יחד
ערו והריעו אם יסונסעו
בעדר כי הרויתי נפש עיפה
וכל נפש דאבה מלאתי
ואת הקיצותי ואראה אחר שנתי
ערבה לי

חנה ומים באיסנאם
יהוה ובעתי אתבית ישראל
ואת בית יהודה ברעאנס
ובדעבתמה ותחבאשר
שקדתי עליהם לנתוש
ולנתץ ולהרסו ולאבד
ולהרע כן אשקד עליהם
לבנות ולנטע נאם יהוה
בימים ההם לא יאמרו עוד
אבות אכלו בסר ושני הבנים
תקהינה כי אם איש בעונו

ומיתת כל האדם האכל הבסר
תקהינה שניו

חנה ומים באוסנאם
יהוה ופרתי את בית ישראל
ואת בית יהודה ברית חדשה
לא כברית אשר כרתי את
אבותם ביום החזיקי בידם
להוציאם מארץ מצרים
אשר הם הפרו את בריתי
ואנכי בעלתי בם נאם יהוה
כי זאת הברית אשר אכרת
את בית ישראל אחרי הימים
ההם נאם יהוה נתתי את
תורתי בקרבם ועל לבם
אכתבנה והייתי להם לאלהים
והמה יהיו לי לעם ולא ילמדו
עוד איש את רעהו ואיש את
אחיו לאמר דעו את יהוה
כי כולם יודעו אותי למקטנם
ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח
לעונם ולחטאתם לא אזכר
עוד כה אמר יהוה
נתן שמש לאור יומם חקות
ירח וכוכבים לאור לילה רגע
הים ויהמו גליו יהוה צבאות
שמו אם ימשו החקים האלה
מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל

ישבתו מהיות גוי לפני כל
הימים כה אמר יהוה
אם ימדו שמים למעלה
ויחקרו מוסדי ארץ למטה
גם אני אמאס בכל זרע
ישראל על כל אשר עשו
נאם יהוה הנה ימים
באים נאם יהוה ונבנתה עיר ליהוה
ממגדל חננאל שער הפנה
ויצא עוד קוה המדה נגדו על
גבעת גרב ונסב בעה וכל
העמק הפגרים והדשן וכל
השדמות עד נחל קדרון עד
פנת שער הסוסים מזרחה
קדש ליהוה לא יעתש ולא
יהרס עוד לעולם

הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה בשנת
העשרית לצדקיהו מלך
יהודה היא השנה שמנה עשרה
לנבוכדראצר
ואז היו מלך בבל צרים על
ירושלם וירמיהו הנביא היה
כלוא בחצר המטרה אשר
בית מלך יהודה אשר
צדקיהו מלך יהודה כלאו לאמר
מדוע אתה נבא לאמר כה

אמר יהוה הנה נתתי את־עיר
הזאת ביד מלך־בבל וקבדה
ויצק־נסך המלך יהודה לא
ימלטו מיד־כשדים כי־יחרש יחרשון
ינתן ביד מלך־בבל ודבר־פיו
עם־פיו ועיניו את־עיניו תראינה
ובבל יולך את־צדקיהו ושם
יהיה עד־פקדי אתו נאם־
יהוה כי־תלחמו את־כשדים
לא תצליחו׃
ויאמר ירמיהו חזיון דבר־יהוה
אלי לאמר׃ חנני חנמאל בן־
שלם דדך בא אליך לאמר
קנה לך את־שדי אשר
בענתות כי־לך משפט־
הגאלה לקנות׃ ובא אלי
חנמאל בן־דודי כדבר יהוה
אל־חצר המטרה ויאמר
אלי קנה־נא את־שדי אשר
בענתות אשר בארץ בנימן
כי־לך משפט הירשה ולך
הגאלה קנה־לך ויאדע כי
דבר־יהוה הוא׃ ואקנה את
השדה מאת חנמאל בן־דודי
אשר בענתות ואשקל לו
את־הכסף שבעה שקלים
ועשרה הכסף׃ ואכתב
בספר ואחתם ואעד עדים
ואשקל הכסף במאזנים׃
ואקח את־ספר המקנה את
החתום המצות והחקים ואת
הגלוי׃ ואתן את־ספר המקנה
אל־ברוך בן־נריה בן־מחסיה
לעיני חנמאל דודי ולעיני
העדים הכתבים בספר׃
המקנה לעיני כל־היהודים
הישבים בחצר המטרה׃
ואצוה את־ברוך לעיניהם
לאמר׃ כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לקוח׃ את־
הספרים האלה את־ספר׃
המקנה הזה ואת־החתום׃
ואת־ספר הגלוי הזה ונתתם
בכלי־חרש למען ישמרו׃
ימים רבים׃
כי־כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עוד יקנו בתים
ושדות ובלמים בארץ הזאת׃
ואתפלל אל־יהוה אחרי־תת׃
את־ספר המקנה אל־ברוך בן
נריה לאמר׃ אהה אדני יהוה
הנה אתה עשיתה את־השמים
ואת־הארץ בכחך הגדול
ובזרעך הנטויה לא־יפלא
ממך כל־דבר׃ עשה חסד
לאלפים ומשלם עון־אבות
אל־חיק בניהם אחריהם׃
האל הגדול הגבור יהוה׃
צבאות שמו׃ גדל העצה׃
ורב המעלילה אשר עיניך׃
פקחות על־כל־דרכי בני־אדם
לתת לאיש כדרכיו וכפרי
מעלליו׃ אשר שמת אתות
ומפתים בארץ מצרים עד׃
היום הזה ובישראל ובאדם
ותעשה לך שם כהיום הזה׃
והוצא את־עמך את־ישראל
מארץ מצרים באתות׃ ומ
ובמופתים וביד חזקה׃
ובזרע נטויה ובמורא
גדול׃ ותתן להם את־הארץ
הזאת אשר נשבעת לאבותם
לתת להם ארץ זבת חלב
ודבש׃ ובאו וירשו אתה
ולא שמעו בקולך ובתורתך
לא הלכו׃ את־כל־אשר צויתה
להם לעשות לא עשו׃ ותקרא
אותם את־כל־הרעה הזאת׃
הנה הסלות באו העיר
לכדה׃ והעיר נתנה ביד

הכשרים הנלחמים עליה
מפני חרב וחרב עבה וחנית
ואשר יברח מחרב יחרב ראה
ואתה אמרת אל ארני יהוה
קנה לך השדה בכסף והעד
עדים והשקל כסף בשקלים
הכשרים ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו לאמר הנה אני יהוה
אלהי כל בשר הממני יפלא
כל דבר לכן כה אמר יהוה
הנני נתן את העיר הזאת ביד
הכשרים וביד נבוכדראצר
מלך בבל ולכדה ובאו הכשרים
הנלחמים על העיר הזאת והציתו
את העיר הזאת באש שרפוה ואת
הבתים אשר קטרו על גגותיהם
לבעל הקטירם לאלהים
אחרים למען הכעסני ביום
בני ישראל ובני יהודה אך
עשים הרע בעיני מנעורתיהם
כי בני ישראל אך מכעיסים
אתי במעשה ידיהם נאם
יהוה כי על אפי ועל חמתי
היתה לי העיר הזאת למן היום
אשר בנו אותה ועד היום הזה
להסיר מעל פני על כל רעת
בני ישראל ובני יהודה אשר

עשו להכעיסני המה מלכיהם
שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש
יהודה וישבי ירושלים ויפנו
אלי ערף ולא פנים ולמד אתם
השכם ולמד ואינם שמעים
לקחת מוסר ושמו שקוציהם
בבית אשר נקרא שמי עליו
לטמאו ויבנו את במות הבעל
אשר בגיא בן הנם להעביר
את בניהם ואת בנותיהם למלך
אשר לא צויתים ולא עלתה
על לבי לעשות את התועבה
הזאת למען החטיא את יהודה
ועתה לכן כה אמר
יהוה אלהי ישראל אל העיר
הזאת אשר אתם אמרים
נתנה ביד מלך בבל בחרב וברעב
וברבר הנני מקבצם מכל
הארצות אשר הדחתים שם
באפי וחמתי וקצף גדול
והשבתים אל המקום הזה
והושבתים לבטח והיו לי לעם
ואני אהיה להם לאלהים
ונתתי להם לב אחד ודרך אחד
ליראה אותי כל הימים לטוב
להם ולבניהם אחריהם וכרתי
להם ברית עולם אשר לא אשוב

מאחריהם להיטיבו אותם
ואת יראתי אתן בלבבם לבלתי
סור מעלי וששתי
עליהם להטיב אותם ונטעתים
בארץ הזאת באמת בכל לבי
ובכל נפשי
כי כה אמר יהוה כאשר
הבאתי אל העם הזה את כל
הרעה הגדולה הזאת כן אני
מביא עליהם את כל הטובה
אשר אני דבר עליהם ונקנה
השדה בארץ הזאת אשר
אתם אמרים שממה היא מאין
אדם ובהמה נתנה ביד הכשדים
שדות בכסף וקנו וכתוב בספר
וחתום והעד עדים בארץ
בנימן ובסביבות ירושלים ובערי
יהודה ובערי הר ובערי
השפלה ובערי הנגב כי אשיב
את שבותם נאם יהוה
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית
והוא עודנו עצור בחצר
המטרה לאמר כה אמר יהוה
עשה יהוה יוצר אותה להכינה
יהוה שמו קרא אלי ענה
ואגידה לך גדלות וצרות לא
ידעתם כי כה אמר

יחוה אלהי ישראל על לבתי׃
הָעִיר הַזֹּאת וְעַל לִבָּתִי׃ מִלְּכִי
יְחוּדָה הַנְּתֻנִים אֶל הַשְּׁלוֹת׃
וְאֶל חֶרֶב בָּאִים לְהִלָּחֵם אֶת
הַכַּשְׂדִּים וּלְמַלְּאָם אֶתְּהֶם גְּוִיָּה
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִכִּיתִי בְּאַפִּי׃
וּבַחֲמָתִי וַאֲשֶׁר הִסְתַּרְתִּי פָנַי׃
מֵהָעִיר הַזֹּאת עַל כָּל רָעָתָם׃
הִנְנִי מַעֲלֶה לָהּ אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא
וּרְפָאתִים וְגִלִּיתִי לָהֶם עֹתֶר
שָׁלוֹם וֶאֱמֶת׃ וְהֲשִׁבֹתִי אֶת
שְׁבִית יְהוּדָה וְאֶת שְׁבִית יִשְׂרָאֵל
וּבְנִיתִים כְּבָרִאשֹׁנָה׃ וְטִהַרְתִּים
מִכָּל עֲוֹנָם אֲשֶׁר חָטְאוּ לִי
וְסָלַחְתִּי לְכָל עֲוֹנוֹתֵיהֶם׃
אֲשֶׁר חָטְאוּ לִי וַאֲשֶׁר פָּשְׁעוּ
בִּי׃ וְהָיְתָה לִי לְשֵׁם שָׂשׂוֹן לְ
לְתְהִלָּה וּלְתִפְאֶרֶת לְכֹל גּוֹיֵי
הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ אֶת כָּל
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה׃
אֹתָם וּפָחֲדוּ וְרָגְזוּ עַל כָּל
הַטּוּבָה וְעַל כָּל הַשָּׁלוֹם אֲשֶׁר
אָנֹכִי עֹשֶׂה לָהּ׃
כֹּה אָמַר יְהוָה עוֹד
יִשָּׁמַע בַּמָּקוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר׃
אַתֶּם אֹמְרִים חָרֵב הוּא מֵאֵין
אָדָם וּמֵאֵין בְּהֵמָה בְּעָרֵי

יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלִַם׃
הַנִּשַּׁמּוֹת מֵאֵין אָדָם וּמֵאֵין
יוֹשֵׁב וּמֵאֵין בְּהֵמָה׃ קוֹל שָׂשׂוֹן
וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל
כַּלָּה קוֹל אֹמְרִים הוֹדוּ אֶת
יְהוָה צְבָאוֹת כִּי טוֹב יְהוָה כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ מְבִיאִים תּוֹדָה
בֵּית יְהוָה כִּי אָשִׁיב אֶת שִׁבוּת
הָאָרֶץ כְּבָרִאשֹׁנָה אָמַר יְהוָה׃
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
עוֹד יִהְיֶה בַּמָּקוֹם הַזֶּה הֶחָרֵב
מֵאֵין אָדָם וְעַד בְּהֵמָה וּבְכָל
עָרָיו נְוֵה רֹעִים מַרְבְּצִים צֹאן׃
בְּעָרֵי הַהָר בְּעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וּבְעָרֵי
הַנֶּגֶב וּבְאֶרֶץ בִּנְיָמִן וּבִסְבִיבֹת
יְרוּשָׁלִַם וּבְעָרֵי יְהוּדָה עוֹד
תַּעֲבֹרְנָה הַצֹּאן עַל יְדֵי מוֹנֶהָ
אָמַר יְהוָה׃
הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם
יְהוָה וְהֲקִמֹתִי אֶת הַדָּבָר הַטּוֹב
אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְעַל בֵּית יְהוּדָה׃ בַּיָּמִים הָהֵם
וּבָעֵת הַהִיא אַצְמִיחַ לְדָוִד צֶמַח
צְדָקָה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה
בָּאָרֶץ׃ בַּיָּמִים הָהֵם תִּוָּשַׁע
יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם תִּשְׁכֹּן לָבֶטַח
וְזֶה אֲשֶׁר יִקְרְאוּ לָהּ יְהוָה׃

צִדְקֵנוּ׃ כִּי כֹה אָמַר
יְהוָה לֹא יִכָּרֵת לְדָוִד אִישׁ
יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא בֵּית יִשְׂרָאֵל׃
וְלַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם לֹא יִכָּרֵת אִישׁ
מִלְּפָנַי מַעֲלֶה עֹלָה וּמַקְטִיר
מִנְחָה וְעֹשֶׂה זֶבַח כָּל הַיָּמִים׃
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל
יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר
יְהוָה אִם תֵּעָרֵר אֶת בְּרִיתִי
הַיּוֹם וְאֶת בְּרִיתִי הַלָּיְלָה לְבִלְתִּי
הֱיוֹת יוֹם וָלַיְלָה בְּעִתָּם׃ גַּם
בְּרִיתִי תֵּפֵר אֶת דָּוִיד עַבְדִּי׃
מִהְיוֹת לוֹ בֵּן מֹלֵךְ עַל כִּסְאוֹ׃
וְאֶת הַלְוִיִּם הַכֹּהֲנִים מְשָׁרְתָי׃
אֲשֶׁר לֹא יִסָּפֵר צְבָא הַשָּׁמַיִם
וְלֹא יִמָּדֵד חוֹל הַיָּם כֵּן אַרְבֶּה׃
אֶת זֶרַע עַבְדִּי וְאֶת הַלְוִיִּם
מְשָׁרְתָי אַרְבֶּה׃
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל
יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃ הֲלֹא רָאִיתָ
מַה הָעָם הַזֶּה דִּבְּרוּ לֵאמֹר
שְׁתֵּי הַמִּשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בָּחַר
יְהוָה בָּהֶם וַיִּמְאָסֵם וְאֶת עַמִּי
יִנְאָצוּן מִהְיוֹת עוֹד לְפָנָיו׃
כֹּה אָמַר יְהוָה אִם
לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וָלַיְלָה חֻקּוֹת
שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׂמְתִּי׃ גַּם

ויעקב ה׳ מלחמתי אתם בריתי עקב חנם שב
גדרי ועקב ושבי רגלם תניח לא באלה חלק׳ ס׳:

ישחק ל׳ וקשה במה גדרי ושבי רגלם ויפלים ס׳ אחרי ל׳ בחודה יעורר ושמעני הבקר׳ ס׳ בבריתי ה׳ אשלחך
וישמעו כל הדשיים ויעמדו ויבאו ובשנו הדשנים עמדי׳ ס׳ ידיעתי ימים׳ ס׳:

יד ע יעקוב ורוד עבדי אבאם
מקצות מדעו משלים אל
זרעאברהם ישחקו ויעקב
כי אשוב את שבותם ורחמתים
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר
מלך בבל בחילו וכל ממלכות
ארץ ממשלתו וכל העמים
נלחמים על ירושלם ועל כל
עריה לאמר כה אמר יהוה
אלהי ישראל הלך ואמרת
אל צדקיהו מלך יהודה
ואמרת אליו כה אמר יהוה
הנני נתן את העיר הזאת
ביד מלך בבל ושרפה באש
וצאת לא תמלט מידו כי תתפש
תתפש וכידו תנתן ועיניך
את עיני מלך בבל תראינה
ופיהו את פיך ידבר ובבל
תבא אך שמע דבר יהוה
צדקיהו מלך יהודה כה אמר
יהוה עליך לא תמות בחרב
בשלום תמות וכמשרפות
אבותיך המלכים הראשנים
אשר היו לפניך כן ישרפו לך
והוי אדון יספדו לך כי דבר
אמרתי נאם יהוה׳

ויהי דבר ירמיהו
הנביא אל צדקיהו מלך
יהודה את כל הדברים האלה
בירושלם והיל מלך בבל
נלחמים על ירושלם ועל כל
ערי יהודה הנותרות אל ל
לכישו ואל עזקה כי היה ש
נשארו בערי יהודה ערי
מבצר׳
הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה אחרי כרת המלך
צדקיהו ברית את כל העם
אשר בירושלם לקרא להם
דרור׳ לשלח איש את עבדו
ואיש את שפחתו עברי
ועברי חפשים לבלתי עבד
בם ביהודי אחיהו איש ישראל
כל השרים וכל העם אשר
באו בברית לשלח איש את
עבדו ואיש את שפחתו
חפשים לבלתי עבד בם
וישמעו וישלחו ושובו אחרי
כן וישבו אתה עבדים ואת
השפחות אשר שלחו חפשים
ויכבשום לעבדים ולשפחות׳
ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו מאת יהוה לאמר כה

אמר יהוה אלהי ישראל
אנכי כרתי ברית את אבותיכם
ביום הוצאי אותם מארץ
מצרים מבית עבדים לאמר׳
מקץ שבע שנים תשלחו
איש את אחיו עברי אשר
ימכר לך ועבדך שש שנים
ושלחתו חפשי מעמך ולא
שמעו אבותיכם אלי ולא
הטו את אזנם׳ ותשבו אתם
היום ותעשו את הישר בעיני
לקרא דרור איש לרעהו
ותכרתו ברית לפני בבית אשר
נקרא שמי עליו׳ ותשבו׳
ותחללו את שמי ותשבו איש
את עבדו ואיש את שפחתו
אשר שלחתם חפשים לנפשם
ותכבשו אתם להיות לכם ל
לעבדים ולשפחות׳
לכן כה אמר יהוה
אתם לא שמעתם אלי לקרא
דרור איש לאחיו ואיש לרעהו
הנני קרא לכם דרור נאם יהוה
אל החרב אל הדבר ואל הרעב
ונתתי אתכם לזועה לכל
ממלכות הארץ׳ ונתתי את
האנשים העברים את ברתי

בבריתי ה׳ ושמתיהו ואמר בבריתי אשלחך ושמעת כל הרשיים ובאו בבריתי ובשנו ושבעבות ידיעתי אחמיים ויעמדו
כל הרעב ס׳ ומלוסר בבריתי לעשות בבריתי מחוה ואשמע לך ואמר אבבריתי ס׳ ויעבדך ב׳ כי תמכר לך אחיך
מקץ שבע שנים ויעמוד׳ ס׳:

מקץ שבע שנים ב׳ ראשי פסוקים שנשנו בעשו
שלשה מקץ שבע שנים תשלחו׳ פ׳:

ג נמב ווי שמרון בראשונה ודעת חזי בן
יפלטיה בן ברכיהו ושמעיה: ט:

באחלים ל דרך ושמונן ונשב באחלים כיבאחלים ותשבו עוד אושיקר באחלים: ס ונשמע ג ותשמע ותשמ
לבבנו ונשמע ונעבש בקול יהוה ונעבדנו רבב: ס:

אשר לא הקימו את דברי
הברית אשר כרתו לפני עבר
אשר כרתו לשמס נעברו
ביום הוציאי שדי יהוה ושדי
ירושלם תסר סיס ותכחנס
וכל עם הארץ עברים בין
בתריה עגל ועתה אותם ביד אבותם
וכיון מבקשי נפשם והיתה
נבלתם למאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ ואת עריצהו
מלך יהודה ואת שריו אתן
ביד אויביהם וכיד מבקשי
נפשם ביד חיל מלך בבל
העלים מעליס הנה מ עוד
נאם יהוה ונו שבתים אל הזה
הוא ונלחמו עליה ולכדה
ושרפה באש את עיר הזאת
אתן שממה מאין ישב
הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה בימי יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה לאמר
הלך אל בית הרכבים ודברת
אותם ותבאת בית יהוה אל
אחת הלשכות השקיע
אותם יין ואקח את יאזניה
בן ירמיהו בן חבצנה ואת

אחיו ואת כל בניו ואת כל
בית הרכבים ואבא אתם
בית יהוה אל לשכת בני חנן
בן יגדליהו איש האלהים
אשר אצל לשכת השרים
אשר מעל ללשכת
מעשיהו בן שלם שמר הסף
ואתן לפני בני בית הרכבים
גבעים מלא יין וכסות ואמר
אליהם שתו יין ואמרו לא
נשתה יין כי יונדב בן רכב
אבינו צוה עלינו לאמר לא
תשתו יין אתם ובניכם עד
עולם ובית לא תבנו וזרע לא
תזרעו וכרם לא תטעו ולא
יהיה לכם כי באהלים תשבו
כל ימיכם למען תחיו ימים
רבים על פני האדמה אשר
אתם גרים שם ונשמע בקול
יונדב בן רכב אבינו לכל
אשר צונו לבלתי שתות יין
כל ימינו אנחנו נשינו ובנינו
ובנותינו ולבלתי בנות בתים
לשבתנו וכרם ושדה וזרע
לא יהיה לנו ונשבנו באהלים
ונשמע ונעשה כל אשר צונו
יונדב אבינו ויהי בעלות

נבוכדראצר מלך בבל אל
הארץ ונאמר באו ונלוה
ירושלם מפני חיל הכשדים
ומפני חיל ארם ונשב בירושלם:

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו ל
לאמר כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הלך ואמרת
לאיש יהודה ולישבי ירושלם
הלוא תקחו מוסר לשמע
אל דברי נאם יהוה חזקס
את דברי יונדב בן רכב אשר
צוה את בניו לבלתי שתות
יין ולא שתו עד היום הזה כי
שמעו את מצות אביהם ואני
דברתי אליכם השכם ודבר
ולא שמעתם אלי ואשלח
אליכם את כל עבדי הנביאים
השכים ושלח לאמר שבו נא
איש מדרכו הרעה והיטיבו
מעליליכם ואל תלכו אחרי
אלהים אחרים לעבדם ושבתם
אל האדמה אשר נתתי לכם
ולאבתיכם ולא הטיתם את
אזנכם ולא שמעתם אלי כי
הקימו בני יונדב בן רכב את
מצות אביהם אשר צוה אתם

ג ו נשרבנו לו בן בנו בנו נשנו ופסל כי יוקים בני יוקים ס לוגיב: ג. ואמרו לא פסחנו ונשב באהלים
לא ישרת איש וכל שמואל הנוסחין ואמר לך ויחזרב שרשב על פרשבדן: ס:

ווזקס ג. חזקס הפשכן ויקס על משיחו
חזקס אנן ואמי חזקס: ס:

אל יהוידע ו׳ וישב אליהו ואלך ודבריהם הנני מביא לירושלים וכשלחו אריוכ׳ : לכן יו׳ בטע בסיס אריב
הסכמ בכשליל שיטה פיאפי לפי אבלו עצמות הסחורים שעיריה נשלחך רבייהוה אשור אייס מקודה :

הבאת ו׳ בטע׳ ודקדקתי ושמע׳ הסחטים ויסון
ויקראתי לשלשת הגלה : ס :

חזה לא שמעו אלי׳
לכן כה אמר יהוה
אלהי עבאות אלהי ישראל
הנני מביא אל יהודה ואל כל
יושבי ירושלים את כל הרעה
אשר דברתי עליהם ועל דבר
אליהם ולא שמעו ואקרא
להם ולא ענו׳ ולבית הרכבים
אמר ירמיהו כה אמר יהוה
עבאות אלהי ישראל יען
אשר שמעתם עד מצות יהונדב
אביכם ותשמרו את כל מצותיו
ותעשו כל אשר צוה אתכם
לכן כה אמר יהוה
עבאות אלהי ישראל לא יכרת
איש ליונדב בן רכב עמד לפני
כל הימים
ויהי בשנה הרבע עשרה ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה היה
הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה
לאמר קחל לך מגלת ספר
וכתבת אליה את כל הדברים
אשר דברתי אליך על ישראל
ועל יהודה ועל כל הגוים מיום
דברתי אליך מימי יאשיהו
ועד היום הזה אולי ישמעו
בית יהודה את כל הרעה אשר
אנכי חשב לעשות להם למען
ישובו איש מדרכו הרעה וסלחתי
לעונם ולחטאתם
ויקרא ירמיהו את
ברוך בן נריה ויכתב ברוך מפי
ירמיהו את כל דברי יהוה אשר
דבר אליו על מגלת ספר ויצו
ירמיהו את ברוך לאמר אני
עצור לא אוכל לבא בית יהוה
ובאת אתה וקרא את בן מגלה
אשר כתבת מפי את דברי יהוה
באזני העם בית יהוה ביום צום
וגם באזני כל יהודה הבאים
מערי יהודה תקראם אולי יפל
תחנתם לפני יהוה וישבו איש
מדרכו הרעה כי גדול האף
והחמה אשר דבר יהוה אל העם
הזה ויעשה ברוך בן נריה ככל
אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרא
בספר דברי יהוה בית יהוה
ויהי בשנה
החמשית ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה בחדש התשעי
קראו צום לפני יהוה כל העם
בירושלים וכל העם הבאים
מערי יהודה בירושלים ויקרא
ברוך בספר את דברי ירמיהו בית
יהוה בלשכת גמריהו בן שפן
הסופר בחצר העליון פתח שער
בית יהוה החדש באזני כל העם
וישמע מיכיהו בן גמריהו בן
שפן את כל דברי יהוה מעל
הספר ויר׳ בית המלך על
לשכת הסופר והנה שם כל
השרים יושבים אלישמע
הסופר ודלויהו בן שמעיהו
ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן
שפן וצדקיהו בן חנניהו וכל
השרים ויגד להם מיכיהו את
כל הדברים אשר שמע בקרא
ברוך בספר באזני העם
וישלחו כל השרים אל ברוך
את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו
בן כושי לאמר המגלה אשר
קרא אתה באזני העם קחנה
בידך ויקח ברוך בן נריה
את המגלה בידו ויבא אליהם
ויאמרו אליו שב נא וקרא
באזנינו ויקרא ברוך באזנם
ויהי כשמעם את כל הדברים
פחדו איש אל רעהו ויאמרו
אל ברוך הגד נגיד למלך את
כל הדברים האלה ואת ברוך
שאלו לאמר הגד נא לנו איך

ויכתבו ב׳ חס׳ דקראו שם הוכשרו ושמע׳
לישוע הוכשרו ויכרייהשיב׳ : ס׳

וישמעו ו׳ ויחזו ויראו אולי אולי ויתפסר ויכנעו מכרו לעבר : ס׳ ויאמר ב׳ מי עדיני מה חדי כיגיול : שחוד׳
נה ויאי לוקני הלשמה ידוד ויעש ויכבדו עשה ברוך פקידתנו : ס׳

כתבת את כל הדברים האלה
מפיו ויאמר להסברוך מפיו
יקרא אלי את כל הדברים
האלה ואני כתב על הספר
בדיו
ויאמרו השרים אל ברוך לך
הסתר אתה וירמיהו ואיש
אל יודע איפה אתם ובאו
אל המלך בחצר ואת המגלה
הפקדו בלשכת אלישמע
הסופר ונגדו באזני המלך
את כל הדברים וישלח המלך
את יהודי לקחת את המגלה
ויקחהו מלשכת אלישמע
הסופר ויקרא יהודי באזני
המלך ובאזני כל השרים
העמדים על המלך והמלך
יושב בית הדרך בחדש
התשיעי ואתון אחא לפניו
מבערת ויהי כקרא יהודי
שלש דלתות וארבעה
יקרע ובתער הסופר והשלך
אל האש אשר אל האח עד
תסכל המגלה על האש אשר
על האח ולא פחדו ולא
קרעו את בגדיהם המלך
וכל עבדיו השמעים את כל

הדברים האלה וגם אלנתן
ודלויה וגמריה התפגעו במלך
לבלתי שרף את המגלה ולא
שמע אליהם ויצו המלך
את ירחמאל בן המלך ואת
שריהו בן עזריאל ואת
שלמיה בן עבדאל לקחת
את ברוך הסופר ואת ירמיהו
הנביא ויסתרם יהוה
ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו אחרי שרף המלך
את המגלה ואת הדברים
אשר כתב ברוך מפי ירמיהו
לאמר שוב קח לך מגלה
אחרת וכתב עליה את כל
הדברים הראשנים אשר היו
על המגלה הראשנה אשר
שרף יהויקים מלך יהודה
ועל יהויקים מלך יהודה תאמר
כה אמר יהוה אתה שרפת את
המגלה הזאת לאמר מדוע
כתבת עליה לאמר בא יבא
מלך בבל והשחית את הארץ
הזאת והשבית ממנה אדם
ובהמה לכן כה אמר
יהוה על יהויקים מלך יהודה
לא יהיה לו יושב על כסא

דוד ונבלתו תהיה משלכת
לחרב ביום ולקרח בלילה
ופקדתי עליו ועל זרעו ועל
עבדיו את עונם והבאתי
עליהם ועל יושבי ירושלם
ואל איש יהודה את כל הרעה
אשר דברתי אליהם ולא
שמעו וירמיהו לקח
מגלה אחרת ויתנה אל ברוך
בן נריה הסופר ויכתב עליה
מפי ירמיהו את כל דברי
הספר אשר שרף יהויקים
מלך יהודה באש ועוד נוסף
עליהם דברים רבים כהמה
וימלך מלך
ערלקשחו בן אשיהו תחת
כמלוכו יהויקים אשר המליך
נבוכדראצר מלך בבל בארץ
יהודה ולא שמע הוא
ועבדיו עם הארץ אל דברי
יהוה אשר דבר ביד ירמיהו
הנביא ויצו המלך ערלקשחו
את יהוכל בן שלמיה ואת
צפניה בן מעשיה הכהן אל
ירמיהו הנביא לאמר התפלל
נא בעדנו אל יהוה אלהינו
וירמיהו בא ויצא בתוך העם

ולא נתנו אותו בית הבלא׃ יחזקיהו
וחזקיהו פרעה יצא מן ירושלים
וישמע חכשדים חרים
על ירושלים את שלשם מ׳
ויעל מעל ירושלים׃
ויחר רבשקה אל ירמיהו הנביא
לאמר כה אמר יחזקיה אל
ישראל כה תאמרו אל מלך
יהודה שלח אתכם אלי ל
לדרש שמי הנה חיל פרעה יצא
לכסל עזרה שבלאר עו
מצרים ושבו חכשדים אל
ומלחמו על העיר והאתו ולכדה
ושרפה באש׃
כה אמר יהוה אל
תשאו נפשותיכם לאמר הלך
ילכו מעלינו חכשדים כי לא
ילכו כי אם חכיתם כל חיל
כשדים הבא לחמים אתכם
ונשארו כם אנשים מדקרים
איש באהלו וקומו ושרפו
אתה עיר הזאת באש׃ ויהי
בהעלות חיל חכשדים מעל
ירושלים מפני חיל פרעה׃
ויצא ירמיהו מ
מירושלים לכת ארצה בנימן
לחלק משם בתוך העם׃ ויהי

חוא בשער בנימן ושם בעל
פקדת ושמו יראיה בן
שלמיה בן חנניה ויתפש את
ירמיהו הנביא לאמר אל
חכשדים אתה נפל׃ ואמר
ירמיהו שקר אנכי נפל׳ על
הכשדים ולא שמע אליו׃
ויתפש יראיה את ירמיהו ויבאהו
אל השרים׃ ויקצפו השרים
על ירמיהו ויכו אתו ונתנו אותו
בית האסור בית יהונתן הספר
כי אתו עשו לבית הכלא׃ כי
באו ירמיהו אל בית הבור ואל
הבחנות׃ וישב שם ירמיהו ימים
רבים׃
וישלח המלך עד קחו ויקחהו
וישאלהו המלך בביתו בסתר
ויאמר הישר דבר מאת יהוה
ויאמר ירמיהו׳ ויאמר ירמיהו אל
המלך עד קחו מה חטאתי
לך ולעבדיך ולעם הזה׳ כי
נתתם אותי אל בית הכלא׃
ואיה נביאיכם אשר נבאו לכם
לאמר לא יבא המלך בבל
עליכם ועל הארץ הזאת׃

ועתה שמע נא ארני המלך׃
תפלתי אתחנתי לפניך׳ ואל
תשיבני בית יונתן הספר׳ ולא
אמות שם׃ ויעתה המלך עד קחו
ויפקדו את ירמיהו בחצר
המטרה ונתנו לו כפת לחם יום
מחרון האפים עד תם כל הלחם
מן העיר׃ ישב ירמיהו בחצר
המטרה׃ וישמע שפטיה בן
מתן וגדליהו בן פשחור ויוכל
בן שלמיה ופשחור בן׳ ל
מלכיה את הדברים אשר
ירמיהו מדבר אל כל העם ל
לאמר׳ כה אמר יהוה
הישב בעיר הזאת ימות בחרב
בר עבו בכפם וחי׳ יצא אל׳ ש
הכשדים יחיה והיתה לו נפשו
לשלל וחי׳ כה אמר
יהוה הנתן תנתן עיר הזאת
ביד חיל מלך בבל ולכדה׃ ש
ויאמרו השרים אל המלך׳ ל
יומת נא אתה איש הזה כי על
כן הוא מרפא את ידי אנשי
המלחמה הנשארים בעיר׳ ש
הזאת ואת ידי כל העם לדבר
אליהם כדברים האלה׳ כי
האיש הזה אינו דרש לשלום

שלום׃ ויעל מעל ירושלים׃ ויעל מעל ירושלים׃ ועלו מעל ירושלים׃ ויעל מעל ירושלים׃ ועלו מעל ירושלים׃ ויעל מעל ירושלים׃ ויעל מעל ירושלים׃ ויעל

לעם הזה כי אם לרעה׃ ויאמר המלך צדקיהו הנה
הוא בידכם כי אין המלך יוכל
אתכם דבר׃ ויקחו את ירמיהו
וישלכו אתו אל הבור מלכיהו
בן המלך אשר בחצר המטרה
וישלחו את ירמיהו בחבלים
ובבור אין מים כי אם טיט
ויטבע ירמיהו בטיט׃
וישמע עבד מלך
הכושי איש סריס והוא בבית
המלך כי נתנו את ירמיהו אל
הבור והמלך ישב בשער
בנימן׃ ויצא עבד מלך מבית
המלך וידבר אל המלך לאמר׃
אדני המלך הרעו האנשים
האלה את כל אשר עשו
לירמיהו הנביא את אשר
השליכו אל הבור ומת תחת
מן הרעב כי אין לחם עוד
בעיר׃ ויצו המלך את עבד
מלך הכושי לאמר קח בידך
מזה שלשים אנשים והעלית
את ירמיהו הנביא מן הבור
בטרם ימות׃ ויקח עבד מלך
את האנשים בידו ובא בית
המלך אל תחת האוצר ויקח

משם בלוי הסחבות ובלוי
המלחים וישלחם אל ירמיהו
אל הבור בחבלים׃ ויאמר עבד
מלך הכושי אל ירמיהו שים נא
בלוי הסחבות והמלחים תחת
אבלות ידיך מתחת לחבלים
ויעש ירמיהו כן׃ וימשכו את
ירמיהו בחבלים ויעלו אותו מן
הבור׃ וישב ירמיהו בחצר
המטרה׃ וישלח
המלך צדקיהו ויקח את
ירמיהו הנביא אליו אל הבא
השלישי אשר בבית יהוה
ויאמר המלך אל ירמיהו שאל
אני אתך ודבר אל תכחד ממני
דבר׃ ויאמר ירמיהו אל צדקיהו
כי אגיד לך הלוא המת תמיתני
וכי איעצך לא תשמע אלי
וישבע המלך צדקיהו אל
ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה
את אשר עשה לנו את הנפש
הזאת אם אמיתך ואם אתנך
ביד האנשים האלה אשר
מבקשים את נפשך׃
ויאמר ירמיהו אל
צדקיהו כה אמר יהוה אלהי
צבאות אלהי ישראל אם יצא

תצא אל שרי מלך בבל
וחיתה נפשך והעיר הזאת
לא תשרף באש והיתה אתה
וביתך׃ ואם לא תצא אל שרי
מלך בבל ותנתן העיר הזאת
ביד הכשדים ושרפו באש
ואתה לא תמלט מידם׃
ויאמר המלך צדקיהו
אל ירמיהו אני דאג את
היהודים אשר נפלו אל
הכשדים פן יתנו אתי בידם
והתעללו בי׃
ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע
נא בקול יהוה אשר אני
דבר אליך ויטב לך והיתה
נפשך׃ ואם מאן אתה לצאת
זה הדבר אשר הראני יהוה׃
והנה כל הנשים אשר נשארו
בבית מלך יהודה מוצאות אל
שרי מלך בבל והנה אמרות
הסיתוך ויכלו לך אנשי שלומך
טבעו בבוץ רגלך נסגו אחור׃
ואת כל נשיך ואת בניך מוצאים
אל הכשדים ואתה לא תמלט
מידם׃ כי ביד מלך בבל תתפש
ואת העיר הזאת תשרף באש

ויאמר ירמיהו אל ירמיהו׃
איש אל רעהו עברים הם אל תאמינו׃
כי כל אחיך עקב עקב כל אחיך רמיה׃
ואיש את רעהו יתלעגו ואמת לא ידברו׃
לשונם למד דבר שקר העות נלאו׃
שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת נאם יהוה׃
לכן כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים׃
כי איך אעשה מפני בת עמי׃
חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיו׃
שלום אל רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו׃
הלא על אלה נאם יהוה אם בגוי אשר כזה׃
אל תירא נפשי׃
כי כה אמר יהוה אל הרים אשא בכי ונהי׃
ומנאות המדבר קינה׃
כי נצתו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה׃
מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו׃
ונתתי את ירושלם לעיים מעון תנים׃
ואת ערי יהודה אתן שמה׃
מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה׃
ויגידה על מה אבדה הארץ׃
נצתה כמדבר מבלי עבר׃
ויאמר יהוה על עזבם את תורתי׃
אשר נתתי לפניהם׃
ולא שמעו בקולי׃
ולא הלכו בה׃
וילכו אחרי שרירות לבם׃
אשר למדום אבותם׃
לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל׃
הנני מאכיל אתם את העם הזה לענה׃
והשקיתים מים רעים׃
והפיצותים בגוים׃
אשר לא ידעום׃
הם ואבותיהם׃
ושלחתי אחריהם את החרב׃
עד כלותי אותם׃
כה אמר יהוה צבאות׃
התבוננו׃
וקראו למקוננות׃
ותבאנה׃
ותמהרנה׃
ותשאנה עלינו נהי׃
ותרדנה עינינו דמעה׃
ועפעפינו יזלו מים׃
כי קול נהי נשמע מציון׃
איך שדדנו׃
בשנו מאד׃
כי עזבנו ארץ׃
כי השליכו משכנתינו׃
כי שמעה נשים דבר יהוה׃
ותקח אזנכם דבר פיו׃
ולמדו בנותיכם נהי׃
ואשה רעותה קינה׃
כי עלה מות בחלונינו׃
בא בארמנותינו׃
להכרית עולל מחוץ׃
בחורים מרחבות׃
דבר יהוה׃
ונפלה נבלת האדם כדמן׃
על פני השדה׃
וכעמיר מאחרי הקוצר׃
ולא מאסף׃
כה אמר יהוה׃
אל יתהלל חכם בחכמתו׃
ואל יתהלל הגבור בגבורתו׃
אל יתהלל עשיר בעשרו׃
כי אם בזאת יתהלל המתהלל׃
השכל וידוע אותי׃
כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ׃
כי באלה חפצתי נאם יהוה׃
הנה ימים באים נאם יהוה׃
ופקדתי על כל מול בערלה׃
על מצרים׃
ועל יהודה׃
ועל אדום׃
ועל בני עמון׃
ועל מואב׃
ועל כל קצוצי פאה׃
הישבים במדבר׃
כי כל הגוים ערלים׃
וכל בית ישראל׃
ערלי לב׃
דבר אשר דבר יהוה׃
אל בני ישראל׃
כה אמר יהוה׃
אל דרך הגוים אל תלמדו׃
ומאתות השמים אל תחתו׃
כי יחתו הגוים׃
מהם׃
כי חקות העמים׃
הבל הם׃
כי עץ מיער כרתו׃
מעשה חרשים׃
בעצד׃
יפה הוא׃
בכסף׃
ובזהב׃
יחזקהו׃
במסמרות׃
ובמקבות׃
לא יפוק׃
תמרורים הם׃
ומשכלת׃
הם׃
מקל׃
הם׃
מלאכת חרשים׃
ומעשה צרפים׃
תכלת׃
וארגמן׃
מעשה׃
חכמים׃
כולם׃
מעשה׃
אמונים׃
הם׃
ויהוה׃
אמת׃
הוא׃
אלהים׃
חיים׃
ומלך׃
עולם׃
מרגזו׃
תרעש׃
ארץ׃
ולא׃
יכלו׃
גוים׃
זעמו׃
כה תאמרו׃
להם׃
אלהים׃
אשר׃
שמים׃
וארץ׃
לא עשו׃
אבדו׃
מן׃
הארץ׃
ומתחת׃
השמים׃
אלה׃
עשה׃
כחו׃
הכין׃
תבל׃
בחכמתו׃
ובתבונתו׃
נטה׃
שמים׃
בתבונה׃
קול׃
נתנו׃
המון׃
מים׃
בשמים׃
ויעל׃
נשאים׃
מקצה׃
הארץ׃
ברקים׃
למטר׃
עשה׃
הוציא׃
רוח׃
מאוצרותיו׃
נבער׃
אדם׃
מדעת׃
בוש׃
צורף׃
מפסל׃
כי׃
נסך׃
מסכה׃
שקר׃
ואין׃
רוח׃
בם׃
הבל׃
המה׃
מעשה׃
תעתעים׃
בעת׃
פקדתם׃
יאבדו׃
לא׃
כאלה׃
חלק׃
יעקב׃
כי׃
הוא׃
יוצר׃
הכל׃
ושבט׃
נחלתו׃
יהוה׃
צבאות׃
שמו׃
אספי׃
מארץ׃
כנעתך׃
כי׃
יושבת׃
המצור׃
כי׃
כה אמר יהוה׃
הנני׃
קולע׃
את׃
יושבי׃
הארץ׃
בפעם׃
הזאת׃
ומצאתים׃
אוי׃
לי׃
על׃
שברי׃
נחלה׃
נגעי׃
עלי׃
יסרתי׃
ויסרוני׃
כנור׃
אין׃
נוטה׃
אהלי׃
ויריעותי׃
שדדו׃
בנים׃
ואינם׃
אין׃
נוטה׃
אהלי׃
עוד׃
ומקימה׃
יריעותי׃
כי׃
הבינו׃
הרעים׃
ולא׃
דרשו׃
את׃
יהוה׃
על׃
כן׃
לא׃
השכילו׃
וכל׃
עדרם׃
נפוצו׃
קול׃
שמועה׃
הנה׃
באה׃
ורעש׃
גדול׃
מארץ׃
צפון׃
לשום׃
את׃
ערי׃
יהודה׃
שממה׃
ומעון׃
תנים׃
ידעתי׃
יהוה׃
כי׃
לא׃
לאדם׃
דרכו׃
לא׃
איש׃
הולך׃
לכונן׃
צעדו׃
יסרני׃
יהוה׃
אך׃
במשפט׃
אל׃
תקצפני׃
פן׃
תמעטני׃
שפך׃
חמתך׃
על׃
הגוים׃
אשר׃
לא׃
ידעוך׃
ועל׃
משפחות׃
אשר׃
בשמך׃
לא׃
קראו׃
כי׃
אכלו׃
אתו׃
ויכלהו׃
ואת׃
נוהו׃
השמו׃
דבר׃
יהוה׃
אל׃
רעי׃
ישראל׃
הנני׃
מביא׃
רעה׃
אל׃
הבית׃
הזה׃
אשר׃
נקרא׃
שמי׃
עליו׃
ואל׃
כל׃
הגוים׃
אשר׃
נקרא׃
שמי׃
עליהם׃
נאם׃
יהוה׃
צבאות׃
אלהי׃
ישראל׃
הנני׃
מביא׃
רעה׃
אל׃
המקום׃
הזה׃
ואל׃
יושבי׃
ירושלם׃
ואל׃
כל׃
ארצות׃
יהודה׃
אשר׃
לא׃
שמעו׃
את׃
דברי׃
אשר׃
צויתי׃
אתם׃
ביד׃
עבדי׃
הנביאים׃
השכם׃
ושלח׃
ולא׃
שמעתם׃
ולא׃
הטיתם׃
את׃
אזנכם׃
לשמע׃
אמר׃
שובו׃
נא׃
איש׃
מדרכו׃
הרעה׃
ומרע׃
מעלליכם׃
ושבתם׃
על׃
האדמה׃
אשר׃
נתן׃
יהוה׃
לכם׃
ולאבתיכם׃
מעולם׃
ועד׃
עולם׃
אל׃
תלכו׃
אחרי׃
אלהים׃
אחרים׃
לעבדם׃
ולהשתחות׃
להם׃
ואל׃
תכעיסו׃
אותי׃
במעשי׃
ידיכם׃
ולא׃
אעשה׃
לכם׃
רע׃
לכן׃
כה אמר יהוה׃
צבאות׃
יען׃
אשר׃
לא׃
שמעתם׃
את׃
דברי׃
הנני׃
שולח׃
ולקחתי׃
את׃
כל׃
משפחות׃
צפון׃
נאם׃
יהוה׃
ואל׃
נבוכדראצר׃
מלך׃
בבל׃
עבדי׃
והבאתים׃
על׃
הארץ׃
הזאת׃
ועל׃
יושביה׃
ועל׃
כל׃
הגוים׃
סביב׃
והחרמתים׃
ונתתים׃
לשמה׃
לשרקה׃
ולחרבות׃
עולם׃
והאבדתי׃
מהם׃
קול׃
ששון׃
וקול׃
שמחה׃
קול׃
חתן׃
וקול׃
כלה׃
קול׃
רחיים׃
ואור׃
נר׃
והיה׃
כל׃
הארץ׃
הזאת׃
לחרבה׃
ולשמה׃
ועבדו׃
הגוים׃
האלה׃
את׃
מלך׃
בבל׃
שבעים׃
שנה׃
והיה׃
כמלאת׃
שבעים׃
שנה׃
אפקד׃
על׃
מלך׃
בבל׃
ועל׃
הגוי׃
ההוא׃
נאם׃
יהוה׃
את׃
עונם׃
ועל׃
ארץ׃
כשדים׃
ושמתי׃
אותה׃
לשממות׃
עולם׃
והבאתי׃
על׃
הארץ׃
ההיא׃
את׃
כל׃
דברי׃
אשר׃
דברתי׃
עליה׃
את׃
כל׃
הכתוב׃
בספר׃
הזה׃
אשר׃
נבא׃
ירמיהו׃
על׃
כל׃
הגוים׃
כי׃
גם׃
הם׃
יעבדו׃
בם׃
עבדים׃
רבים׃
ועבדו׃
בם׃
גוים׃
רבים׃
ומלכים׃
גדולים׃
ושלמתי׃
להם׃
כמעשיהם׃
וכמעשי׃
ידיהם׃
כי׃
כה אמר יהוה׃
אלהי׃
ישראל׃
אלי׃
קח׃
את׃
כוס׃
היין׃
החמה׃
הזה׃
והשקיתה׃
אתה׃
את׃
כל׃
הגוים׃
אשר׃
אנכי׃
שולח׃
אתה׃
אליהם׃
ושתו׃
ורעשו׃
והתהללו׃
מפני׃
החרב׃
אשר׃
אנכי׃
שולח׃
בתוכם׃
ואקח׃
את׃
הכוס׃
מיד׃
יהוה׃
והשקיתי׃
את׃
כל׃
הגוים׃
אשר׃
שלחני׃
יהוה׃
אליהם׃
את׃
ירושלם׃
ואת׃
ערי׃
יהודה׃
ואת׃
מלכיה׃
ואת׃
שריה׃
לתת׃
אותם׃
חרבה׃
לשמה׃
לשרקה׃
ולקללה׃
כהיום׃
הזה׃
את׃
פרעה׃
מלך׃
מצרים׃
ואת׃
עבדיו׃
ואת׃
שריו׃
ואת׃
כל׃
עמו׃
ואת׃
כל׃
ערב׃
ואת׃
כל׃
מלכי׃
ארץ׃
עוץ׃
ואת׃
כל׃
מלכי׃
ארץ׃
פלשתים׃
ואת׃
אשקלון׃
ואת׃
עזה׃
ואת׃
עקרון׃
ואת׃
שארית׃
אשדוד׃
ואת׃
אדום׃
ואת׃
מואב׃
ואת׃
בני׃
עמון׃
ואת׃
כל׃
מלכי׃
צור׃
ואת׃
כל׃
מלכי׃
צידון׃
ואת׃
מלכי׃
האיים׃
אשר׃
מעבר׃
לים׃
דדן׃
ותימא׃
ובוז׃
וכל׃
קצוצי׃
פאה׃
וכל׃
מלכי׃
ערב׃
וכל׃
מלכי׃
ערב׃
הערב׃
ואת׃
כל׃
מלכי׃
זמרי׃
ואת׃
כל׃
מלכי׃
עילם׃
ואת׃
כל׃
מלכי׃
מדי׃
ואת׃
כל׃
מלכי׃
צפון׃
הרחקים׃
איש׃
אל׃
אחיו׃
ואת׃
כל׃
ממלכות׃
הארץ׃
אשר׃
על׃
פני׃
האדמה׃
ומלך׃
שששך׃
אחרי׃
כן׃
כה אמר יהוה׃
צבאות׃
עוד׃
הפעם׃
ורעה׃
יצא׃
מגוי׃
אל׃
גוי׃
וסערה׃
גדולה׃
תעור׃
מיכתי׃
ארץ׃
ביום׃
ההוא׃
והיו׃
חללי׃
יהוה׃
מקצה׃
הארץ׃
ועד׃
קצה׃
הארץ׃
לא׃
יספדו׃
ולא׃
יאספו׃
ולא׃
יקברו׃
לדמן׃
על׃
פני׃
האדמה׃
יהיו׃
הילילו׃
רעים׃
וזעקו׃
ובלעו׃
אדירי׃
הצאן׃
כי׃
מלאו׃
ימיכם׃
לטבח׃
ונפלתם׃
כאיל׃
חמד׃
ונמלטה׃
רעים׃
אין׃
ונס׃
אדירי׃
הצאן׃
קול׃
צעקת׃
רעים׃
ויללת׃
אדירי׃
הצאן׃
כי׃
שדד׃
יהוה׃
את׃
מרעיתם׃
ונדמו׃
נאות׃
השלום׃
מפני׃
חרון׃
אף׃
יהוה׃
עזב׃
כאריה׃
סוכו׃
כי׃
היתה׃
ארצם׃
לשמה׃
מפני׃
חרב׃
היונה׃
ומפני׃
חרון׃
אפו׃
נסבו׃
אל׃
ארצם׃
אל׃
ארצם׃
אל׃
ארצם׃
אל׃
ארצם׃
אל׃
ארצם׃
אל׃
ארצם׃
אל׃
ארצם׃
אל׃
ארצם׃

ולא תתנו ביד האנשים אשר
אתם גור מפטחם כי מלט
אמלטך ובחרב לא תפל
והיתה לך נפשך לשלל כי
בטחת בי נאם יהוה
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה אחר שלח
אתו נבוזראדן רב טבחים מן
הרמה בקחתו אתו והוא
אסור באזיקים בתוך כל גלות
ירושלם ויהודה המגלים בבל
ויקח רב טבחים לירמיהו
ויאמר אליו יהוה אלהיך
דבר את הרעה הזאת אל
המקום הזה ובא ועשה יהוה
כאשר דבר כי חטאתם
ליהוה ולא שמעתם בקולו
והיה לכם הדבר הזה הזה
הנה פתחתי היום מן האזקים
אשר על ידך אם טוב בעיניך
לבוא אתי בבל בא ואשים
את עיני עליך ואם רע בעיניך
לבוא אתי בבל חדל ראה כל
הארץ לפניך אל הטוב ואל
הישר בעיניך לכלת שמה
לך ועודנו לא נשוב ושבה
אל גדליה בן אחיקם בן שפן
אשר הפקיד מלך בבל בערי
יהודה הוא ישב אתו בתוך העם
או אל כל הישר בעיניך
ללכת לך ויתן לו רב טבחים
ארחה ומשא ויתן לו
ויבא ירמיהו אל גדליה בן
אחיקם בן שפן המצפתה וישב אתו
בתוך העם הנשארים בארץ
וישמעו כל השרים
החילים אשר בשדה המה
והאנשים כי הפקיד מלך
בבל את גדליה בן אחיקם
בארץ וכי הפקיד אתו
אנשים ונשים וטף ומדלת
הארץ מאשר לא הגלו בבלה
ויבאו אל גדליה המצפתה
וישמעאל בן נתניה ויוחנן
ויונתן בני קרח ושרויה בן
תנחומת ובני עופי הנטופתי
ויזניה בן המעכתי הם
והאנשים וישבו על גדליה
בן אחיקם בן שפן ולאנשיהם
לאמר אל תיראו מעבוד
הכשדים שבו בארץ ועבדו
את מלך בבל ויטב לכם
והנני ישב במצפה לעמד
לפני הכשדים אשר יבאו
אלינו ואתם אספו יין וקיץ
ושמן ושמו בכליכם ושבו
בעריכם אשר תפשתם וגם
כל היהודים אשר במואב
ובבני עמון ובאדום ואשר
בכל הארצות שמעו כי נתן
מלך בבל שארית ליהודה
וכי הפקיד עליהם את גדליה
בן אחיקם בן שפן
והיהודים מכל המקומות אשר
נדחו שם ובאו ארץ יהודה
אל גדליה המצפתה ויאספו
יין וקיץ הרבה מאד
ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים
אשר בשדה באו אל גדליה
המצפתה ויאמר אליו
הידע תדע כי מלך בעמון
עמון שלח את ישמעאל בן
נתניה להכותך נפש ולא
האמין להם גדליה בן אחיקם
ויוחנן בן קרח אמר אל
גדליה בסתר במצפה לאמר
אלכה נא והכיתי את ישמעאל
בן נתניה ואיש לא ידע למה
יכה נפשך ונפצו כל היהודה
הנקבצים אליך ואבדה
שארית יהודה ואמר

ותעשה ל׳ ושמרתם ועשיתם אותם כי זאת חכמתכם ובינתכם לעיני הגוים אשר ישמעו את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה׃ כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו׃ ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אני נתן לפניכם היום׃ רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך׃ יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב כי אמר אלי יהוה הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון׃ ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל׃ וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אין אתם ראים׃ ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחת אבן׃ ואתי צוה יהוה בעת ההיא ללמד חקים ומשפטים לעשתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש׃ פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל צלם תבנית זכר או נקבה׃ תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים׃ תבנית כל רמש על האדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ׃ פן תשא עיניך השמים וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים׃ ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל מן מצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה׃ ויהוה התאנף בי על דבריכם ונשבע לבלתי עבר את הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטבה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃ כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ הטבה הזאת׃ השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך׃ כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא׃ כי תולד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו׃ העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מן הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון ימים עליה כי השמד תשמדון׃ והפיץ יהוה אתכם בעמים והשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה׃ ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא יאזנון ולא יאכלון ולא יריחון׃ ומבקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך׃ בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו׃ כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם׃ כי שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו׃ השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה וחי׃ או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות באתות ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרע נטויה ובמראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך׃ אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו׃ מן השמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש׃ ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו והוציאך בפניו בכחו הגדול ממצרים׃ להורישך גוים גדלים ועצומים מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה׃ וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים מעל ועל הארץ מתחת אין עוד׃ ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים׃ אז יבדיל משה שלשה ערים בעבר הירדן מזרחה שמש׃ לנוס שמה רצח אשר ירצח את רעהו בבלתי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האלה וחי׃ את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת רמות בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי׃ וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים׃ בעבר הירדן בגי בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל אתו בצאתם ממצרים׃ ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש׃ מערער אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיון הוא חרמון׃ כל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדות הפסגה׃ ויקרא משה לכל ישראל ויאמר אליהם שמע ישראל את החקים והמשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אותם ושמרתם לעשתם׃ יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב׃ לא את אבתינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אם אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים׃ פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש׃ אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההיא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר׃ אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים׃ לא יהיה לך אלהים אחרים על פני׃ לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים מעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ׃ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי׃ ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי׃ לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא׃ שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך׃ ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך׃ ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך׃ וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצא יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת׃ כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ לא תרצח׃ ולא תנאף׃ ולא תגנב׃ ולא תענה ברעך עד שקר׃ ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך׃ את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבן ויתנם אלי׃ והיה כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם׃ ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי׃ ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדולה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו׃ כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מתוך האש כמונו ויחי׃ קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר אל יהוה אלהינו את כל אשר ידבר אליך יהוה אלהינו׃ ושמענו ועשינו׃ וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו׃ מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען אשר יטב להם ולבניהם עד עולם׃ לך אמר להם שובו לכם לאהליכם׃ ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אני נתן להם לרשתה׃ ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסורו ימין ושמאל׃ בדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון׃ וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכון ימיך׃ ושמע ישראל ושמרת לעשות אשר יטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש׃ שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד׃ ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך׃ והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך׃ ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך׃ וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃ והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטובות אשר לא בנית׃ ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וחצבות חצובות אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת׃ השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוצאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע׃ לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבתיכם׃ כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמיד אתך מעל פני האדמה׃ לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה׃ שמר תשמרון את מצות יהוה אלהיכם עדתיו וחקיו אשר צוך׃ והיטב והישר בעיני יהוה למען אשר יטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתיך׃ להדף איביך מפניך כאשר דבר יהוה׃ כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם׃ ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצא יהוה אתנו ממצרים ביד חזקה׃ ויתן יהוה אותות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ ואתנו הוציא למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום׃ וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונדף גוים רבים מפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך׃ ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם׃ ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך׃ כי יסיר את בנך מאחרי׃ ועבדו אלהים אחרים׃ ונחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר׃ כי אם כה תעשו להם מזבחתם תתצו ומצבתם תשברו ואשרים תכרתו ופסיליהם תשרפו באש׃ כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה׃ לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ובחר בכם כי אתם המעט׃ מכל העמים׃ כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבועה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים׃ וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור׃ ומשלם לפניו אל אבדו לא יאחר לפניו׃ ושמרת את המצוה והחקים והמשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשתם׃ והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם׃ ושמר יהוה אלהיך לך את הברית והחסד אשר נשבע לאבתיך׃ ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך׃ ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ובעקרתך׃ ומחלה׃ ומגפה׃ ומאד מאד׃ ואת כל חלאי מצרים׃ אשר ידעת לא ישים בך׃ ונתם לך׃ ואת כל העמים׃ אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ לא תחוס עינך׃ עליהם׃ ולא תעבד׃ את אלהיהם׃ כי יוקש׃ הוא לך׃ כי תאמר בלבבך׃ רבים׃ הגוים׃ האלה׃ ממני׃ איכה׃ אוכל׃ להורישם׃ לא תירא׃ מהם׃ זכר׃ תזכר׃ את׃ אשר׃ עשה׃ יהוה׃ אלהיך׃ לפרעה׃ ולכל׃ מצרים׃ המסות׃ הגדלות׃ אשר׃ ראו׃ עיניך׃ והאתות׃ והמופתים׃ והיד׃ החזקה׃ והזרוע׃ הנטויה׃ אשר׃ הוצאך׃ יהוה׃ אלהיך׃ כן׃ יעשה׃ יהוה׃ אלהיך׃ לכל׃ העמים׃ אשר׃ אתה׃ ירא׃ מפניהם׃ וגם׃ את׃ הצרעה׃ שלח׃ יהוה׃ אלהיך׃ בם׃ עד׃ אבד׃ הנשארים׃ והנסתרים׃ מפניך׃ עד׃ אבדך׃ לא׃ תערץ׃ מפניהם׃ כי׃ יהוה׃ אלהיך׃ בקרבך׃ אל׃ גדול׃ ונורא׃ ונשל׃ יהוה׃ אלהיך׃ את׃ הגוים׃ האלה׃ מפניך׃ מעט׃ מעט׃ לא׃ תוכל׃ כלתם׃ מהר׃ פן׃ תרבה׃ עליך׃ חית׃ השדה׃ ונתנם׃ יהוה׃ אלהיך׃ לפניך׃ והמם׃ מהומה׃ גדולה׃ עד׃ השמדם׃ ונתן׃ מלכיהם׃ בידך׃ והאבדת׃ את׃ שמם׃ מתחת׃ השמים׃ לא׃ יתיצב׃ איש׃ בפניך׃ עד׃ השמדך׃ אתם׃ פסילי׃ אלהיהם׃ תשרפון׃ באש׃ לא׃ תחמד׃ כסף׃ וזהב׃ עליהם׃ ולקחת׃ לך׃ פן׃ תוקש׃ בו׃ כי׃ תועבת׃ יהוה׃ אלהיך׃ הוא׃ ולא׃ תביא׃ תועבה׃ אל׃ ביתך׃ והיית׃ חרם׃ כמהו׃ שקץ׃ תשקצנו׃ ותעבתו׃ תתעבנו׃ כי׃ חרם׃ הוא׃ כל׃ הדבר׃ אשר׃ תעשון׃ ואת׃ ארבעת׃ הנשים׃ אשר׃ ילדו׃ לו׃ בבית׃ אביו׃ ויעל׃ ישמעאל׃ בן׃ אברהם׃ ויעקב׃ ובניו׃ ירדו׃ מצרים׃ ויגר׃ שם׃ עם׃ מעט׃ ויהי׃ שם׃ לגוי׃ גדול׃ ועצום׃ ורב׃ וירעו׃ אתנו׃ המצרים׃ ויענונו׃ ויתנו׃ עלינו׃ עבדה׃ קשה׃ ונצעק׃ אל׃ יהוה׃ אלהי׃ אבתינו׃ ויעמע׃ יהוה׃ את׃ קולנו׃ ויראה׃ את׃ עניינו׃ ואת׃ עמלנו׃ ואת׃ לחצנו׃ ויוצאנו׃ יהוה׃ ממצרים׃ ביד׃ חזקה׃ ובזרע׃ נטויה׃ ובמרא׃ גדל׃ ובאתות׃ ובמופתים׃ ויביאנו׃ אל׃ המקום׃ הזה׃ ויתן׃ לנו׃ את׃ הארץ׃ הזאת׃ ארץ׃ זבת׃ חלב׃ ודבש׃ ועתה׃ הנה׃ הבאתי׃ את׃ ראשית׃ פרי׃ האדמה׃ אשר׃ נתת׃ לי׃ יהוה׃ והנחתו׃ לפני׃ יהוה׃ אלהיך׃ והשתחויתה׃ לפני׃ יהוה׃ אלהיך׃ ושמחת׃ בכל׃ הטוב׃ אשר׃ נתן׃ לך׃ יהוה׃ אלהיך׃ ולביתך׃ אתה׃ והלוי׃ והגר׃ אשר׃ בקרבך׃ כי׃ תכלה׃ לעשר׃ את׃ כל׃ מעשר׃ תבואתך׃ בשנת׃ השלישית׃ שנת׃ המעשר׃ ונתת׃ ללוי׃ לגר׃ ליתום׃ ולאלמנה׃ ואכלו׃ בשעריך׃ ושבעו׃ ואמרת׃ לפני׃ יהוה׃ אלהיך׃ בערתי׃ הקדש׃ מן׃ הבית׃ וגם׃ נתתיו׃ ללוי׃ ולגר׃ ליתום׃ ולאלמנה׃ ככל׃ מצותך׃ אשר׃ צויתני׃ לא׃ עברתי׃ מצותיך׃ ולא׃ שכחתי׃ לא׃ בערתי׃ ממנו׃ בטמא׃ ולא׃ נתתי׃ ממנו׃ למת׃ שמעתי׃ לקול׃ יהוה׃ אלהי׃ עשיתי׃ ככל׃ אשר׃ צויתני׃ השקיפה׃ ממעון׃ קדשך׃ מן׃ השמים׃ וברך׃ את׃ עמך׃ את׃ ישראל׃ ואת׃ האדמה׃ אשר׃ נתת׃ לנו׃ כאשר׃ נשבעת׃ לאבתינו׃ ארץ׃ זבת׃ חלב׃ ודבש׃ היום׃ הזה׃ יצוך׃ יהוה׃ אלהיך׃ לעשות׃ את׃ החקים׃ האלה׃ והמשפטים׃ ושמרת׃ ועשיתם׃ אתם׃ בכל׃ לבבך׃ ובכל׃ נפשך׃ את׃ יהוה׃ האמרת׃ היום׃ להיות׃ לך׃ לאלהים׃ ולהלך׃ בדרכיו׃ ולשמר׃ חקיו׃ ומצותיו׃ ומשפטיו׃ ולשמע׃ בקולו׃ ויהוה׃ האמיר׃ היום׃ להיות׃ לו׃ לעם׃ סגלה׃ כאשר׃ דבר׃ לך׃ ולשמר׃ כל׃ מצותיו׃ ולתתך׃ עליון׃ על׃ כל׃ הגוים׃ אשר׃ עשה׃ לתהלה׃ ולשם׃ ולתפארת׃ ולהיותך׃ עם׃ קדש׃ ליהוה׃ אלהיך׃ כאשר׃ דבר׃ ויכתב׃ משה׃ את׃ התורה׃ הזאת׃ ויתן׃ אל׃ הכהנים׃ בני׃ לוי׃ הנשאים׃ את׃ ארון׃ ברית׃ יהוה׃ וגם׃ אל׃ כל׃ זקני׃ ישראל׃ ויצו׃ משה׃ אתם׃ לאמר׃ מקץ׃ שבע׃ שנים׃ בעת׃ מועד׃ שנת׃ השמטה׃ בחג׃ הסכות׃ בבוא׃ כל׃ ישראל׃ לראות׃ את׃ פני׃ יהוה׃ אלהיך׃ במקום׃ אשר׃ יבחר׃ תקרא׃ את׃ התורה׃ הזאת׃ נגד׃ כל׃ ישראל׃ באזניהם׃ הקהל׃ את׃ העם׃ האנשים׃ והנשים׃ והטף׃ וגרך׃ אשר׃ בשעריך׃ למען׃ אשר׃ יבאו׃ ולמען׃ אשר׃ יבאו׃ ולמען׃ אשר׃ יבאו׃ ולמ

אל ארמתכם ב׳ ושיטתון ולקחתי אותכם
מן הגוים והיה אותכם והשיב אתכם:

וקול שופר ב׳ וקמנתון והיה ביום ההוא לאמר מי אין מי שיים בה יצא והיה קול שופר הגדול ה׳ ולא יסיאו
ב׳ לא יסיאו דיה ולא תביאו עוד אל ארץ המקדש הזאת: ס׳ ס׳:

אשר אעל בית לחם לבלת
לבוא מצרים מפני הכשדים
פיוראו מפני חיל כי יהוה
ישמעאל בן נתניה את
גדליהו בן אחיקם אשר
הפקיד מלך בבל בארץ
ויגשו כל שרי
החילים ויוחנן בן קרח ויזניה
בן הושעיה וכל העם מקטן
ועד גדול ויאמרו אל ירמיהו
הנביא הפל נא תחנתנו לפניך
והתפלל בעדנו אל יהוה
אלהיך בעד כל השארית
הזאת כי נשארנו מעט
מהרבה כאשר עיניך ראות
אתנו ונגד לנו יהוה אלהיך
את הדרך אשר נלך בה ואת
הדבר אשר נעשה ויאמר
אליהם ירמיהו הנביא שמעתי
הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם
כדבריכם והיה כל הדבר
אשר יענה יהוה אתכם אגיד
לכם לא אמנע ממכם דבר
והמה אמרו אל ירמיהו יהי
יהוה בנו לעד אמת ונאמן
אם לא אבצע לפי דבר אשר
ישלחך יהוה אלהיך אלינו
בעבור אשר נשמע בקול יהוה

בעבור אשר נשמע בקול יהוה
אלהינו אשר אנו שלחים אתך אליו נשמע
למען אשר ייטב לנו כי
נשמע בקול יהוה אלהינו
ויהי מקץ עשרת
הימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
ויקרא אל יוחנן בן קרח ואל
כל שרי החילים אשר אתו
ולכל העם למקטן ועד גדול
ויאמר אליהם כה אמר יהוה
אלהי ישראל אשר שלחתם
אתי אליו להפיל תחנתכם
לפניו אם שוב תשבו בארץ
הזאת ובניתי אתכם ולא
אהרוס ונטעתי אתכם ולא
אתוש כי נחמתי אל הרעה
אשר עשיתי לכם אל תיראו
מפני מלך בבל אשר אתם
יראים מפניו אל תיראו ממנו
נאם יהוה כי אתכם אני
להושיע אתכם ולהציל
אתכם מידו ואתן לכם רחמים
ורחם אתכם והשיב אתכם
אל אדמתכם ואם אמרים
אתם לא נשב בארץ הזאת
לבלתי שמע בקול יהוה

אלהיכם לאמר לא כי ארץ
מצרים נבוא אשר לא נראה
מלחמה וקול שופר לא
נשמע ולחם לא נרעב
ושם נשב ועתה לכן שמעו
דבר יהוה שארית יהודה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל אם אתם שום תשומון
פניכם לבא מצרים ובאתם
לגור שם והיה החרב אשר
אתם יראים ממנה שם תשיג
אתכם בארץ מצרים והרעב
אשר אתם דאגים ממנו שם
ידבק אחריכם מצרים ושם
תמותו והיו כל האנשים
אשר שמו את פניהם לבוא
מצרים לגור שם מלאו בחרב
ברעב ובדבר ולא יהיה להם
שריד ופליט מפני הרעה
אשר אני מביא עליהם
כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל כאשר
נתך אפי וחמתי על ישבי
ירושלים כן תתך חמתי עליכם
בבאכם מצרים והייתם לאלה
ולשמה ולקללה ולחרפה
ולא תראו עוד את המקום

כמוהו לא ג׳ ומאמר מרפיסטי ויאמר בגם עשה חצר מיסף לה׳: וחומה ל׳ ראש פסוק כדים ושבבון לקחו
מצרים מדו אלמדון אם ישמעו לאויבי עמדו עבר מדי מאדים לשראל: ס׳:

ושמעון ג׳ אם אותם שום ושמעון פניכם ולא
ושמעון שלין נשר עי אמר ושמעון קבים וה ל
ושמעון לשמרו: ס׳:

חזה ד׳ יהוה עליכם ׃
שארית יהודה אל תבאו
מצרים ידע תדעו כי העדתי
בכם היום׃ כי התעתם
בנפשותיכם כי אתם שלחתם
אתי אל יהוה אלהיכם לאמר
התפלל בעדנו אל יהוה אלהינו
וככל אשר יאמר יהוה אלהינו
כן הגד לנו ועשינו׃ והגדתי לכם
היום ולא שמעתם בקול
יהוה אלהיכם וכל אשר
שלחני אליכם׃ ועתה ידע
תדעו כי בחרב בדבר
תמותו במקום אשר חפצתם
לבוא לגור שם׃
והי׳ ככלות ירמיהו
לדבר אל כל העם את כל
דברי יהוה אלהיהם אשר
שלחו יהוה אלהיהם אליהם
את כל הדברים האלה׃
ויאמר עזריה בן
הושעיה ויוחנן בן קרח וכל
האנשים הזדים אמרים אל
ירמיהו שקר אתה מדבר
לא שלחך יהוה אלהינו לאמר
לא תבאו מצרים לגור שם׃
כי ברוך בן נריה מסית אתך

בעבור למענו תת אתנו ביד
הכשדים להמית אתנו
והלגלות אתנו בבל׃ ולא
שמע יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים וכל העם בקול יהוה
לשבת בארץ יהודה׃ ויקח
יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים את כל שארית
יהודה אשר שבו מכל הגוים
אשר נדחו שם לגור בארץ
יהודה׃ את הגברים ואת
הנשים ואת הטף ואת הבנות
המלך׃ ואת כל הנפש אשר
הניח נבוזראדן רב טבחים
את גדליה בן אחיקם בן שפן
ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך
בן נריה׃ ויבאו ארץ מצרים
כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו
עד תחפנחס׃
ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו בתחפנחס לאמר׃
קח בידך אבנים גדלות
וטמנתם במלט במלבן אשר
בפתח בית פרעה בתחפנחס
לעיני אנשים יהודים׃ ואמרת
אליהם כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני שלח

ולקחתי את נבוכדראצר
מלך בבל עבדי׃ ושמתי כסאו
ממעל לאבנים האלה אשר
טמנתי ונטה את שפרורו
עליהם׃ ובא והכה את ארץ
מצרים אשר למות למות
ואשר לשבי לשבי ואשר
לחרב לחרב׃ והצתי אש
בבתי אלהי מצרים ושרפם
ושבם׃ ועטה ארץ מצרים
כאשר יעטה הרעה את בגדו
ויצא משם בשלום׃ ושבר
אתמצבות בית שמש אשר
בארץ מצרים׃ ואת בתי אלהי
מצרים ישרף באש׃
הדבר אשר היה אל
ירמיהו אל כל היהודים
הישבים בארץ מצרים
הישבים במגדל ובתחפנחס
ובנף ובארץ פתרוס לאמר׃
כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אתם
ראיתם את כל הרעה אשר
הבאתי על ירושלם ועל כל
ערי יהודה והנם חרבה היום
הזה ואין בהם יושב׃ מפני
רעתם אשר עשו להכעסני

כה אמר ה׳ בטרם היטיבו מביא הכשרנו שבריהם עדי הלך ראיתם הזמתך׃ ס׃ מרגבות ג׳ וטמנתם
ויריחו שנמטמנת שרשי שפוריו׃ ס׃ במלבן ב׳ ופרסטרון ויתרגמו אמרכל ותמונתם׃ ס׃

ראה ירמיהו ב׳ ראה ירמיהו חנביא וישה חמלך אה ויחזמיאל בן חמלך׳ ס׃ ועבוד ה׳ ודעדיע אשר בן חנבע
כאשר יעבוד חדיעה ויטה לו בכבדי יעבוד גם בם סלתי יעבוד בחיד׳ ג׳ חדיבו אשר הדיד אל ירמיהו
וישלח טפריה וישלח׳ ס׃

ראה ירמיהו ב׳ ומרמיהו נלכל אשר יצא אל הבית
הלכו אשר שלחני אליכם לכל העבדתיו לכל אשר
יעשה בי׳ ס׃

כל אומרנע פסוק לעיל ולעיל ב מ׳ ולעיל לעיל מי ה׳ עמיו לעיל אשר
מי פרעות יהוה הוצאת ואוכלו בתיקונים הוצאה יראשי פסוק לעיל ופסוק לעיל
עבדו לעיל דעבדי יעקב: ס׳

במי עמי ראו בת׳ ל׳ קדוישיך משפטו לחבעסמו ויקשרו דיאבדו ומיס ושאר לחה שמוחנני
הכיה יאר בריליב באמלים לא אמוחל ובמי בא: ל׳ ולחכריית ב מי לחשמיר בלבבו ומנני
שש: ס׳

לבלתי לקטר לעבר לאלהים
אחרים אשר לא ידעום ׃
הבה אתם ואבותיכם ואשלח
אליכם את כל עבדי הנביאים
השכם ושלח לאמר אל נא
תעשו את דבר הזה תועבת
אשר שנאתי ולא אשמעו ולא
הטו את אזנם לשוב מרעתם
לבלתי קטר לאלהים אחרים
ויעתק חמתי ואפי ותבער בערי
יהודה וחוצות ירושלם ׃
ותהיינה לחרבה לשממה ׃
כיום הזה׃ ועתה כה
אמר יהוה אלהי צבאות אלהי
ישראל למה אתם עשים
רעה גדולה אל נפשותיכם
להכרית לכם איש ואשה
עולל ויונק מתוך יהודה׃
לבלתי הותיר לכם שארית׃
להכעיסני במעשי ידיכם
לקטר לאלהים אחרים בארץ
מצרים אשר אתם באים לגור
שם למען הכרת לכם ולמען
היותכם לקללה ולחרפה׃
בכל גוים הארץ׳ השכחתם
את עות אבותיכם ואת
עות מלכי יהודה ואת עות
נשיו ואת עתכם ואת עת
נשיכם אשר עשו בארץ׃
יהודה וכחוצות ירושלם׃ לא
רכאו עד היום הזה ולא
יראו ולא הלכו בתורתי׃
ובחקותי אשר נתתי לפניכם
ולפני אבותיכם׃
לכן כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אלהינו
שם פנכם לרעה ולהכרית
את כל יהודה׃ ולקחתי את
שארית יהודה אשר שמו
פניהם לבוא ארץ מצרים׃ ל
לגור שם ותמו כל בארץ׃
מצרים יפלו בחרב ברעב׃
ותמו מקטן ועד גדול בחרב
וברעב ומתו והיו לאלה׃
לשמה ולקללה ולחרפה׃
ופקדתי על היושבים בארץ
מצרים כאשר פקדתי על
ירושלם בחרב ברעב וברבר׃
ולא יהיה פליטו ושריד׃ ל
לשארית יהודה הבאים לגור
שם בארץ מצרים ולשוב׃
ארץ יהודה אשר הנה׃ ש
מנשאים את נפשם לשוב
לשבת שם כי לא ישובו כי
אם פליטים׃
ויענו את ירמיהו כל
האנשים הידעים כי מקטרת
נשיהם לאלהים אחרים וכל
הנשים עמדות קהל גדול׃
וכל העם הישבים בארץ׃
מצרים בפתרוס לאמר׃ הדבר
אשר דברת אלינו בשם יהוה
איננו שמעים אליך׃ כי עשה
נעשה את כל הדבר אשר
יצא מפינו לקטר למלכת׃
השמים והסך לה נסכים׃
כאשר עשינו אנחנו ואבתינו
מלכינו ושרינו בערי יהודה׃
ובחוצות ירושלם ונשבע לחם׃
ונהיה טובים ורעה לא ראינו׃
ומן אז חדל לנו לקטר למלכת
השמים והסך לה נסכים חסרנו
כל ובחרב ורעב תמנו׃ וכי
אנחנו מקטרים למלכת׃
השמים והסך לה נסכים׃
הנמכר לעינינו עשינו׃
לה כבונים לה עצבה והסך לה
נסכים׃
ואמר ירמיהו אל כל העם׃
על הגברים על הנשים ועל
כל העם העמים אתו דבר לאמר

לאמר חלו את־זקיכם
אשר קטלתם בערי יהודה
ובחרבות ירושלם אתם׃
ואבותיכם מלכיכם ושריכם
ועם־הארץ אתם וכדי יהוה
ותעלה על־לבם ולא־אזכר׃
יהוה עוד לשארת מפנורע
מעל־לכם מפמחתי עבת׃
אשר עשיתם ותתי ארעכם
לחרפה ולשמה ולקללה׃
מאין־יום שבת כהיום הזה מפני
אשר קטרתם ואשר חטאתם
ליהוה ולא שמעתם בקול׃
יהוה ובתורתו ובחקותיו׃
ובעדותיו לאחלכתם עלכם
קרא אתכם הרעה הזאת
כהיום הזה׃ ויאמר
ירמיהו אל כל העם ואל כל
הנשים שמעו דבר יהוה כל
יהודה אשר בארץ מצרים׃
כה־אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לאמר אתם
ונשיכם ותדברנה בפיכם
ובידיכם מלאתם לאמר
עשה נעשה את־נדרינו
אשר נדרנו לקטר למלכת
השמים ולהסך לה נסכים

חקים תקימו את־נדריכם׃
ועשה תעשון את־נדריכם׃
לכן שמעו דבר יהוה כל־
יהודה חי־שבים בארץ מצרים
הנני נשבע בשמי הגדול׃
אמר יהוה אם־יהיה עוד שמי
נקרא בפי כל־איש יהודה׃
אמר הנה אני־יהוה בכל־ארץ
מצרים הנני שקד עליהם׃
לרעה ולא לטובה ותמו כל־
איש יהודה אשר בארץ׃
מצרים בחרב וברעב עד־
כלותם ופליטי חרב ישבו׃
מארץ מצרים ארץ יהודה
מתי מספר ודעו כל־שארית
יהודה הבאים לארץ מצרים
לגור שם ודברו אי־זה דבר
ומי׃ ואתם כלם אמרים
יהוה כי־פקד אני עליכם׃
במקום הזה למען תדעו כי
לקום יקומו דברי עליכם לרעה׃
כה־אמר יהוה הנני
נתן את־פרעה חפרע מלך־
מצרים ביד אויביו וביד מבקשי
נפשו כאשר נתתי את־צדקיהו
מלך יהודה ביד נבוכדראצר

מלך־בבל אויבו ומבקש נפשו׃
הדבר אשר־דבר
ירמיהו הנביא אל־ברוך בן־
נריה בכתבו את־הדברים האלה
על־ספר מפי ירמיהו בשנת
הרבעית ליהויקים בן־יאשיהו
מלך יהודה לאמר׃
כה־אמר יהוה אלהי
ישראל עליך ברוך׃ אמרת
אוי־נא לי כי־יסף יהוה יגון על
מכאבי יגעתי באנחתי׃
ומנוחה לא מצאתי׃
כה תאמר אליו כה
אמר יהוה הנה אשר בנתי
אני הרס ואת אשר נטעתי
אני נתש ואת כל־הארץ הזאת׃
ואתה תבקש לך גדלות אל־
תבקש כי הנני מביא רעה
על כל־בשר נאם־יהוה ונתתי
לך את־נפשך לשלל בכל־
המקמות אשר תלך שם׃
אשר תיה דבר־יהוה
אל־ירמיהו הנביא על־הגוים׃
למצרים על חיל פרעה נכו
מלך מצרים אשר־תחת על־
נהר פרת בכרכמיש אשר הכה
נבוכדראצר מלך־בבל בשנת

ועשה׃ ועשה׃ ועשיתו ועשה אתו יום
מישרתו ושמחו והכירו׃ ס׃

ס׃ ויהי לעשות להויעם הדרום הזה בבאכם
ולא־יוכל יהוה עוד־ויכל־ענא דיכותיחון׃ ס׃

מן ראש דשנים עבר אמרית אזי נא לי אתקדי בשתר ב מ׳ גן ובשנת בעיתן לא ויאמר ולא ומן אמרת אזי נא לקם
מדא ישראל אתקדי בשתר ב מ׳ גן ויהי בשנת הנשיעית לגלבן ס אמרתיל ב ראש פסוק אמרתי ותכר הכותי ראיתי
אך דבר שתרים אזי נא לי׃ ס׃

מנאמי׃ חסדין אם ישמבטב כמראבי ע׳
ויאו מיכאבי׃ ס׃

מרבק ד׳ ולאשור עגל מרבק כמיב כעגל ומרבקי גם וישמרם כעגל ועגלים מיטך מרבק: ו׳ ואיר ולחם
ג׳ ושמעתון כריתי ועיה נאם יהוה ושבתי אני ואראה שנים בפסוקה: ס׳

פקיקא אל׳ ד׳ ושמעתון אל אמון מנא אל מלך
בבל שנים בפסוקה וחזו במקדישו: ס׳

חרבי עות לחזקים בן׳
ראשיהו מלך יהודה ערכו׳
מגן ועזר ושור למלחמה׳
אסרו סוסים ועלו הפרשים
והתיצבו כלובעים מרקו׳
חרמחים לבשו הסרונות׳
מדוע ראיתים חמה חתים׳
נסגים אחור וגבורים יכתו׳
ונוס נסו ולא הפנו מגור׳
מסביב נאם יהוה אל נוס ל
חקלו ואל ימלט הגבור צפונה
על נהר פרת כשלו ונפלו
מיזה כיאר יעלה כנהרות
ותגעשו ממים מצרים כיאר
ועלו כנהרות ותגעשו מים
ויאמר אעלה אכסה הארץ
אבדה עיר ושכביה עלו׳
חסיסים והם לא יחד רבו׳
ויעאו הגבורים כי יש ופרט
תפשי מגן ולוחים תפשי חרב
קשת ומשוך המה לארגי׳
ויהי הוא לאדני׳ צבאות יום נקמה לתקם
מצר ואכלה חרבו ושבעה
ורוה מדמם כי זבח לאדני
יהוה צבאות בארץ צפון
אל נהר פרת שלחו ערוכי
עלה בתולת בת מצרים לשוא

חרבית ד׳ חרבית רפאות תעלה אין׳
לך שמע עגוים קלונך ועותך
מלא הארץ קינך בור בבור
כשלו גם יחדיו נפלו שניהם

חדבר אשר דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא לגוים אגב דאשר
מלך בבל להכות את ארץ׳
מצרים הגוי כמצרים ותשמעו
במגדול הוד שמעו בנף׳
וכתחפנחס אמרו התיצב׳
והכון לך כי אכלה חרב סביביך
מדוע נסחף אביריך לא עמד
כי יהוה הדפו חרבה כושל
גם נפל איש אל רעהו ואמרו
קומה ונשבה אל עמנו ואל
ארץ מולדתנו מפני חרב
היונה קראו שם פרעה מלך
מצרים שאון הועיד הכעיד
חיא נאם המלך יהוה צבאות
שמו כי כתבור בהרים וככרמל
במים יבוא׳ כלי גולה עשי לך
יושבת בת מצרים כתני לשבי
תהיה נוף לשמה יושב
עגלה יפה פיה׳
מצרים קרן מצפון באה
גם שכריה בקרבה כעגלי׳

מרבק כי גם המה חפו נסו׳
יחדיו לא עמדו כי יום אידם
בא עליהם עת פקדתם׳
קול המה כנחש ילך כי ברחל
ילכו וכקרדמות באו לה׳
כחטבי עצים כרתו יערה׳
נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו
מארבה ואין לה מספר׳
חכם שבת מצרים נתנה ביד
עם צפון אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני פוקד אל
אמון מנא ועל פרעה ועל
מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה
ועל פרעה ועל הבטחים בו׳
ונתתים ביד מבקשי נפשם
וביד נבוכדראצר מלך בבל
וביד עבדיו ואחרי כן תשכן
כימי קדם נאם יהוה׳
ואתה אל תירא
עבדי יעקב ואל תחת ישראל
כי הנני מושיעך מרחוק ואת
זרעך מארץ שביים ושב
יעקב ושקט ושאנן ואין
מחריד׳ ואתה אל תירא
עבדי יעקב נאם יהוה כי אתך
אני אעשה כלה בכל הגוים
אשר הדחתיך שמה ואתך לא

ד׳ ראש פסוק
ג׳ ראש פסוק
ד׳ פסו
ב׳ באמצע פסוק בנביא

אל נחיר ג׳ וסימכרדן ודרוב ת זה: א בזוא אל
הגולה ומסדראה המדרשה: ס׳

רכשובה: הנשמעוה מעבר ראש לבעדי הדקדי לכי ונשבה נחמשה ה שבמ: ס׳ הקדב ה׳ מל ומלמטון ומכרמי
הנני שב שבית בת זרע אל תיראי בשיו לא כאלה: ס׳

אעשה כלה ויסרתיך למשפט
ונקה לא אנקך
אשר תיחרב ריחוה
אל רשה והנבי אל פל שתים
בטרם יבחר את שמה
פה אמר יהוה חנה
מים עלים מצפון והיו לנחל
שוטף וישטפו ארץ ומלואה
עיר ושבי בה ועקה ארם
והולל כל ישבי הארץ מקול
שעטת פרסות אבירו מרעש
לרכבו המון רגליו לא חפנו
אבות אל בנים מרפיון ידים
עלהים הבא לשדד את פל
פלשתים להכרית לעזר לעזון
כל שריד עזר כי שדד יהוה
את פלשתים שארית אי
כפתור באה קרחה אל עזה
נדמתה אשקלון שארית
עמקם עד מתי תתגודד
הוי חרב ליהוה עד
אנה לא תשקוטי הא אספי אל
תערך הרגעי ומה אין
תשקטי ויהוה עצה על
אשקלון ואל חוף הים שם
יעדה למו אבכה
אמרי יהוה עבאות אלהי
ישראל הוי אל נבו כי שדדה
חבישה נלכדה קריתים
חבישה המשגב ומחתה אין
עוד תהלת מואב בחשבון
חשבו עליה רעה לכו ונכריתנה
מגוי גם אתה תדמי אחריך
תלך חרב קול צעקה מחרונים
שד ושבר גדול נשבר המואב
השמיעו עקה צעקיה כי
מערעה חלחה בכי יעלה
בלי כי במורד חורנים ערי
צעקות שבר שמעו נסו מ
מלטו נפשם והיה
כערוער במדבר כי יען
בטחך במעשיך ובאצרותיך
גם אתה תלכדי ויצא כמוש
בגולה כהניו שריו יחד ובא
שד אל לעריעד לא
תמלטו אבד ונשמד
המישר אשר אמרי יהוה תער
צין למואב כי נצא תצא
ועריה לשמה תהיה מאין
ושבי בתן ארור עשה
מלאכת יהוה רמיה וארור
מנעה חרבו מדם שאנן מאב
מנעוריו ושקט הוא אל
שמריו ולא הורק מכלי אל

כלי ובגולה לא הלך לכן
עמד טעמו בו וריחו לא נמר
לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ושלחתי לו צעים
ורעהו וכליו יריקו ובליהם
ינפצו ובשמו אב כמוש
כאשר בשתי ישראל
מבית אל מבטחם איך
תאמרו גבורים אנחנו ואנשי
חיל למלחמה שדד מואב
ערים עלה ומבחר בחוריו
ירדו לשבח נאם המלך יהוה
צבאות שמו קרוב אוד
מואב לבן אתי עתו מהרה
מאד ירעה לכל סביביו כל
יגעי שמו ימי אבל נשבר
מטה עז מקל תפארת רדי
מכבוד ושבי בצמא ושבתת
דיבון כי שדד מואב עלהכ
שזתה מבצריך אל דרך עמדי
ונפי ושבת ערוער שאל
נס ונמלטה אמרי מה נהיתה
הבישמו מואב כי חתה הילילו
ויזעקו הגידו בארנון כי שדד
מואב ומשפט בא אל ארץ
המישור אל חלון ואל יהצה
ועל מפעת ועל דיבון ועל

מנעוריו ב׳ הי׳ על׳ חד׳ חס׳ ומיטמון ומיה ויהוה
אל ויהוה ניחוה ויהוא אשר פלחמוד שראמן מואב׳:

טעמו ד׳ ומיטמון ויהוה טעמו סטעמו על כן עמד טעמו ביריחו וישט אות טעמו בשנחט אותטעמו לפני אבילך
וחד ושעמו כטמוחש בחכש׳: ובש׳ ג׳ חשריין ו׳ פעיר בו עד בשל ובש מואב מטמש ויעמיד אמ׳ מטמו וישט שלו׳:

חריחה שמיה ג׳ ודיה כי יבאו עליך בני אם חר
ויהוה עשה קרמיה אחסד אלהמיאו׳ ה׳:

יהולל ל׳ פרה׳ ויהי קנ״ג אין עוד יהולל איך לא עבה עוד איך מלמוד ששך ויחר בו ויסרך ה׳: ושבי ג׳ שד
ושבי בחיל בשלהם קול צעקה מחוזקם שוד ושבר בבבל׳ ה׳: במורד ג׳ בירחורן במורד חורן ה׳ בבים מצרים
במורד ה׳:

נבו ועל בית הבלתים ועל
קריותיהם ועל גמול ועל
בית מעון ועל קריות ועל
כרן ועל כל ערי ארץ מואב
הרחוקות והקרובות עליך ש
ארץ מואב הורשו נשבריה
נאם יהוה חשכו מעל חמה
יהוה הגדיל לספר מואב
בקיאו ותיה לשחוק הלא הוא
ואם לא אם שחוק היה לך
ישראל אם בגנבים נמצאה
כי מדי דברך בו התנודד
עזבו ערים ושכנו בסלע
ישבי מואב והיו כיונה וקננו
כי עבר פחת שמענו
גאון מואב נאה מאד גבהו
וגאונו ואתו ורם לבו אני
ידעתי נאם יהוה לא
כן בדיו לא כן עשו
על מואב אילל ולמואב כלה
אנעקן אל אנשי קיר חרש
יהגו מבלי עוד אבלה בה
הנפו שבמה נטו שדמות עמרו
נס ערים נעור נגש על קיר
ועל בית מרום שדד נפל
ונאסף שמחה וגיל מכרמל
ומארץ מואב הוסרו ומקבים

הקשבתי לא אורה חיה דרחיה
לא חיקה מן עקת חשבון
ער אל עלה שיחון נתנו ל
קול מצער ערעור נס
עגלת שלשיה מן נסמו ישרש
למשמות יהוה ואשבתי ל
למואב נאם יהוה מעלה במה
ומקטיר לאלהיו עלבן לבי
למואב כחלילים יהמה ולבי
אל אנשי קיר חרש יהמה לילים
יתרה עלכן יתרת עשה אשר
כי כל ראש קרחה וכל זקן
גרעה על כל ידים גרדת ועל
מתנים שק על כל גבות
מואב וכל רחבתיה כלה מ
מספד כי שברתי את מואב
ככלי אין חפץ בו נאם יהוה
איך התה היל לו איך הפנה
ערף מואב בשת ותהי מואב
לשחוק ולמחתה לכל סביביו
פרסה אמר יהוה
הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו
אל מואב ולבצרה תקרות
והפי ערות נתפשה ותהי לב
גבורי מואב ביום ההוא אם לב
אשה מצרה ונשמר מואב
מעם כי על יהוה הגדיל פחד

ותפחת ותח עליך ושל מואב
נאם יהוה הנס מפני הפחד
יפל אל הפחת ועלה מן
הפחת לכד בפחה כי אמר
אלי אל מואב שמר פקדתם
נאם יהוה כי גלה שבו שמו
מפחד נסים אשיגא
מחשבון ולחבון מבין סיחון
ותאכל פאת מואב ושרקד
בני שאון אולל מואב אבדת
עם כמוש קרח לך בת בשם
ובמדבר שבה ושרפת שמת
מואב כי ארית חמוס נאם
יהוה יש חנה מן משפט מואב
לבני עמון אמר
יהוה הבנים אין לישראל
אם אין לו מי יורש
מלכם את גד ועמו בעריו
ישב לבן הנה ימים באים
נאם יהוה והשמעתי אל אדבת
בני עמון תרועת מלחמה
והיתה לתל שממה ובנותיה
באש תצתנה ונשל ישראל
את ירשיו אמר יהוה הילילי
חשבון כי שודדה עי צעקנה
בנות רבה חגרנה שקים
ספדנה והתשוטטנה בגדרות

מ"עלה ה' ומישנחון שמואל אמיה שי"נ מדיחין דמואב ומיק בדקן ובטל ל: על יהוה לב ובקר בוטל לכן אמר אבינו ברסנו ומואב ומשרנו בשר ומשנו ומכלים ומכנו.
במוב ומשכיחון ומשמר משר חשרשת ובעבר ראש ע"נ ב"ר ל' בשמבש ומשל ומיעבר ומיעבר ומיעבר ומבריח ב' בר ראשיר אולכן ●:

מימלכם בגלה ליד כתנו׳
ושרו יתריו מהתעולל׳
בעמקיסוב עמקך חפת׳
תשוכסה תכטוה כאלן תיה
מיבא ארי חנגמביא׳
עליך פחד נאם ארגן יהוה
עבאות מבל סביביך ונרחס
איש לפנו ואין מקבץ לנדד
ואתה יכו אשוב את שבות
בני עמון נאם יהוה׳
לארוס כה אמר
יהוה עבאות האין עוד׳
חכמה בתימו אבדה עצה
מבנים נסרחה חכמתם נמו
חפנוה עמיקו לשבתי ישב
הדן כי איד עשו חבאתי
עליו עת פקדתיו אם׳
ביערים באו לה לאישארו
עוללות אם גנבים בלילה
השחיתו דיים כמאנים שפתי
את עשו גלתי אתמסתריו
ונחבה לא יוכל שוד זרע
ואחיו ושכנו ואינו עוד
ותמיד אני אחיה אלמתיך
עלי תבטחו׳
כיכה אמר יהוה׳
הנה אשר אין משפטם לשתות

הכוס שתה ישתו ואתה הוא
נקה תנקה לא תנקה כי׳
שתה תשתה כי בי נשבעתי
נאם יהוה כי לשמה לחרפה
לחרבה לקללה תהיה בצרה
וכל עריה תהיינה לחרבות׳
עדם שמועה שמע עתומאת
יהוה ציר בגוים שלח התקבצו
ובאו עליה וקומו למלחמה׳
כי הנה קטן נתתיך בגוים בזוי
בארס תפל עתה חשיא אתך
זדון לבך שכנו בחגוי חסלע
תפשי מרום גבעה כי תגביה
כנשר קנך משם אוריד
נאם יהוה׳ והיתה ארום ל
לשמה כל עבר עליה ישם
וישרקו על כל מכותה׳
כמהפכת סדם ועמרה׳
ושלנה אמר יהוה לא ישב
שם איש ולא יגורבה בן
ארם׳ הנה כאריה יעלה
מגאון הירדן אל נוה איתן
כי ארגיעה ארוצם עליה
ומי בחור אליה אפקד כי מי
כמוני ומי יעדני ומי יאחר לי
אשר יעמד לפני
וכל רעה אשר יעמד
אשר ריעץ אל ארום ומחשבתיו
אשר חשב אל ישבי תימן אם
לא יסחבום צעירי צאן אם
לא ישים עליהם נוהם מקול
נפלם רעשה הארץ צעקה
בים סוף נשמע עקולה׳ הנה
כנשר יעלה ויד אה ויפרש
כנפיו על בצרה והיה לב
גבורי ארום ביום ההוא אכלב
אשה מיערה׳
לדמשק בושה חמת
וארפד כי שמעה רעה שמעו
נמגו בים דאגה השקט לא
יוכל רפתה דמשק הפנתה
לנוס ורעדה אחזתה צרה׳ ל
וחבלים אחזתה כיולדה אך
לא עזבה עיר תהלה קריתי׳
משושי׳ לכן יפלו בחוריה׳
ברחבותיה וכל אנשי המלחמה
ידמו ביום ההוא נאם יהוה
צבאות׳ והעתי אש בחומת
דמשק ואכלה ארמנות בן
הדד׳ לקדר׳
ולממלכות חצור אשר הכה
נבוכדרצר מלך בבל כה׳
אמר יהוה קומו עלו אל קדר
ושודדו את בני קדם אחליהם

ויצאנם יקחו ורעותיהם
וכלבליהם וגמליהם ישאו
להם וקראו עליהם מגור
מסביב נסו נרוסו ארח עמיקו
לשבתו ישבי חצור נאם
יהוה כי יעץ עליכם
נבוכדראצר מלך בבל עצה
וחשב עליהם מחשבה
קומו עלו אל גוי שלו יושב
לבטח נאם יהוה לא דלתים
ולא בריח לבדד ישכנו
והיו גמליהם לבז והמון
מקניהם לשלל וזרתים לכל
רוח קצוצי פאה ומכל
עבריו אביא את אידם
נאם יהוה והיתה חצור
למעון תנים שממה עד
עולם לא ישב שם איש ולא
יגורבה בן אדם
אשר היה דבר
יהוה אל ירמיהו הנביא אל
עילם בראשית ממלכות
צדקיה מלך יהודה לאמר
כה אמר יהוה צבאות הנני
שבר את קשת עילם ראשית
גבורתם והבאתי אל עילם
ארבע רוחות מארבע קצות
השמים וזרתים לכל הרוחות
האלה ולא יהיה הגוי אשר
לא יבוא שם נדחי עילם
והחתתי את עילם לפני
אויביהם ולפני מבקשי נפשם
והבאתי עליהם רעה את
חרון אפי נאם יהוה ושלחתי
אחריהם את החרב עד
כלותי אותם ושמתי כסאי
בעילם והאבדתי משם מלך
ושרים נאם יהוה והיה
באחרית הימים אשיב את
שבית עילם נאם יהוה
הדבר אשר דבר יהוה
אל בבל אל ארץ כשדים
ביד ירמיהו הנביא חגרו
בגוים השמיעו ושאו נס
השמיעו אל תכחדו אמרו
נלכדה בבל הבישה בל חת
מרדך הבישו עצביה חתו
גלוליה כי ערה עליה גוי מצפון
הוא ישים את ארצה לשמה
ולא יהיה יושב בה מאדם ועד
בהמה נדדו הלכו כי מאס יהוה
בעדת חמה ואל נאם יהוה יבאו
בני ישראל המה ובני יהודה
יחדיו הלוך יבכו ואת יהוה
אלהיהם יבקשו עצון
ישאלו דרך הנה פניהם
ולבוא אל יהוה ברית עולם לא
תשכח צאן אבדות
היה עמי רעיהם התעום
הרים שובבים מהר אל גבעה
הלכו שכחו רבצם כל
מוצאיהם אכלום ועריהם
אמרו לא נאשם תחת אשר
חטאו ליהוה נוה צדק ומקוה
אבותיהם יהוה
נדו מתוך בבל ומארץ
כשדים יצאו והיו כעתודים
לפני צאן כי הנני מעיר
ומעלה על בבל קהל גוים
גדולים מארץ צפון וערכו
לה משם תכלד חץ גבור
משכיל לא ישוב ריקם
והיתה כשדים לשלל כל
שוללה ישבעו נאם יהוה כי
תשמחו כי תעלזו שסי נחלתי
כי תפושי כעגלה דשה
ותצהלו כאבירים כי שה
אמכם מאד חפרה יולדתכם
הנה אחרית גוים מדבר ציה
וערבה וארץ לא תשב
והיתה שממה כלה כל עבר

פקוד ב מל ושמנחון ואל ושבי פקוד חרב
והחרם פקוד ושוע רקיע : ס:

ישעיה ז ומל חזקיה נשיהכמיך על ויאמר חזקיה קי ישקיל ומיכיה אמשיה מ עמון ישעיה ישחל ומאישיה בנאמון
ובקיבו ישעיה : ס לוויא אל יחזיר ב באו ונלוו ונלוו בנים רבים : ס:

על לשון חזקיה אל קדוש בר מן לא על מי חטא בעיר אשר חרב על בשדיה בחרב תפלו על בטול ישראל
אם חרב אמביא חרב שריד ורע ריעי ס׳ לשמה ב׳ חסדיהן הרבה אחר הארץ מקודר לרוחה חיים יקוה ו׳ ס׳

כל לשון מושיב מושיב חזקיה על מן ב
אל ראמר שמשון חיב אל מושיע ו׳ ס׳

עַל בֶּכֶל יִשַּׁם וְשֶׁרֶץ עַל כָּל
מַבְוֵהוּ: עֹרֵט עַל בֶּכֶל סָבִיב
כָּל דֶּרֶךְ לֹא שָׁת וְרוּחַ אֵלָיוּ אַל
תַּחְמֹל אֵל חַיִּים כִּי לֵיתוּחַ חֲטָאוֹ
חָרִיעוּ עֲלֵיהָ סָבִיב נָתְנָה נִדָּה
בָּפֶל אֲשׁוּרֶיהָ עֶדְרֵי חוּמוֹתָיהָ
כִּי נִקְמַת יְהוָה הִיא הִנָּקְמוּ בָהּ
כַּאֲשֶׁר עָשְׂתָה עֲשׂוּ לָהּ: כִּרְתוּ
זוֹרֵעַ מִבָּבֶל וְתֹפֵשׂ מַגַּל בְּעֵת
קָצִיר מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה אִישׁ
אֶל עַמּוֹ יִפְנוּ וְאִישׁ לְאַרְצוֹ
יָנוּסוּ: שֶׂה פְזוּרָה
יִשְׂרָאֵל אֲרָיוֹת הִדִּיחוּהוּ רִאשׁוֹן
אֲכָלוּהוּ מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְזֶה הָאַחֲרוֹן
עִצְּמוֹ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי
פֹּקֵד אֶל מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶל אַרְצוֹ
כַּאֲשֶׁר פָּקַדְתִּי אֶל מֶלֶךְ אַשּׁוּר:
וְשַׁבְתִּי אֶתְ יִשְׂרָאֵל אֶל נָוֵהוּ
וְרָעָה הַכַּרְמֶל וְהַבָּשָׁן וּבְהַר
אֶפְרַיִם וְהַגִּלְעָד תִּשְׂבַּע נַפְשׁוֹ:
בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם
יְהוָה יְבֻקַּשׁ אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל
וְאֵינֶנּוּ וְאֶת חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא
תִמָּצֶאנָה כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר
אַשְׁאִיר עַל הָאָרֶץ מְרֹדָנָיִם

עֲלֵה עָלֶיהָ אֶל יוֹשְׁבֵי פְקוֹד
חֶרֶב וְהַחֲרֵם אַחֲרֵיהֶם נְאֻם
יְהוָה וַעֲשֵׂה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ:
קוֹל מִלְחָמָה בָּאָרֶץ
וְשֶׁבֶר גָּדוֹל אֵיךְ נִגְדַּע וְנִשְׁבַּר
פַּטִּישׁ כָּל הָאָרֶץ אֵיךְ הָיְתָה
לְשַׁמָּה בַּגּוֹיִם: יָקֹשׁתִּי לָךְ
וְגַם נִלְכַּדְתִּ בָבֶל וְאַתְּ לֹא יָדַעְתְּ
נִמְצֵאתְ וְגַם נִתְפַּשְׂתְּ כִּי בַיהוָה
הִתְגָּרִית: פָּתַח יְהוָה אֶת אֹצָרוֹ
וַיּוֹצֵא אֶת כְּלֵי עֶבְרָתוֹ כִּי מְלַאכָה
הִיא לַאדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת
בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים: בֹּאוּ לָהּ מִקֵּץ
פִּתְחוּ מַאֲבֻסֶיהָ סֹלּוּהָ כָּמַר
עֲרֵמוֹת וְהַחֲרִימוּהָ אַל תְּהִי לָהּ
שְׁאֵרִית: הַרְגוּ כָל פָּרֶיהָ יֵרְדוּ
לַטֶּבַח אוֹי עֲלֵיהֶם כִּי בָא יוֹמָם
עֵת פְּקֻדָּתָם:
קוֹל נָסִים וּפְלֵטִים
מֵאֶרֶץ בָּבֶל לְהַגִּיד בְּצִיּוֹן
אֶת נִקְמַת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
נִקְמַת הֵיכָלוֹ: הַשְּׁמִיעוּ אֶל
בָּבֶל רַבִּים כָּל דֹּרְכֵי קֶשֶׁת
חֲנוּ עָלֶיהָ סָבִיב אַל יְהִי פְלֵטָה
שַׁלְּמוּהָ כְּפָעֳלָהּ כְּכֹל אֲשֶׁר
עָשְׂתָה עֲשׂוּ לָהּ כִּי אֶל יְהוָה
זָדָה אֶל קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל לָכֵן

יִפְּלוּ בַּחוּרֶיהָ בְּרֹחֹבֹתֶיהָ וְכָל
אַנְשֵׁי מִלְחַמְתָּהּ יִדְּמוּ בַיּוֹם
הַהוּא נְאֻם יְהוָה:
הִנְנִי אֵלֶיךָ זֵדוֹן נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת כִּי בָא יוֹמֶךָ
עֵת פְּקַדְתִּיךָ: וְכָשַׁל זָדוֹן וְנָפַל
וְאֵין לוֹ מֵקִים וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּעָרָיו
וְאָכְלָה כָל סְבִיבוֹתָיו:
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
עֲשׁוּקִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי
יְהוּדָה יַחְדָּו וְכָל שֹׁבֵיהֶם
הֶחֱזִיקוּם מָאֲנוּ שַׁלֵּחַם:
גֹּאֲלָם חָזָק יְהוָה צְבָאוֹת
שְׁמוֹ רִיב יָרִיב אֶת רִיבָם לְמַעַן
הָרְגִּיעַ אֶת הָאָרֶץ וְהִרְגִּיז
לְיוֹשְׁבֵי בָבֶל חֶרֶב עַל כַּשְׂדִּים
נְאֻם יְהוָה וְאֶל יוֹשְׁבֶיהָ
וְאֶל שָׂרֶיהָ וְאֶל חֲכָמֶיהָ חֶרֶב
אֶל הַבַּדִּים וְנֹאלָלוּ חֶרֶב אֶל
גִּבֹּרֶיהָ וְחַתּוּ: חֶרֶב אֶל סוּסָיו
וְאֶל רִכְבּוֹ וְאֶל כָּל הָעֶרֶב
אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ וְהָיוּ לַנָּשִׁים חֶרֶב
אֶל אוֹצָרֹתֶיהָ וּבֻזּוּ: חֹרֶב
אֶל מֵימֶיהָ וְיָבֵשׁוּ כִּי אֶרֶץ
פְּסִלִים הִיא וּבְאֵימִים יִתְהֹלָלוּ
לָכֵן יֵשְׁבוּ צִיִּים אֶת אִיִּים
וְיָשְׁבוּהָ בְּנוֹת יַעֲנָה וְלֹא

ירדו לא ואמרשתא ועלו שמים ועל הריים חרבו
ישרמוהו עליהם: ס׳

חזר ב׳ ואוכרתנו מחורץ לשרוה השמיעו אל: ס׳ קרי ולא כתב בני פרוך כן בנון צבאות באים לה אלי אלי: ס׳
ואין לו ב׳ ובשלו ואין ומרתנו משחיה: ולא ישבו לי אשה תאדשו ארץ מלחה ושבו צייו ארבעים שנה: ס׳ ס׳ ס׳

תשב עוד לנעורי את משכן
עדותו ועדות אשר צויתי אותם
את סדר ואת עמדו ואת
שלחנו ואת מנורתו לאשר
שם אשר לא נודע בהבואם
חנה עם באמצעם ויעבדו
ומלכים רבים יעבדו ומרדפי
ארץ קשתות ויחזיקו
אבדי חמה ולא ירחמו
קולם כים יהמה ועל סוסים
ירכבו ערוך כאיש למלחמה
עלוך בת בבל שמע מלך
בבל את שמעם ורפו ידיו
ערה חחזיקותיו חיל מלחה
אחזה כאריה ועלה מגאון
הורידן אל נוה איתן כיער
ארגעה ארוצם מעל יהוה
בחור אליה אפקד כי מי כמוני
ומי יועדני ומי יחדר לי רעה אשר
יעמד לפני לכן שמעו עצת
יהוה אשר יעץ אל בבל
ומחשבותיו אשר חשב אל
ארץ כשדים אם לא יסחבום
צעירי הצאן אם לא ישים
עליהם נוה מקום נתפשה
בבל נרעשה הארץ ובעקה
בגוים נשמע

כה אמר יהוה הנני
מעיר על בבל ואל ישבי לב
קמי רוחם משחית ישבתי
לבבלים וזרום ובקו קואת
ארצה כי יבוא עליה משחיתים
ביום רעה אליו ידרך ידרך
הדרך קשתו ואל יתעל
בסרינו ואל תחמלו אל בחוריה
החרימו כל צבאה ונפלו
חללים בארץ כשדים
ומדקרים בחוצותיה כי לא
אלמן ישראל ויהודה מאלהיו
מיהוה צבאות כי ארצם
מלאה אשם מקדוש ישראל
נסו מתוך בבל ומלטו איש
נפשו אל תדמו בעונה כי עת
נקמה היא ליהוה גמול הוא
משלם לה כוס זהב בבל ביד
יהוה משכרת כל הארץ מיינה
שתו גוים על כן יתהלכו גוים
פתאם נפלה בבל ותשבר
הילילו עליה קחו צרי לעצבה
למכאוביה אולי תרפא רפאנו
את בבל ולא נרפתה עזבוה
ונלך איש לארצו כי נגע אל
השמים משפטה ונשא עד
שחקים הוציא יהוה את

ערקותינו באו ונספרה בציון
את מעשה יהוה אלהינו הבו
חצים מלאו שלטים עורר
יהוה את רוח מלכי מדי כי
עלי בבל מזמתו להשחיתה
נקמת יהוה היא נקמת היכלו
אל חומת בבל שאו נס החזיקו
המשמר הקימו שמרים הכינו
הארבים כי גם זמם יהוה גם
עשה את אשר דבר אל ישבי
בבל שכנתי על מים רבים
רבת אוצרת בא קצך אמת
בצעך נשבע יהוה צבאות
כי אם מלאתיך אדם
כמלקים ענו עליך הידד
עשה ארץ בכחו
מכין תבל בחכמתו ובתבונתו
נטה שמים בקולו תהומות
מים בשמים ויעל נשאים
מקצה ארץ ברקים למטר
עשה ולקח רוח מאוצרותיו
נבער כל אדם מדעת הבישו
כל צורף מפסל כי שקר נסכו
ולא רוח הם הבל המה מעשה
תעתעים בעת פקדתם
ואבדו לא כאלה חלק יעקב
כי יוצר הכל הוא ושבט נחלתו

ופקדתי ב ופקדתי ועני עבדי ונקמתי מאויבי ולא טעם ס: מקומות ב חד מל חוד חס׳ אות
מקומות ומחשבתי אות ימוד ס בל ב ופקדתי על בל בבל חוב שבל חוד מדיך בדעבל קדיס נמו תיו בעבחוס: ס:

תיטו ב לקול ומנו המון מיט לעינו ומנו
בחיך ביחס ודחה: ס:

יחזה עבאות שמו:
מפץ אמתה ליכלי
מלחמה ונפצתיך גוים ש
והשחתי בך ממלכות ונפצתי
בך סוס ורכבו ונפצתי בך
רכב ורכבו ונפצתי בך איש
ואשה ונפצתי בך זקן ונער
ונפצתי בך בחור ובתולה
ונפצתי בך רעה ורועו
ונפצתי בך אכר צמדו ונפצתי
בך פחות וסגנים ושלטי
לבל ולבלו שבי בשרים
את כל עמם אשר עשו
בציון לעיניכם נאם יהוה:
הנני אליך הר
המשחית נאם יהוה המשחית
את כל הארץ ונטיתי את
ידי עליך וגלגלתיך מן
הסלעים והיתיך לר שרפה:
ולא יקחו ממך אבן לפנה
ואבן למסדות כי שממות
עולם יהיה נאם יהוה שאר
נס בארץ ותקון שופר
בגוים קדשו עליה גוים
השמיעו עליה ממלכות
ארר מני אשכנז פקדו
עליה טפסרה עלו סוס כיל ק

סלו קדשו עליה גוים את
מלכי מדי את פחותיה ואת
כל סגניה ואת כל ארץ
ממשלתו ותר עשה הארץ
ותחל כי קמה עלבל ש
מחשבות יהוה לשום את
ארץ בבל לשמה מאין יושב
חרל ונבור ובל לחלחם
נשברו מצודתיה
היו לנשים צידו משכנותיה
נשברו בריחיה ארץ לקראת
קץ ירו ועלגו לקראת תמשר
לחגיד למלך בבל כי נלכד
עיר מקצה ותפסו המעברות
נתפשו ואת אגמים שרפו
באש ואנשי המלחמה נבהלו
כי כה אמר יהוה
עבאות אלהי ישראל בת
בבל כגרן עת חדריכה עוד
מעט ובאה עת קצה עורלה
אכלנו חממנו נבוכדראצר
מלך בבל חיגנו כלי ריק
בלענו כתנין מלא כרשו
מעדנותי יתלו חלמיו שארי
על בבל תאמר ישבת עיון
ודמו אל ושבי כשדים תאמר
ירושלם לכן כה אמר

יהוה הנני רב את ריבך ונקמתי
את נקמתך והחרבתי את
ימה והבשתי את מקורה:
והיתה בבל לגלים משכן תנים
שמה ושרקה מאין יושב:
יחדו כפרים ישאגו נערו
כגורי אריות בחמם אשות
אתם שתיהם שכרתים
למען יעלזו ישנו שנת עולם
ולא יקיצו נאם יהוה:
אורידם ככרים לטבוח כאילים
עם עתודים אוך נלבדן ש
ששך ותתפש תהלת כל
הארץ איך היתה לשמה
בבל בגוים עלה עלתה
בתמון בגיו נבקעה חלו עליה
לשמה ארץ עמתו עבלה
ארץ לא ישב בה כל איש
ולא יעבר בה בן אדם:
ופקדתי על בל בבל והוצאתי
את בלעו מפיו ולא ינהרו
אלו עוד גוים גם חומת בבל
נפלה יצאו מתוכה עמי
ומלטו איש את נפשו מחרון
אף יהוה ופן ירך לבבכם
ותיר אובי שמו ערה חנשמעת
בארץ ובא בשנה השמעה

שמר ה׳ בשוטר ושוטר שוטרו ושוטר שמיר אמר
המון שמר מחוקקו מדיה שמרי: ס:

מרגן ג בלשמן מי ידבר ישלך חוס מחל לוק ראנאד וחלב בלעמי ונקמה: ס: מקומות ב חד חס׳ חוד מל ובלח
אות ע׳ידוד חבשתי אחל מקומות: ס: בבבל ה׳ ויבדר חבדר שחבדר לקח ופקדתי ושבלי וכ׳ען באמרין: ס: ס:

ואחריו בשנה שמו עה ותמס
בארץ ומשל עלמשל לבן
יחנה ומים באים ופקדתיו של
פסילים כל ולכל ארצה תבש
כל חלל ויפל ובתולה:
ורננו על כל שמים ואר
וכל אשר בהם כי נפץ
יבואל הגן שורדים נאם יהוה
גם כל נפל חלל ישראל
גם כבר נפלו חללים כל
הארץ פלטים מחרב הלמו
אל תעמדו והרוכ חוקאת
מן יהוה ירושלם פעה של
לבבם בשנים שגעו
חרפה כסתה כל פנים
באורים על מקדש בית
יהוה לכו הנה נמים
באים נאם יהוה ופקדתי על
פסילים וכל ארץ עץ ואנק
חלל כית עלה כבדים שמים
וליתב ירמיה עוד מאת
ובאו שדדים לה גאם יהוה
קולו עקה
מכבל ושבר גדול מארץ
בשקים כי שדד יהוה את
כבל ואבד מנה קול גדול
והמו גליהם כמים רבים נתן

שאון קולם כבא עליה על
כל שודד ונלכדו גבוריה
חתתה קן שתתם כי אל גמלות
יהוה שלם ושלם וחשבתי
שריה וחכמיה פחותיה וקצינה
וגבוריה ושנו שנת עולם ל
ולא יקיצו נאם המלך יהוה
צבאות שמו
כה אמר יהוה צבאות
חמות כבל הרחבה ערער
תתערער ושעריה הגבהים
באש יצתו ועמים בדי
ריקו ולאמים כי יגעו
הדבר אשר צוה
ירמיה את שריה בן
נרי בן מחסיה בלכתו את
צדקיהו מלך יהודה בבל
בשנת הרבעית למלכו שריה
שר מנוחה ויכתב ירמיה את
כל הרעה אשר תבוא אל
כבל אל ספר אחד את כל
הדברים האלה הכתבים אל
כבל ואמרת ירמיה אל שריה
כאבך כי ראית וקרית את
אתכם הדברים האלה ואמרת
יהוה אתה דברת אל המקום
הזה להכרתו ולבלתי היות בו

ושב למאדם ועד בהמה כי
שממות עולם תהיה והיה
כבלתך לקרא אתה וספר
הזה תקשר עליו אבן
והשלכתו אל תוך פרת
ואמרת כה תשקע כבל
ולא תקום מפני הרעה אשר
אנכי מביא עליה ועפו עד
הנה דברי ירמיה
בו עשרים ואחת
שנה צדקיהו במלכו ואחת
עשרה שנה מלך בירושלם
ושם אמו חמיטל בת ירמיה
מלבנה ויעשה הרע בעיני
יהוה כל אשר עשה יהויקים
כי על אף יהוה היתה בירושלם
ויהודה עד השליכו אותם מ
מעל פניו ומרד צדקיהו
במלך בבל והי בשנה
למלכו בעשרי לחדש שנה עשירי
בעשור לחדש שנא נבכדראצר
מלך בבל הוא וכל חילו על
ירושלם ויחנו עליה
ערוה דיק סביב ותבא העיר
בצור עד עלות עשרה
שנה לצדקיה ויחזק בחרש
הרעב בתשעה לחדש

ויחזק חדר עבד בעזר ל אחיו
לחם לעם הארץ ותבקע
העיר וכל אנשי חמלחמה
וברחו ויצאו מן העיר לילה
ודרך שער ביו חמתים אשר
על גן המלך וכשדים על
העיר סביב וילכו דרך הערבה
וירדפו חיל כשדים אחריו
המלך ויסיגו את עזקיהו
בערבות יריחו וכל חילו נפצו
מעליו ויתפשו את המלך
ויעלו אותו אל מלך בבל
ובלבלה בארץ חמת ויתן דבר
אתו משפטים וישחט מלך
בבל את בני צדקיהו לעיניו
וגם את כל שרי יהודה שחט
ברבלתה ואת עיני צדקיהו
עור ויאסר חובתים נחשתים
ויביאהו מלך בבל בבלה
ואת עם הארץ הפקדות ערוס
מיום ובחדש שמחמי שנת עשרה
לחדש היא שנת תשע עשרה
שנת למלך נבוכדראצר מלך
בבל בא נבוזראדן רב טבחים
עמד לפני מלך בבל בירושלם
וישרף את בית יהוה ואת בית
המלך ואת כל בתי ירושלם
ואת כל בית הגדול שרף באש
ואת כל חמות ירושלם סביב
נתצו כל חיל כשדים אשר
את רב טבחים ומבלות חשם
ואת יתר העם הנשארים
בעיר ואת הנפלים אשר
נפלו אל מלך בבל ואת יתר
האמון הגלה נבוזראדן רב
טבחים ומבלות הארץ
לכרמים ולגבים ואת עמודי
הנחשת אשר לבית יהוה
ואת המכנות ואת ים הנחשת
אשר בבית יהוה שברו כשדים
וישאו את כל הנחשת שתם בבלה
ואת הסירות ואת הים עם ואת
המזרות ואת המזקות
הכפות ואת כל כלי הנחשת
אשר ישרתו בהם לקחו ואת
הספים ואת המחתות ואת
המזרקות ואת הסירות ואת
המנרות ואת הכפות ואת
המנקיות אשר זהב זהב ואשר
כסף כסף לקח רב טבחים
העמודים שנים הים אחד
והבלך שנים עשר נחשת
אשר תחת המכנות אשר
עשה המלך שלמה לבית
יהוה לא היה משקל
לנחשתם כלי הכלים האלה
והעמודים שמנה עשרה
אמה קומה העמוד האחד
והחוט שתים עשרה אמה
יסבנו עבו ארבע אצבעות
נבוב וכותרת עליו נחשת
וקומת הכותרת האחת חמש
אמות ושבכה ורמונים על
הכותרת סביב הכל נחשת
וכאלה לעמודים שמונה רמונים
ויהיו הרמנים תשעים ששה
רוחה כל הרמונים מאה על
השבכה סביב ויקח רב
טבחים את שריה כהן הראש
ואת צפניה כהן המשנה ואת
שלשת שמרי הסף ומן העיר
לקח סריס אחד אשר היה
פקיד על אנשי המלחמה
ושבעה אנשים מראי פני
המלך אשר נמצאו בעיר
ואת סופר שר הצבא המפקד
את עם הארץ ושישים איש
מעם הארץ הנמצאים
בתוך העיר ויקח אותם
נבוזראדן רב טבחים ויכם

לבסא ג׳ מדעל לבסא והיה לבסא והיה לבסא כסאי שמור לבסא שפט מדיק אשיך לבסא לך ושמו
לבסא לך לבסא פחות: ס: שמשון ג׳ מל שמשון דעגלון שמחנו דלגבוכדנצר דדמיה דדמיה ומעלות
שמשון דמעגלון וכל דצוי ומיר דשון: ס

בשנת מלכותו ל׳ בשנא אמיל מרדך בריה
ויחל דחלא אשא ומלקוהו אשתמי: ס:

אותם אל מלך בבל רבלתה:
ויכה אותם מלך בבל וימתם
ברבלה בארץ חמת ויגל
יהויכין מעל ארמתו והחליפו
אשר תגלה נבוכדראצר
בשנת שבע ועשרים שלשת
אלפים ועשרים ושלשה
בשנת שמונה עשרה
לנבוכדראצר מירושלם
נפש שמנה מאות שלשים
ושמנה בשנת שלש ועשרים
לנבוכדראצר תגלה נבוזראדן
רב טבחים יהודים נפש
שבע מאות ארבעים
וחמשה כל הנפש ארבעת
אלפים ושש מאות
ויהי בשלשים ושבע שנה
לגלות יהויכין מלך יהודה
בשנים עשר חדש בעשרים
וחמשה לחדש נשא אויל
מרדך מלך בבל בשנת
מלכתו את ראש יהויכין
ויוציא אתו מבית
הכלא וידבר אתו טובות
ויתן את כסאו מעל כסא
מלכים אשר אתו בבבל
ושנה את בגדיו כלא ואכל

לחם לפניו תמיד כל ימי חייו
וארחתו ארחת תמיד נתנה
לו מאת מלך בבל דבר יום
ביומו עד יום מותו כל ימי חייו

סכום הפסוקים
אלף ושלשמאות
וששים ואיפכה

ויהי בשלשים שנה ברביעי
בחמשה לחדש ואני בתוך
הגולה על נהר כבר נפתחו
השמים וארא מראות
אלהים בחמשה לחדש שהיא
השנה החמישית לגלות המלך
יויכין היה היה דבר יהוה אל
יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ
כשדים על נהר כבר ותהי עליו
שם יד יהוה וארא והנה רוח
סערה באה מצפון ענן
גדול ואש מתלקחת ונגה לו
סביב ומתוכה כעין החשמל
מתוך האש ומתוכה דמות
ארבע חיות ומראיהן
דמות אדם להן וארבעה
פנים לאחת וארבע כנפים
לאחת להם ורגליהם רגל ישר
ושרה וכף רגליהם ככף רגל

עגל ונצצים כעין נחשת קלל
ויהי אדם מתחת כנפיהם על
ארבעת רבעיהם ופניהם
וכנפיהם לארבעתם חברת
אשה אל אחותה כנפיהם
לא יסבו בלכתן איש אל עבר
פניו ילכו ודמות פניהם פני
אדם ופני אריה אל הימין
לארבעתם ופני שור משמאל
לארבעתן ופני נשר לארבעתן:
ופניהם וכנפיהם פרודות
מלמעלה לאיש שתים חברות
איש שתים מכסות את
גויתיהנה ואיש אל עברפניו
ולכו אל אשר יהיו שמה רוח
ללכת לא יסבו בלכתן
ודמות החיות מראיהם כגחלי
אש בערות כמראה הלפידים
ה׳ראמה הלכת בין החיות נגה
לאש ומן האש יצא ברק
והחיות רצו ושוב כמראה
הברק וארא החיות והנה
אופן אחד בארץ אצל החיות
לארבעת פניו מראיהם אופנים
ומעשיהם כעין תרשיש ודמות
אחד לארבעתן ומראיהם
ומעשיהם כאשר יהיה אופן

מרדאיחדן ל׳ ומראיהן דע כאשר ומראיהן שפל כן הקשיפרי איהן וקפרקיהם ודקפרי איהן ודרוש: ס פרודות ב׳
ומלכן וכנפיהם פרודות עבשר פרודות ומרדות: ס:

לחמר ה׳ ומעמדה דמיות ומכשר הדקדק
שביב בפרדיק בבאר לחמר אמר לחמר המפיל: